

ମୁହଁନଳରେ ଗା, ରତ୍ନ, ଚକ୍ରର୍ଣ୍ଣ, ଲୁହାରେ
ବାମ ପଦିନା, ମୁଖ ଧରନା, ଦୂରଗର୍ଜ୍ଞ ନ
ସବା, ବାଚ ଶୋଭ ଚମ୍ପ ଲୁହା, ଦେହ ଅଳ୍ପ
ସ୍ଵର, କାର୍ଯ୍ୟବର୍ମରେ ଅଜଳା ଏ ବିରତ୍ତି, ବନ୍ଦ
ପାରନା, ସ୍ଵପ୍ନଦୋଷ, ସୀ ସଦବାସରେ ଅନ୍ତମ
ଶ୍ଵେତ, ବିରତଙ୍କୁ ଶୁଭତା, ଅଳ୍ପ ଉତ୍ତେଜ
ଲାଭେ ବା ଧୀଲେବ, ମର୍ତ୍ତି ମାତ୍ର ଶୁଭମନନ,
ଅଥବା ସ୍ଵପ୍ନ, ଦୂରକ, ତ ବିଜ୍ଞାପନୀ ମାନ ପ୍ରକଳ୍ପ
ଶୁଭମନକ୍ଷାତ୍ର ଆବଶ୍ୟ ବେଗ ନୃତ୍ୟ ଦୋଷ
ଦ୍ୱାରେ ଓ ସଂଘାତ ଓ ପ୍ରକଳ୍ପନ ହୋଇଥିଲେ
ଏ ସ୍ଵପ୍ନାକୁ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ୍ତ ଅବୈଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରୀ ।
ତପୁରେ ବିଶ୍ଵାସ ଯେବଳ ବଲେ କାନ୍ତ,
ମାତ୍ର, ବଳ, ଜାର୍ଯ୍ୟ ଓ ମୁଖ୍ୟମତି ଦ୍ୱାରୀ, ଶରୀର
ଫୁଲୁପଣ୍ଡ, ବନଶ୍ରୀ ଓ କେନ୍ଦ୍ରବିଦେଶୀ ଦ୍ୱାରୀ ।
ଅଛିଲୁ ଅହାତରଜଳରେ ସନ୍ଦରିଧୀତ୍ରା ଅର୍ଥ
ଦ୍ୱାରୀ କାର୍ତ୍ତି । ସ୍ଵପ୍ନବସ୍ତ୍ର ସେବକ କଲେ କାଳା
ତ୍ରପତାର ଧାତ୍ର ଦ୍ୱାରୀ । ବାହାର ପତକୁ ମୁଲିଥ
ଟଙ୍କାଟଙ୍କା ବିନ୍ଦୁ ସବଳରେ ଏହ ଅର୍ପଣକୁଳକ
ଶୁଭମନକ୍ଷାତ୍ର ବାହା ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବା କୁଣ୍ଡଳଗଲିମଜ
ପରକୁ ଓ ଅଦେଶ ରଣ୍ଜି ଇକ୍କାହି ବାବରୁ ଏବଂ
ସତ୍ୟକିରଣକାମପଣ୍ଡାଗୀ ପ୍ରତି ଶିଥି ଟଙ୍କା ଏବଂ
ପ୍ରତି କରନ ଟଙ୍କାଟଙ୍କା ମାତ୍ର ଶୁଭମନକ୍ଷାତ୍ର
ଅର୍ପଣକ୍ଷାତ୍ର ଟଙ୍କାଟଙ୍କା ସବଳକାରିତାକୁ
କରିବାର ବିଧ ଦେବିଅଛି । ପ୍ରଦର୍ଶନେ ଭାବ
ମେଲ୍ଲମାନକରି ଦେମାନେ ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଥିବା
ରଣ୍ଜି ସହରେ ସତ୍ୟ ଶିଥ ସାମରକାରକ ବାମ-
ରେ ଅଦେଶକ କରନ୍ତୁ । ନିର୍ଜ୍ଞାନମର ପୁଣ୍ଡ
ହୋଇପାରେ ଅଛି ଏ ସାଧା ମେଲିବ ଦାର୍ଢି ।

Digitized by srujanika@gmail.com

ଏକବୀର ସମ୍ପାଦନକୁ ଜୀବ ଦିଲ୍ଲି
ଗାନ୍ଧିଙ୍କ ପେ କଟକ ସହର ବିଜୁଳିତ
ସହର ଆଜିବିର ଶିକ୍ଷଣକୁ ଏକ ନୂରକ
ଜୀବିର ଜୀବିଯାଳିଥୁ ଖୋଲିଥାର ଅଛି । ଏ-
ଥିରେ ସମସ୍ତ ଉତ୍ସମର ବିଜୁଳି ତାତ୍ତ୍ଵକୁ ଜୀବନ
ଏବଂ ଆହୁ ହୁଏ ତ ରେଖିମାନଙ୍କ ବିଷକ୍ତ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଜୁଳି ଖାଦ୍ୟ ବିଜ୍ଞପ୍ତି ଦ୍ୱାରା । ଏହା
ତାଙ୍କ ସୁରକ୍ଷାତ ତାତ୍ତ୍ଵରମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାମ
ପ୍ରତି ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ବିଜ୍ଞପ୍ତି କୁବ । ଅନ୍ତର୍ଭାବର ଭା-

ପଥାଳଦ୍ୱା ଅଶେଷ ସତାରେ ଅଜ୍ଞନ, ସୁଲଭ
ମୂଳରେ ଉପଧ ପ୍ରାସି ହୁଏ । ପଦକ୍ଷର ଅମୃତ
ସମସ୍ତ ଉପଧ ବିଳକତା ବାଥରେଟ କଞ୍ଚାମାଳକର
ନୂତନ ବିଳଗ ଅମ୍ବାମା ଅଛି । କୌଣସି
ପାତାଳ ବ୍ୟକ୍ତି ଘୋଡ଼ାର ଇମ୍ବୁ ବିବରଣ୍-୩୯୭
ମୂଳ୍ୟ ଜୀବତକ୍ଷତା ସହ ଅମ୍ବକୁ ଛାଖିଲେ
ଅମ୍ବେ ବନାଇର୍ଦ୍ଦ୍ଵେ ଉପଧ ବ୍ୟକ୍ତା ପଠାଇ
ଦେଇଁ-ବନା ଅନ୍ତାରିବ ତାତ୍ତ୍ଵମାଳକ ର୍ବଦ୍ଧିତ୍ଵା
ଅମ୍ବ କିନ୍ତୁ ପଠାଇଲେ ଅମ୍ବେ ସ୍ଥିର ଅତିରିକ୍ତରେ
ଉପଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପାଇସେଲହାର
ଏ (V. P. Parcel) ଜୀବ ଯୋଦେ
ସହର ପଠାଇ ଦେଇଁ । ଏହାହା ସମ୍ମାଳକ
ତଥା ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବକଟିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଳଗ
ଉପଧ ବିଳଗ ହୁଏ ।

ନିମ୍ନ ନିଶ୍ଚିତ ଠକାଗାରେ ପଡ଼ ଲେଖିବ,
ସକାରେ ଗାହକମାନଙ୍କ ଅଳ୍ପରେଷ୍ଟ ।

ମହାଲେବି ସହୃଦୟଙ୍କ ଶୀ

ତି. ଏଲ୍ ଏମ୍, ଏସ୍,
କରେଳ ମେଡିକୁଲ ବିଦ୍ୟାଳୟ
ବିଧିବିଜ୍ଞାନମେଖ୍ୟ ବିଭାଗ

卷之九

NOTICE

To TIMBER MERCHANTS, CONTRACTORS &c.
The following are obtainable from
the Government Forests of the Angul
District, Orissa.

Standing mature green Sal trees.
53 Sal sleepers $10' \times 10' \times 5'$ (40 at
Cuttack.)

314 *Sal Loggia*

Apply to the Divisional Forest officer, Angul Orissa.

E. E. SLANE

ବିଶ୍ଵକ ପ୍ରଥମ ବନ୍ଧୁମାଳକ ପଦମ୍ଭୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ
ଦୋହାରରେ ବନ୍ଦୟ ହେଉଥିଲା । କେତେକ
ବିଜୟର ଦୂର୍ଦ୍ଵେଷ ପଞ୍ଚତା ଗାନ୍ଧାର ବନ୍ଦଗଳା ।
କେତେକର ଦୂର୍ଦ୍ଵେଷ ।

ପ୍ରମେ ପ୍ରେକ୍ଷଣୀ (ସହାୟକାର)	୧୯୫୨ ଶତାବ୍ଦୀ	୩୦ -
“ଶାନ୍ତି”	ପରିବାର	୧୯୫୨ ଶତାବ୍ଦୀ
“ଲୋପନ”	ପରିବାର	୧୯୫୨ ଶତାବ୍ଦୀ
“ବୁଦ୍ଧି”	ଗାୟତ୍ରି	୩୦ -
“ବିଜ୍ଞାନ”	ପରିବାର	୩୦ -

ପିତ୍ର ପୋର୍ବିଳ	୧୨ ଟଙ୍କା	୫୦୧
ବିଲାମ ଶୁଷ୍କ ବଜାର	୧୫ ଟଙ୍କା	୫୦୨
,, ବିଲାମ	୧୨ ଟଙ୍କା	୫୦୩
,, ମୁଲ	୧୦ ଟଙ୍କା	୫୦୪
,, ପଞ୍ଚଶିଖ ଭାଗକ (ଭବତ) ର କ	୧୨ ଟଙ୍କା	୫୦୫
,, „ (ମେଲା) ର କ	୧୨ ଟଙ୍କା	୫୦୬
,, „ [ବିଲାମ] ର କ	୧୨ ଟଙ୍କା	୫୦୭
ଦୁଇହ ପୋର୍ବିଳ ଶୁଷ୍କବଜାର	୧୫ ଟଙ୍କା	୫୦୮
ଦୁଇହ „ ବଜାର	୧୫ ଟଙ୍କା	୫୦୯
କିମା [ବିଲାମବଜାରକ] ମାରିଯାତର	୧୫ ଟଙ୍କା	୫୧୦
କିମା କିମା [କିମିନିର] ୨୦	୧୦ ଟଙ୍କା	୫୧୧
କିମା ୧	୫ ଟଙ୍କା	୫୧୨
କିମା „ ମିଥରିଲ କିମା	୧୦ ଟଙ୍କା	୫୧୩
କିମା କିମା କିମା	୧୦ ଟଙ୍କା	୫୧୪
କିମା „ କିମା କିମା	୧୦ ଟଙ୍କା	୫୧୫
କିମା „ କିମା କିମା	୧୦ ଟଙ୍କା	୫୧୬
ମେଲିଶୁଷ୍କ ବଜାରକାଳୀ		
କିମା ୧	୫ ଟଙ୍କା	୫୧୭
କିମା „ ପୋର୍ବିଳ କିମା	୧୦ ଟଙ୍କା	୫୧୮
କିମା ୧୨	୧୦ ଟଙ୍କା	୫୧୯
କିମାମ ପାନକର	୧୫	୫୨୦
କିମା	୧୦ ଟଙ୍କା	୫୨୧
କେତେମ କେତେମ କେତେମ	୧୦ ଟଙ୍କା	୫୨୨
ଅଛିର ପେଟା (ଲାଲ)	୧୦ ଟଙ୍କା	୫୨୩
ଅଛିର ପେଟା	୧୦ ଟଙ୍କା	୫୨୪
,, କିମା (କିମିନିର) କିମା ୧୦	୫ ଟଙ୍କା	୫୨୫
ଅପେକ୍ଷା କିମା ୧୦	୫ ଟଙ୍କା	୫୨୬

ମୁଢନ ଗ୍ରପା ହୋଇଥିଲା
କୁଠା ଦିନାଧିପ୍ରେତା

କାରୁ ଲାଭଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରିବାର ଜତନ
କେତେବେଳେ ପରାମର୍ଶ ପାଇଲୁଥିଲେ । ଏହିରୁଥିଲେ

କାନ୍ତିମାଳା

ସାଧୁଦିକ ସମାଚରତ୍ତିବା ।

৭৩৮

7-18 Goli

ତା ୧୦ ଦିନ ମାତ୍ରେ ଅବଳମ୍ବନ ପାଇଁ ୧୯୫୯ ମରିଥାଏ । ମାତ୍ର ୨୨ ଦିନରେ ସହି ୧୯୫୯ ମାର୍ଚ୍ଚ ମରିଥାଏ ।

୪୩

三

1

ଦୁର୍ଗେଷ୍ଟବ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀହତ୍ତା ଶାର୍ଦ୍ଦ୍ରେ କଲେ
ତୃଷ୍ଣ ପାଇନିଥାରୁ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧାଳ୍ୟ କରେଇମାତ୍ର
ଅସମ୍ଭା ବାଲଠାରୁ ବିଶ୍ଵାସ କରେଇବାର
ଚିତ୍ତମାରୁ ତା ଯାଏ ପାଇବାକାଳୀଙ୍କ ପିତ୍ତବ
ଦୃଢ଼ବ ପ୍ରତ୍ୟେକଜୀବଙ୍କ ସହାଯ୍ୟ ନିଃସ୍ଵର୍ଗ
ଦେଖିଲ କହ ହେବ ସୁରକ୍ଷା ଅଗମାଦୂରସ୍ତ୍ରପ୍ରାପ୍ତ
ଛାତ୍ରପାଇକା ବାହାରବ କାହିଁ । ବରଷା କରୁ
ସମସ୍ତେ ଏହ ପାଇବାକାଳୀ ପରମ ସୁଖରେ
କହାଇନ୍ଦେ ।

ଦୂର୍ମାଣସୁନ୍ଦର ଅଳକନନ୍ଦମୟରେ କମେଲାରେ
ମହିତକ ଏବଂ ପଞ୍ଚାବ ଭାବୁର ପଥୀମ ଓ ଅଳ୍ପାୟି
କେବଳକ ପ୍ରଦେଶରେ ଦୂର୍ମାଣ ଦିପ୍ତିର ହେବା-
ର ସମ୍ମାନ ଅସେବାରୁ ଲୋକର ମନ କିରଷ
ପଡ଼ିବାରଙ୍ଗାଯାଏ । ମା ଅଳକନନ୍ଦ ଏହି ସମ୍ମାନ
ଅଧିକା ଦୂର୍କଳା ଲୋକଙ୍କ ଅଳକନନ୍ଦ ପ୍ରଦାନ
କରିବିବ ସମସ୍ତେ ଏହି ପ୍ରାଣିଭା ଉତ୍ସାହ ।

ଅଠ ଦେଖିଲ ହେଲ ମେଘ ପ୍ରତିଗଳେ କେ
ଜେବୁନୀର ପର ହିତରୁ କର ଏହି ଅବଧି
ଜୀବୁ ଦେଖି ଲୋକେ ଦୂଷିତ ଆଶା କରିଯାଇଲେ
କିମ୍ବା ଦୁଧବାରିତାରୁ ହୁଠାରୁ ଏହି ଧରିବାରୁ
ଫଳ କଲ ଦେଇ କାହିଁ ହୋଇ କରି ବିଷ
ଦୋହରାଇ । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟା ଶୀଘ୍ର ଦୂଷିତ ହେଲେ
ଖୋଇରୁ ଯାହା କଥା ଧରିବାରୁ ଭାବା ସୁଜା
ରିବ ଏହି ଅଜ୍ଞାନରେ ପ୍ରାକପରି ଉଚିତାରେ ନାହିଁ

ଅବ୍ୟା କଷ୍ଟ ଉପରୁ ତ ହେବ । ଜାଲ ଛଳ କରି
ଲିପୁତର ସବଧା କୋଣ ରେ ମର ରହିଲେ
କେବେ ଜାଣା ଦେବ । ପ୍ରଦୂହରେ ଶୋଚିଯୁ
ଅବସ୍ଥା ଉପରୁ ହୋଇଥିଲା ।

ଅବେଳାକ ସଦାପାତ୍ର ହାଇସ୍କୁଲ, ମୁଣ୍ଡେର
କୃଷିକାଳ ଉଚ୍ଚୋତ୍ତମ ସ୍କୁଲ, ମେଜପାଇସ୍ଟ୍ରୀ
ସେବାକୁଟି ସ୍କୁଲ ପାଇନା ହାଇସ୍କୁଲ ପରିଚି
ଗୋଟିଏ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଗତ ବର୍ଷରେ ପ୍ରକ-
ର୍ବର୍ଷ ପ୍ରତିବିଦ୍ୟାଲୟ ସେଇ ଶତ ପ୍ରବେଶିବା
ସମ୍ଭାବ ଦେବାକୁ ପାଇଁ ଥିଲେ ଖେମାଳଙ୍କ
ମଧ୍ୟରୁ କରିବାକୁ ଛାତ୍ର ଏବଂ ଶୈଳୀବାଦୀ
କରିବାକୁ ଅମ୍ବା ଦେବାକୁ ବର୍ତ୍ତିବିଦ୍ୟାଲୟର
ଆମାରୁ ସେ ସବୁ ବିଦ୍ୟାଲୟର କାମ କରି
ଯାଉଥିଲୁ । ଏଥିରୁ ଜଣା ଆଏ ସେ ବିଦ୍ୟାଲୟା-
ରୟ ଏହି ନିୟମ ଦେଇ କୁଣ୍ଡ ପ୍ରତିକ କରିବାକୁ
ବର୍ତ୍ତିଶୀଳକୁ । ପ୍ରବେଶିବା ବିଦ୍ୟାଲୟର କର୍ତ୍ତା-
ମାଙ୍କ ସାକଥାକ ଦେଇନ୍ତି ।—

ଆଜାନୀ କୃତସ୍ଥଳବାର କିମ୍ବା ଫିଲ୍ମିଟିପା-
ଲିଟି ବର୍ଣ୍ଣମୁଖ ମାନଙ୍କ ଅଧିବେଶନରେ ବାଠ-
ମୋଡ ଲାଗିବ ହଜାରାପାଇଁ ହସିରେ ଟ ୨୫୦
ବା ତଥାମାନା ହୋଇଥିବା । ଜାଗେ କମ୍ପ୍ଯୁଟର
ଆଜା ସାବେକ କାହାଙ୍କ ପ୍ରୋମଳ ରଜାକୁହାକ
ବିଲମ୍ବେ ଘରଜପାଇଁ ଏବଂ ଏବ ପାତର
ମାର କମିକସ୍ ହେବାକ ନ ଥିଲ ଶାକସ୍

ଦେବାବ ଥର ମଧ୍ୟକ କେବା ଘରଖିଲ ଦୟା-
କ୍ଷାସୁ ଦେବାରୁ ଏଥର ଦିନ ହୋଇଅଛି ।
ତମନେରମାନଙ୍କ ବିବେଚନରେ ବିଷ୍ଣୁଏମ-
ନୀୟ ମୁହାସ୍ତ ଠକ ଆଶ୍ରମ ନାହିଁ । ହେଉଳ
କିମ୍ବରେ ପାର କରିବା ଦୋଷ ଧରିଗଲା ।
ତାହା ହେଲେ ଦକ୍ଷ ପନ୍ଦିତ୍ର ବିନ୍ଦମ ହେଲୁ-
ଥିବାର ଜଣାଯାଏ ।

ବୁଦ୍ଧିକାରୀ ଟୁରକର ମୋରସନ କଞ୍ଚାଳ
କୁଣ୍ଡ, କେଶବୀଳ ତେଲ ଏବଂ ଚିନିର ଛାଖେ
ବଢ଼ିବୋଟ ବାଲ୍ମୀକି ପଟ୍ଟିଗାନ୍ଧୀ ଅନ୍ତରୀମା
କର ବରକମ କଟ୍ଟାମା, ହାତଧୂର ମଞ୍ଜ
ଦାନେରର ଏବଂ ଶୂନ୍ୟବାକିରର ମୋଦାନମାନ
କର ବନ୍ଦ୍ୟ କରୁଥାଇନ୍ତି । ସ୍ତ୍ରୀର ସହ କଟକ-
ନରବକୁ ନାହିଁ ଏତିଷ୍ଠ ପଠାଇ ଫିଲାଗ ଲୁହର
ମୋଦାମ ଫିଲାତ ଅହନ୍ୟ ଶୁଣା ଯାଏ ଦେଖା-
ନ୍ତି । ଦରରେ ଫିଲାଗ ଲାଗ କହ୍ୟ କରିବେ ।
ଭାବାଦେହଙ୍କ ସତା ମୁଖ ଦେଖି ଦେଖି ମହିଳା
ଲୁହ କେହି କେବେ କାହିଁ ଏବେ ଥୋ-
ଗୁଣ ବନ ବର ସବକାର ଦେଖି କର-
ନ୍ତି ଦରମର ଦରମର କହି ଉପରେ ଏ
ପଦ୍ମମରିତାର ଦେଖିବିଲ ବଜାଧାରିବି ।

କୁରମେହ ଦେଖଇ ଜଗନ୍ନାଥ ପଞ୍ଚଶିଳ୍ପ
କର କରିଯା ଫଥିଲ୍ କ ଲୋକଙ୍କ କରିଯାଇଲେ
ବହବେ ଖୋଲିଲେ ଅମଳରା ପରିହାନ୍ତ ଜୀବ
କର କରିଲା କୁଥର । ଯାହି କରିଲ କ ହୋଇ

ଦେବଲ ଦୟାତମନ କମ, ହୋଇ ଘୋରିଲେ
ଏକ ଜଡ଼ିପଡ଼ ହୋଇ ଆସିଲ କଲେ ଗୁଣ୍ଡାର୍ଥୀ
ପୁଣି ହୁଅଇ । ଏଥିବୁ ଏ ଦେଶରେ ପରିଧିର
କଥାର ଅଛି ଯେ ଭେଜନ ଉତ୍ସରେ କମରାର୍ଥ
ମାତ୍ର ଘୋଲଲେ ଦୃଷ୍ଟିମରୂପେ ଗୁଣ୍ଡ ହୁଏ ।
ଆସୁମାନକୁର ଜଣେ ଦୂରଳ ଧାରୁର କର
କବନ୍ଧୁ ବି ଶ୍ରେଷ୍ଠ କଲେ ମାଧ୍ୟମେ କାମକଳ
ମାତ୍ର ହିକିଏ ଘୋଲଲେ ଅବା ବାନକର ମାତ୍ର
ହୁଏ ଅଛନ୍ତି ନ ବିନ୍ଦିଲେ ଗୁଣ୍ଡଗାତ୍ର ବାକର
ଫେଟ ପଞ୍ଚାଏ । ଏ ଦେଶ ପୁଣି ତାତ୍କାଳ ନହେ-
ଦୟାକ କିମ୍ବା ଅଜନକ ନହେ ।

ସରବାର ଚିଶୋଟକୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ ଆହାନ
ତେ ଦୁଃଖପ୍ରଦେଶ ଏକ ଦେଶେକ ପରମାଣୁରେ
କିମ୍ବା ପ୍ରଦେଶ ପ୍ରକାଶ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଅଛୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ପ୍ରଦେଶରେ ଦୁଃଖ ଅଧିକ ଦେଶୁ ଅନନ୍ତରୁ-
ଏହି ଜୀବନପ୍ରକାଶ ଅବଳା ଦୋଷାଥାରୁ । ଏହେ
ଦେଶକ ମୁଖୀ ଗୀତ୍ୟ ଦୁଃଖ ଦେଶେ ବିନ୍ଦୁ ଉପା
ପରମାଣୁ ମାତ୍ର ଲାଞ୍ଚର ଦୁରବ୍ରା ଦ୍ୱୀ ନାହିଁ । ପ୍ରସ୍ତୁ
ସରକୁ ପ୍ରାଣରେ ଆଦ୍ୟ ପ୍ରଦେଶର ମୁଖୀ ଦୁଃଖ
ଦେଶରୁ ଏହି ଠାକେଯ ନରବ ଲୋହମାତ୍ରେ
ଦୁରବ୍ରା ଦେଶେ ପଥ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟର ଦୋଷାକମାନ
ମୁଣ୍ଡ ବରବାର ଅବ୍ୟୁକ୍ତ କରିଥିଲୁଗୁ । ଥପା,
ଫଟ୍ଟ, କାର୍ଯ୍ୟର ଓ ଚାରିଧୂରରୁ ସମ୍ପର କୁଟଳ
ହେବାକ ଅଶ୍ଵାସରୁ ଏହି ଅଭିଭାବିତ ପ୍ରାଣରେ ଦୁଃଖ
ଅଶ୍ଵକା ଦେଖି ପୁରୁଷ ସତର୍କ ଅଛନ୍ତି । ଦୁରବ୍ରା
କିନ୍ତୁ ସରବାର ଦେଲକୁ ସାହୁପଥ ବାଚର
ଦିନୋଦିନ ଜର ଲେଖନ୍ତି ଥି କହନେ ।

ଜେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଅନୁଭୂତିରୁ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ହେଲା କଲେବିମୁଣ୍ଡଲର ଶତମାନେ କେତେ
ପ୍ରତିକ ଓ ଦୂରକାମ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଦ୍ୟାମୁଁ ଅଛି
କିମ୍ବା ଏହି ପ୍ରତିକ କିମ୍ବାରେ ଏକ ସରା ଉପରେ
ଥିଲେ ଏହି ମନୋବିଦ୍ୟା ବନ୍ଦେରୁ କରିବାରୁ କରିବାରୁ
ପ୍ରତିକ ପାର୍ଶ୍ଵ କରିବାରୁ ଏହି କାମରେ
ଏହି ଏହି କିମ୍ବାରେ ଅବହର ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି
ଦେଇଲାମୁଁ । ଏହିକାଳେ ଶତମାନରେ କାହାରେ
ଅବହର ପ୍ରତିକ ଥିଲେ ଏ ଏହି ଅଭିଜନନ ଏହି
ପ୍ରକାଶକାରୀ ପ୍ରକାଶ କରେ । ଯଦେ
ଅଭିଜନନ ଏହି ଏହିକାଳେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚି
ତ ଏ ମୁଦ୍ରଣ ହୋଇ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚିତ୍ର ଦୋଷ
ଥିଲା । ଏହିତ ମହାନୀୟ ଦୂର ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧ
କରେ ଅନ୍ତର ପ୍ରକାଶ କରି ବିଦ୍ୟାମୁଁ ବିଦ୍ୟାମୁଁ
ଏହି ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଜ୍ଞାନ କରେ । ବିଦ୍ୟାମୁଁ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଏହି ଏହି ଶତମାନରେ ବାହ୍ୟରେ ଏହିକାଳେ

ବଙ୍ଗ ପ୍ରଦେଶର ସରକାର ହିନ୍ଦ୍ବାଜା ବରେ
ତେ ଡାକ୍ଖାନାର ବିବରଣ୍ୟ ପାହାଏ ଯେ
ସନ ଧ୍ୟାନକୁ ସାଇରେ ୧୫୭୩ ପାଇଁ
ପ୍ରଦେଶରକ ଏବଂ ୧୯୭୭ ପାଇଁ ସିନ୍ଦ୍ରାମା
କର୍ତ୍ତୃ ହୋଇଥିବା ସୁଲେ ସନ ଧ୍ୟାନକୁ
ସାଇରେ ସେହି ପ୍ରଦେଶର ସଥାଜମେ ୧୦୨
୮୭ ଏବଂ ୩୦୯୦ ପାଇଁ ବହିୟ ଦୋଷାଥରୁ
ସେହି ଦୂର ଡାକ୍ଖାନା ଖାରାକୁ ଫରମାବ ଯୋ-
ଗାରଦା ଏବଂ ପରିଷାକିଆ ପୁଣିଥ ବହିୟ ଏହି
ଉଦୟ ପ୍ରକାରେ ଦେଇଥିଲା । ଅଛ ବର୍ଷ
ଟ ଧ୍ୟାନକୁ ଲା ଏବର୍ଷ ଟ ଧ୍ୟାନକୁ ଲା
ଆୟ ଦୋଷ ଥିଲୁ ମାତ୍ର ଲିଟ ଲହ ଲଭବର୍ଷ
ଟ ୧୨୦୦ ଡା ପ୍ରକେ ଏବର୍ଷ ଟ ଧ୍ୟାନକୁ ଲା
ଦୋଷଥିଲା । ମାତ୍ରବର ବିଜେନ୍ଦ୍ର ପଥାର୍ତ୍ତ
ବହିୟରୁ ଯେ ସରକାର ଆଧାର ନାହିଁ
ତ କର ଲେବଳୁ ମୁଲାରେ କୁରିର
ଜୀବିତ ଯୋଗାଇବାର ସମର୍ଥ ହେବା ଅଛେ
ସନ୍ଦ୍ରାଶର ବିଷୟ ଅଛେ । ପ୍ରକୃତରେ ସରକାର
ପ୍ରଦେଶରକ ଡାକ୍ଖାନା ଯୋଗେ ଦେଇଲା
ଚାଟିଏ ମହିତ୍ର ଉଧାର ପାଖର ଦେଇଥିଲା ।

କଣ୍ଠେରେ ଦୂର ସମ୍ପଦ ହେଲା ଏକାକୀ
ଏକ ପ୍ରକାର ଜୀବ ପତଙ୍ଗକ ହୋଇଥିଲୁ ଯେ
ଅନେକ ଲେଖ କିମ୍ବା ମୁଦ୍ରବିଦ୍ୟରେ ମର ଥିଲୁ
ଅଛନ୍ତି । ଡାକ୍ତରମାତ୍ରକ ଏବାକୁ ବହୁବିଳ
ମହିଳକ ହୋଇ ବହୁନ୍ତି ନାହିଁ ସବୁ ଡାକ୍ତରକ
ମର ସମାପ୍ତ ନାହିଁ । ଯାହା ଦେଉ ଏକା ଏକ
ପ୍ରକାର ସହାଯକ ଉପାଦ୍ରିତ କୁବ ଏକ ଏହା
ମାନ୍ୟତ୍ୱକ ହୋଇଥିଲା । କାହାରେ ଏହା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ପ୍ରଦେଶରୁ ଦୂରର ଲେଖକ ଏଥିପାଇଁ ମାନ୍ୟତ୍ୱ ରୁ
କରିବାର ଗତିଷ୍ଠାନଶୀଳମାତ୍ରେ ବହୁତ
ହୋଇ ଦେଇ ଚିତାରିଶର ଉପାୟରେକ ବହୁ-
ଲୟମହ ତତ୍ତ୍ଵାବସ୍ଥା । କର୍ମକାରୀ ଆମ୍ବର
ଦରୁ ବନ୍ଦେଇବୁ ଏ ବେସର ଅବସ୍ଥା ଲବଧି
ଏକ ପ୍ରକାର ଅନ୍ୟମାତ୍ର କିମ୍ବନ୍ତେ ହେଉଥି
ହୋଇଥିଲା । ବାସୁଦରେ ଯେବେ ପଢ଼ିବା
ହିଁ ପାଇଁ ଯେବେ ମର୍ମ-ପଢ଼ିବା କଥା ସମ୍ବନ୍ଧ
କୁଏ ହେବେ ପଞ୍ଚେତ ହୃଦୟ ଘର୍ବ୍ଲ ସରେବା
ଲାହିଁ । କଥା ଏକବ ଯେ ଏ ହେବ କଥିବା
ପଦେଶ ଦକ୍ଷାମବ ହୋଇ ଲାହିଁ ଏହି ମର୍ମପଦ୍ମ
ମାତ୍ରେ ସାଧି ମହେ-କର୍ମର ବନ୍ଦିବାର ଉପାୟ
କରୁଥିଲା । ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର ହୃଦୟରୁ ବର୍ଣ୍ଣମାତ୍ର
ଅବିଶ୍ଵରୁ ସେ ଏହା ପଦ୍ମରେ ମହିଳା ଥିଲେ
ମାତ୍ର ଏହାର କିମ୍ବା କ୍ରାତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧ ଦେଇଲା

କରିବା ଦାରୁଣ ଅନୁକଳାଶ୍ୟ କରିବାର ସ୍ଥିତି
ଚାହୁଁଅଛି ।

ରାଜପତ୍ରିକାର ସବାଳେ ଏ ଲକ୍ଷରମେତ୍ରରୁ
ନେପାଲ ଚାନ୍ଦୀକରିମାନଙ୍କର ହିଣ୍ଡେଷ ଶଖଦେଖନ
ଦେଖାଇଥିଲା ଏବଂ ତ ହାତ ଦିଲେକରିମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ
ତ ଏହି ଏ ଛାନ୍ତିର ଦେଇଥିଲେ । ଏମରୁ
ଜାଗାରେ ଦେଇମାନେ କରିଥିଲୁ କୁଣ୍ଡଳ କୁଣ୍ଡଳ
କିମ୍ବା କରିଥିଲୁ ସମୋତ୍ତର ବିଦ୍ୟର ବିଦ୍ୟାରୁ
ଏହାନ୍ତି ମନୋଚୋଭା ହୋଇଥିଲେ । ବାହୁ
ପ୍ରସ୍ତୁତକରିମାନଙ୍କ କାହାରେଥିରମାନଙ୍କ ବାର୍ତ୍ତା
ର ହୋପ ଦେଇଥିଲୁ କରିବାରୁ ଏହିବିନ୍ଦୁ
କୁଣ୍ଡଳରେଥିରମାନଙ୍କ ଉପରେ ଦାର୍ଢା ହୋଇଥିଲୁ
ଏବଂ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଦିନମୂର ଅସାରିବା କେବାରେ
କମିଶକରିମାନଙ୍କ ଗୋଟିଏ କରି ଯେ
ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଫଳର କର ଦେଇଲେ ଯେ କୌଣସି
ଦୋଷ ପ୍ରତି ହୋଇଥାଇଲୁ ନାହିଁ କରଂ କରଂ
ମହାଶତ୍ର ବାହୁ ହେଉଥିଲୁ କେତେମୁଣ୍ଡ ଏ
ଦୋଷ ହେଉଥିଲା ବା ଗରିପତିରୁ ପମାର ଦେଇ
ଏବଂ ଯେ ଗୋପି କରିପୁରେ ଅଗ୍ରଗତି କରି
ଏହି କରି ଥାଇଲେ ନାହିଁ । ଏହି ଅଗ୍ରଗତରେ
କୁଣ୍ଡଳରୀ ଅଧିକ କାଳ କୁଣ୍ଡଳରୁ । ପରିଯେ
କରେ କୁଣ୍ଡଳରୀଙ୍କ ଏହିପରିମାଣ କର୍ତ୍ତାରଙ୍କ
କଲେ ଓ ଦେଇବାରେ ମଧ୍ୟକାରୁ
କର କୃପିତ କିଥ ଅଭିନ୍ଦେଶମାତ ଅନୁଭବ
ଏବଂ କୁଣ୍ଡଳରେଥିରମାନଙ୍କ କରିପତିରୁ କୁଣ୍ଡଳ
କୁଣ୍ଡଳ ସନ୍ତୋଷଜନକ ପାତେ, କୁଣ୍ଡଳରେଥିରମାନଙ୍କ
କାଳ କାର୍ଯ୍ୟ ସେମନିକି ମନ୍ଦର ଦେଇଥିଲୁ ଏହି
ସେବରୁ ବାହୁ ଦେଇଲେ ଦେଇମାନେ କର କରି
ଏ ଦେବେ । ଅବ୍ୟକ ରୂପରେ ପରିଦାନ କରି
ବା କାରଣ ପାହାନ୍ତି ଅକୁଣ୍ଡେ କରିଥିଲୁ ।
ଦେଇବମାନ ଏହି ମର୍ମରେ ଏବଂ ସରକାରୀ ଗଠନ
କର୍ତ୍ତାରଙ୍କ ପତ୍ରରୀପ ପାତେ ଏବଂ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅର ପାତ୍ରର ପାତେ ପାତେ ପରିକାଶ ଦିଲେ । କହୁଁ ବାହୁ କୁଣ୍ଡଳର ସକ୍ରମ କିହାର
ପ୍ରସାଦ ହେବାକେଲେ । ଏ ସୁନ୍ଦରମରାଜୋନ
ଏବର ସମ୍ମାନ ହେବା ଅନ୍ତର୍ମଧ୍ୟ ମାଧ୍ୟମରେ ପାତ୍ର
ନନ୍ଦ ଦେଇଥିଲୁ । ପରିଦାନ ଦେଇ କାହାର
କୁଣ୍ଡଳ ଏବଂ କରିପତିରୁ କାର୍ତ୍ତି କରିବ
ପାହାନ୍ତି ନନ୍ଦ କାହାର ଅଧିକବି । ପରିଦାନ ଦେଇ
ଏହି ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ରର ସମ୍ମାନ ଏବଂ ମଧ୍ୟକାରୀ
ସେବକ ସରକାରରେ ଏବଂ ବିଧମନେ ଦେଇ
ଏହି ଦେଇବା ଦେଇବର ପ୍ରକାଶ ଦେଇ

ਸੇਵਿਸੇਪਲ ਤਿਕਾ ।

ଟେଲିଷେଣ୍ଡାଲଟ ଅଳକର ଧାର୍ମିକ ଶର (୧)
ପ୍ରକରଣ ଅନୁସାରେ ଏକ ୨ ଦରେ ବାହୀକରୁ
ଥିବା ମନୁଷ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ଉପରେ ଟିକିଥ ଆର୍ଯ୍ୟ
ହେବାର ନିଯମ ଅଛି ମାତ୍ର ବୌଧିକ ଗୋଟିଏ
ସବ ସବାସେ କାହିଁକି ଟ ୮୫ ୯୩୩୩ ଅଧିକ
ଟିକିଥ ଆର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ମାରା ଅଛି । ଏଥରୁ
ଜୀବ ପ୍ରାଣ ମିହିପିଲ ମିଶନରମାନେ
ଥିବା (କ) ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମ ଉତ୍ସ ପର୍ଯ୍ୟ କରିବା
ଅର୍ଥାତ୍ ଦେବତାରେ ଏବନ୍ତରେ ଜ ମାତ୍ର ଶା
ବଚନେକ ବାସ ବଚୁମ୍ଭନ ପ୍ରକରଣ କରିବା
ଠାରୁ ଟ ୮୫ ୯୩୩ ଟିକିଥ ନିଯମିତ ଏହି
ଦେବତାରେ ଏବନ୍ତରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ଟିକିଥ ଧାର୍ମିକ ଦେବତାର କରିଯାଇ କଥକୁଣ୍ଡଳ
ପରାମରଶ କରିବାର କାବରେ ମନ୍ଦିର
ଦର ଶାପକୁ ମଧୁମୂଳକ ଦାସ ଘର ଅବସ୍ଥା ମନ୍ଦିର
ତା ୧୫ ଦିନର ଅଧିକରଣରେ ପ୍ରସ୍ତାବ କଲାବି
ଦିଲ୍ଲି ଧା ୮୫ ଶର (୧) ପ୍ରକରଣ ଏହି
ଶରରେ ସଂଶୋଧନ ଦେଇ ଯେମନ୍ତ କି ଏକ
ଦିଲ୍ଲି ବାର୍ଷିକ ଟ ୮୫ କାରୁ ଅଧିକ ନିଯମିତ
ନାହିଁ । ସେ କହିଲେବ ଦେହପ୍ରାଣରକ୍ତ ଉପରେ
ଦେଖି ଯେ ଏହିଦର ଉପରେ ଟ ୮୫ କାରୁ
ଅଧିକ ଜୟାମିତ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଯାହା ହୃଦୟରେ
ଦୁଃଖ ଦୟାପାଇ କଥକାରୁ ପ୍ରାଚୀ ଦୂମ
ପଟ୍ଟାନ୍ତି ଏବଂ ଏହି କଟକ ଜଗନ୍ନାଥରେ ଏହିର
ଦୁମ ଦୟାପାଇ । ମାନ୍ୟକର ସମ୍ମାନର ଉତ୍ସର
ଦିଲ୍ଲି କି ପ୍ରସାଦର ସଂଶୋଧନର ବିଷ୍ଟ ଦେଇ
ହେ ଦେଖୁ ନାହାନ୍ତି କାରଣ ଅଲକ ମନ୍ଦିର
ଦରମାକରଣରେ କାହିଁ କରିବା ଲୋହମାନ୍ଦ ଅର୍ଥ
କରି ଏବେ କାହିଁ କରିବା ଦିଲ୍ଲି କେବିମାତ୍ର
କି ହୃଦୟକୁ ଦେବ ଏହିଦରେ କାହିଁକିରିବା
ଆଜେକ ଲୋକ ମୁହଁବା । କେବେକ କର ନିର୍ମିତ
କରିବା ଅତିବ୍ୟକ୍ତି କରେନାହାରେ ହୁଏ

ପ୍ରସ୍ତାବ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଦେଇ । ଅଗ୍ରାହ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ
କେ ଏ ବିଷୟ କିମ୍ବାପାଇବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜୀବନ୍ତ
କରି ଏହି ଅଭିଭବ ଅଥ କରିବାର ଦ୍ୱାରା ଦୂର
ଦେଇ ମାହିଦିବର ଦାର ମହାଶୟ କରେଥିବ କର
ଛିବାର ପାଇଁ ବୋଲିଥାଇଁ ଏହି ଅମେରିକାରେ
ମାହିଦି ଧର୍ଯ୍ୟବାଦ ଦେଇଥାଇ । ଓଡ଼ିଆର
ପ୍ରଧାନ କଣ୍ଠର ଏହି କଟକ ମିଶରିପାଇଲିଟିଫେରେ
ସେ ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦିଥାଇଯାଇ କଣ୍ଠେ
ଏହି ଦେଇ ଅନ୍ତର ସୁରକ୍ଷା ପିଷ୍ଟ ଥିଲେ
ସେତେବେଳେ ବନ୍ଦିଗ୍ରୀପକ ସରବରେ ଉପ
ଦିନର୍କ ହୋଇ ସିଭାଙ୍ଗ ଦେଇ ବେଳେ କାହିଁ
ଏ ମନ୍ତ୍ର ଏହି ଘରେ ସେତେ ଲେବ ବାଧ
କରୁଥିବେ ସେମାନଙ୍କ ମହିଦି ସେତେ କର
ଅପଣା ଏବେଳେ ନୃତ୍ୟର ଟିକ୍ଟ ହେଲାର ଚୟା-
ଗ୍ରା ହେବେ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଟିକ୍ଟ ବର୍ଷକ
ମାତ୍ର ସେମାନଙ୍କ ବାର୍ଷିକ ଟିକ୍ଟର ମୋଟ ଟାର
ବାରୁ ଥିଲା ହେବ ଲାହୁ ଥିଲା ଅସୁବନ୍ଦ
ଲେବିଲର ଏଥିରେ ତୃଷ୍ଣାର ହେବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
କବା ନ ଆହୁ ଟିକ୍ଟବେ କିନ୍ତୁ ଲେବିଲର ଅଶ୍ୱନ୍ତ
ରେ ମୁହା ଲେବିଲର ନିଷ୍ଠା ଜୀବନର ହେବ
ଏହି ଏହା ସାମାଜିକ ନୁହେ । ଅମେରିକାରେ
ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରୁଁ ଏଠା ମନ୍ତ୍ରବିଭାଗ ଉପରିଷଦମାନେ
ଏହି ଅର୍ଦ୍ଦନୃତ୍ୟରେ ଟିକ୍ଟ ଲାଭକାରୀ ସମ୍ପଦିକଳ
କରିବାକୁ ବିବନ୍ଦ କରିବେ ନାହିଁ ।

ପ୍ରାଚୀନ୍ତିକ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ପ୍ରକାଶକ ମେଟ୍ରୋପିସ୍

କରିବାର ମହେବ ତୋର ମନ୍ଦିରଟୁ ରେ ତୋର କଲେ-
ବୁ ମିଳ ସବୁଏକ ତୋରେକ ବନ୍ଦବୀ ମନ୍ଦିରଟୁ ଗର୍ଭିତ
ନ ପାର କରିବେ ସାହାଗୁ କର ଯଥର ମହିମାରେ ବନ୍ଦ-
ବୁ ହିମେ ।

— 9 —

ତୁମ୍ହାର କବାରର ଦିନ ମାନସରେ ଏହିପରିଚୟ ଦେଇଲୁ
କି ଏହିହୀ ପେଇଲା କିମନ୍ଦୁଷିଳୁଙ୍ଗାର୍ଥ କିମଦ୍ଧିଷ୍ଠ
କି ଅଛି ଦୂରତର ପେଇଲା । ୨୦୯୩ ମେଜାରେ
ଏହିପରିଚୟ ଦେଇଲୁଛି । ଏହିମାତ୍ର କଲାଶର ପ୍ରତିକର
କୁ ୨୩୦ ହେଲଥବୀ ହେଲେ ଏହିହୀ ମାତ୍ର କଣ୍ଠ

ଏ ମୁଖ୍ୟରେ ଏ କବିତାରେ ଶ୍ରୀରାମ ଓ ଶ୍ରୀନାଥ ଦେଇ
ପରିଚୟ ମହି ଆତ୍ମର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ।

୨ ପ୍ରମାଣରେ ଜୀବିତରେ ଦୟାବୁ ଏହି ଏକ ଅବଶେ-
ଷ୍ଟ ଏକ ଧରଣ ଜୀବିତରେ ଅଭିଭବ୍ରତ କରିବାରେ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ
ଦେଖିବାରେ ଯଥାରେ ଏକ ଗ୍ରହଣ କରି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ବସ୍ତ୍ରାଚ୍ଛାଳା
କରି ଅପରାଧ ଲମ୍ବାରେ ମାତ୍ର ଏକାଧିକାର ଏବଂ ଅପରାଧ
କାର୍ଯ୍ୟ ପରାମର୍ଶରେ ଦୂରାଧିକାର ପାଇବାରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ
ଏକ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତିରେ କରି ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଦୂରାଧିକାର ।

ନାହିଁ କୁଳାର ପକ୍ଷଦରକଣଙ୍କୁ ଯତ୍ନକାରେ ଉତ୍ସମ୍ଭାବ
ପ୍ରେସରେ ବ୍ୟକ୍ତିର ହାତଧରେ ଦେହ ଥାଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ପରିଲେ ହାତୀ । ସୁଭିଂଶୁ ବଜାରରେ ଯାଏ କରାନ୍ତିକା
ବନ୍ଦିର ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସମ୍ଭାବେ ଶାର ଥିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ
ଦେଖ ଦେବ ।

ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପାଦମାର୍ଗ ପାଇଁ ଲ୍ୟାନ୍‌ଡାରିଙ୍‌ଗର୍ ଦେଇ ଏହି
ପଦକ ବିଜ୍ଞାନୀର ଉତ୍ସବରୂପ ଅଷ୍ଟକରେ ତମାତ
ପାଦମାର୍ଗ ପାଇଁ ପ୍ରାଣୀ କେବଳ ପାଦମାର୍ଗ ହୀ ପାଦମାର୍ଗ
ହୁଏ ଥିଲା।

କଲେ ତେବେ କେବଳ ମନ୍ୟ କଳନ ଦୋଷ ହେଉ
ଅର୍ଥାତ୍ କୀ ଏହି କରି କଲନ ହେଲେ । ଯୌଧର ପତନରେ
କି ମନ୍ୟ ବହୁମାତ୍ର । ମୁଁ ଯାହା ମୌଖିକ କରାଯାଇଥାଏ-
କର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲି । — ଏହେଲ ସୁଧା କାରଣ ପତନରେ
ଯା ବହୁମାତ୍ର ମୌଖିକ କରାଯାଇ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ପୁରୁଷର
ଅପ୍ରକଟ କରାଯାଇଲେ ହେଲେ କେମାହାଜି ଦୋଷ ମହିଳାର
ଦେଖା କର ମନ୍ୟ ମେ କର କାମାକାଶ କରାନ ଦୋଷ ମାଝର
କି ଏହା କାରା ଏହେ ବିବର ହେଲା ।

ଅମେରିକୁ ଦେଇଲେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମଧ୍ୟର ୩୫
ଲତ ସବୁରୁ ଦେଖି କାହିଁମୁଣ୍ଡା ଥାଏ ତେଣି ଗାନ୍ଧୀ
ଦେଖଇଲେ କାହିଁ ଜାମାନାରୁ ଦଢାଇ ଦିନକୁସେଠିରୁ ମେ
ସବୁ କରିବାକୁ ପରେପରାକାର ହେବା କରିବାକୁ ଏବଂ କରିବାକୁ
ଦେଖି ମୁଣ୍ଡର ହୁଏ ମହାତ୍ମା ହେଲେ ଦଢାଇବା ଏବା ମୁଣ୍ଡ
ଯେ କୁଳ ଦଢାଇ କରିବା ମୁଣ୍ଡର ବର୍ଣ୍ଣିତ ଭାବୁରେ ପଢ଼ି
କିମ୍ବା ମୁଣ୍ଡର ଭାବୁରେ ପ୍ରକଟିତ ଭାବୁ ଏହିବାକୁ

ପାହାନ୍ତରେ କଣ୍ଠ କଣ୍ଠା ମନ୍ଦ କହେତା ମିଥ୍ରା
କିମ୍ବା ଲଗାଇ କମ୍ବାର କିମ୍ବା କରୁଥିବା ଅପରାଧରେ
କ ୫୦ କାଠାରୁ କ ୩୦ ମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅର୍ଥକ୍ଷରେ ଉତ୍ତର
ହୋଇଥିବା ସମ୍ଭବ ନେଇବାର ଆର୍ଥି କରିବ
କିମ୍ବା ମହିଳା କମ୍ବାର ପରିଚି ପାଇଁ ଆର୍ଥି ।

ଅନ୍ତରୁକ୍ତିରେ ଅଶ୍ଵ କମି ଏବଂ ଉପରୁକ୍ତ ବେଳେ
ଦଶାଚ କହିଛି ହୋଇ ମାନସରେ ସେଇ ବାଣୀ ପାଇଲେ
ସେ କିମ୍ବାକୁ କୁଟଗୁରୁ ମାନସରୁ କୁ ଧରି ପଥ୍ର-
ଧିରି ତାହିଁ ଏହି ଘେରି ଆଜି ଏହି ଅନ୍ତରୁକ୍ତ ।

ବାବଦ ଏମିତି “ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପରାମର୍ଶକ” (ସହେ
ଏତ ଧର୍ମର ଅବଦ) ଜ୍ଞାନ ଧରନ କରୁଥିଲାର ସ୍ଵର୍ଗ
ଦୂର ଅଚ୍ଛିରେଇବୁ ପଠାଇ ଅଟେ ଏହେବଳମେ ପ୍ରଭ-
ବତ୍ତ ଶବ୍ଦ ମାତ୍ର କାହିଁ ଦିଶରେ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟ କର ଦେଖାଇ
ପାରିବୁ ଦେଖାଇ ।

କରୁଥାରେ ପ୍ରସ୍ତରିତ ପ୍ରକାଶ ଦେଖିଲୁ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ପାଇଁ ବରତ୍ତନ । ପାଇଁର ଥାରୁ ମହି ଏକଟିକଣ
ନିଜ ନିଜେ ଚାହାରୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେଖା ହେଲାଥିଲେ । ଏହି
କାହିଁ କରୁଥାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବାର ପାଇଁର ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହେଲାଥିଲେ । ଏହି କାହାର କରୁଥାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାଥିଲେ । ଏହି କାହାର
କାହାର କରୁଥାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେଲାଥିଲେ ।

କରିବାରେ ଦୁଇମାତ୍ର ଟଙ୍କା ଏହି ଲାଗିଛି କି ୨୫୯/୮
ମୁଗୀ କେ ୧୦୦ ରିକାର୍ଡ୍ ୧୨୯ ବର୍ଷା ବିରିଭାଗରେ

କୁଳବ୍ୟାନ ହେଠାତ୍ ଦୀର୍ଘବୃକ୍ଷରେ ଏକ ଶା ଗ୍ରହିଣୀ
ପରେ ମନ୍ଦିରରେ ଦୀର୍ଘ ଲଙ୍ଘଣ ଦେଖି ଶେରି ସକ୍ରାନ୍ତ ତାମ୍ର-
ମଳେ ଥେବ ପହଞ୍ଚିଲେ । ଏହା ଦେଖିବାରେ କିନ୍ତୁ ଅଧିକ ।
କିମ୍ବା କାଳିନିର୍ମାଣ କରିଛି ।

ସାହୁ ପର-ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଶ୍ରୀ କେତେ ପାଦ ସୁଧି ଥି ବ୍ୟକ୍ତିଗତ କୋଣରେ
ମୁଖ୍ୟମ ଉଚ୍ଛିତ ହେଲାଏ ବାବତ୍ତୁ ପାଇଥାଏ । ସେ
ହରାର ଦେହାର ଦେହ ମନ୍ଦରେ କିମ୍ବା ମାନ୍ଦରାତ
ପ୍ରକାଶ ବସାଏ ।

ନେତ୍ରର ଦୁର୍ଲଭ ସମ୍ପର୍କ ହେଲାକିମାର ପଦମଳିଧାରୀ ଶ୍ରୀ
ବ୍ୟାପାରିତ ମାହାତ୍ମ୍ୟର ପୂର୍ବ ଲକ୍ଷ୍ୟର ମାଟ୍ଟର୍ ଛାପ
କୁଣ୍ଡର ରୋକାର ଗାନ୍ଧିରେଣ୍ଟ୍ ପାତ୍ର ଏହି ଶୀଘ୍ରର
ପ୍ରାଯାମ୍ ଫେରବିବ ଗୁଣ ସର୍ବତ୍ରୀ ଘରରଣୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା
ଅନ୍ତର୍ମାନ ମାନି ପାଇଁ ବେଳେ କେବଳ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦମ୍ଭାବୀ
ପରାଧିର ମାହାତ୍ମ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ମାନରେ ଏହି ଜୀବ ଉତ୍ସାହୀ
ସମ୍ମାନିକ ବନ୍ଦରମ କଥା ବନ୍ଦର ପରାମର୍ଶ ମେନ୍‌ଟର୍ ପାଇଁ
ମହାନ୍ତିର୍ମାନ ମାହାତ୍ମ୍ୟର ଅନ୍ତର୍ମାନ ଏହି ପଦମଳିଧାରୀ
ହାତେ ପାଇଁ ରେମେନ୍ସ ମାହାତ୍ମ୍ୟ କଥା ବନ୍ଦରମ ମାହାତ୍ମ୍ୟର
କଥା, ବନ୍ଦରମ ଆଜି ଦେଖିବା କୋଣ ପଢ଼ିବ କଥାର ମହାନ୍ତିର୍ମାନ
କଥା ପଢ଼ିବା ଏହି କଥା ଜୀବ ବନ୍ଦରମ ହବାରେ ହବିଲା ଏହି
ମୁଖ୍ୟତଥାର ହାତରେ ପଦମଳିଧାରୀ ମହାନ୍ତିର୍ମାନ ବନ୍ଦରମ
ଅନ୍ତର୍ମାନ ପଦମଳିଧାରୀ ମାତ୍ର ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପଦ ଏ ପଦମଳିଧାରୀ
ପଦମଳିଧାରୀ

ବିଷୟମେହୁର ସମ୍ପଦ ।

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ର କାଳେମନ୍ତ୍ର ସାହେବ ଏ ଅହିଦେବ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ
ବର୍ଷ ପ୍ରସରିଥିବ ଯାହାର ପ୍ରାଚୀନ ପାଇଁଦେଲେ । ଏହିଦେବ
ଦେବ ଦୂର ଦୋହା ନାହିଁ ମହାଜନାମ ପରମ ମହିମା
ଶାର୍ଦ୍ଦୀ ବସନ୍ତରେ ଦେଖାଯାଇ ଉଠିବେ ନାହିଁ ଦେବ ।

ଦୟାରେ କେତେ କଣ୍ଠରେ କେବଳକି କମାନ୍ତର ଆଜି ପରି
ଏହି ସୁମାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଛି । ଅଗ୍ରମ୍ ପ୍ରତିକର କିମ୍ବା
ଯେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତକା ବ୍ୟାଖ୍ୟାତରେ ଏହି ପରି
ଗୋଟିଏ ପରି ପୂର୍ବ କିମ୍ବା ସ୍ଵର୍ଗଭାବରେ ହେଲା କି
ଖାଲୁ ରଖି କରିଗା ଉବେଳରେ ବ୍ୟାପେକ କାର
ଦେବାଳ ଉବେଳ ଯାଇ ଥିଲା ଓ ପାଇଁକି ଅବଧିତ କି
ମାତ୍ରରେ ତେଣୁ ଅଛି ମାତ୍ର କିମ୍ବା କମାନ୍ତର କେବଳ

ଅନ୍ତର୍ଭବ ପାଇଁ କାହିଁଏ ଯୋଗାପିବର ଯୋଗ୍ୟ ମାତ୍ର
ଅବସ୍ଥା କାହାର ହୋଇ ଯାଏ ଏବଂ ଏହା ମୁଣ୍ଡ ସାରି
ପରେ ଅବସ୍ଥା ହୋଇ ତତ୍ତ୍ଵାବଳୀର ଲଭ୍ୟ କରି
ଚାହୁଁର ଏବଂ କହି ହେବ ଏ ଆ କେବଳ ଉତ୍ସବରେ
ପ୍ରାୟ ଦୟାର ଅବସ୍ଥା । ପଥାଇପରେ ବିମାନର ଅବସ୍ଥା
ଅଛି କିମ୍ବା ।

ପ୍ରକାଶ କମାରୀ ଦୁଃଖରୀ ଲୋକ ଏହି ସୁଧାରର ଦେବ
କଲ୍ପନା ଯଥେ ମେହି ପ୍ରେସର ଶୀଘ୍ର ଅଭିଭାବ କରିବା
ଏହି ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜୀବ ବଳର ମେହି ହଠାତ୍ ଥାବେ
କ୍ଷମିତ ପାରିବା

ଏ କରୁଥିଲେ ସ୍ଵରଗ ମାତ୍ର ଦୟା ପରିଚିତ ହୋଇଥିବାକ
ଅଛିବା ହୋଇ ଜୀବ ବୋଲିର ଜୀବନ ସବୁ ଏହିବା
ବାହୁଦା ପ୍ରେରଣ ବନ୍ଦିବାର । କରୁନାହ ହେଉ ଏହିବା
ଜୀବନକ ଦେଖେ ଏଥା ଯାଏ ହାହଁ ।

ବ୍ୟକ୍ତିର ମଧ୍ୟରେ କଥାକଥୁବ ହେଉଥିଲା
କବାର କେବେଳ ପ୍ରୟେ ଶୈଖ ଗାନ୍ଧିର ଚକ୍ର ସେଇବ
ପ୍ରଥମ ପ୍ରୟେଦରେ କଥାକଥୁବ କବାର କାହାରେ
ହେବେଳ ହେବେଳ କବାର ହୁଏ କବାର । ପ୍ରୟେ ହେବେଳ
ମାତ୍ରରେ ହେବେଳ କବାର ହେବେଳର ପ୍ରଥାର କବାର
ହେବେଳର କବାର କବାର ହେବେଳ ଏବଂ ଅର୍ଥବିଦ୍ୟାର
କାମକାଳୀ ଏବଂ ଯାଦିପରିବଳକର ବୀର ମାତ୍ର ।

886086 20

ଦାମୋଦର ଚନ୍ଦ୍ର—କିତ୍ତାମା କାଶଲୁହ
ବକାଳର ସ୍ଵ ଦୈଶ୍ୟ ହେଉଥିବାର ଲେଖି
ଅଛି ।

ମଧ୍ୟର ଲଳାପୁ କ୍ଷମି ଶ କେବାପରିଚ
ବିପରୀତ—ଗରବୀ ଅଭିଭୂ ଉପେକ୍ଷି
ହେଲ ।

ପ୍ରେସ୍ ପତ୍ର

ପଢ଼ୁଥେବିଲକ ମରାମର କିମନ୍ତେ ଅମ୍ବ
ମଳେ ଥାଏ କୋଣ୍ଡ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପାତ୍ନୀ ମହାଦେବ ସମୀକ୍ଷା
ମହାରାଜୀ ।

ଏ କଳାନ୍ତିକ କରିପଣ୍ଡ ହିନ୍ଦୁର ପୂମ୍ବ
ପଢ଼ିବାରେ ସ୍ଥାନ କାନ କରି ବାଧନ କରିବେ
(ଅଭିନ୍ନରେଣ୍ଟ)

ଶମାଳୁ ଜୀବିତାଧ୍ୟପତି ନିଜ ସ୍ଵରୂପ
କରେ ଜୀବନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ମହିୟ ଆଲୋଚନା
ପ୍ରାପନ କରିବାକୁ । ଏହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବାର
ମାନୁଷଙ୍କରଙ୍ଗ ଦ୍ୱା, ଅର୍ପ, ଅନ୍ତର ଯାନ୍ସ କାମର
ଏବଂ ଦୃକ୍ସମ୍ବନ୍ଧ ବିଶ୍ଵାସକୁ ଉଠିଲା ପ୍ରକାଶ
ଦେଖାଣ୍ଟ ମାନୁଷଙ୍କ ହାତରେ ଦେଖିଲା

ଦେଖିଥି ରଜୁନ୍ତିଲାଥର କାମର ହେଲା
ଦସକଣ ସାଧାରଣ କଟେବାରର ଏ ନନ୍ଦର
ଅଛି କେବେଳ କାର୍ଯ୍ୟ ପରେ କରି ରାଜଠା
ପୂର୍ବାର ପ୍ରାପ୍ତ ଗରେ ଅପଣା କମଳକୁ ପ୍ରତି
ମନ୍ଦଳ କଲେ । ଅବଶେଷ ପାର୍ଶ୍ଵ ହିନ୍ଦ
କମଳକୁ ଉଚ୍ଛେଷନ ରଜୁନ୍ତିଲାଥର କାମ
ଦେଖି ଏକ ଦୁଇକଣ ସାଧାରଣ କରିବାର
ଏଠାରେ ଥିଲେ । ଅନେକମନ୍ଦଳରେ ଘୋଷିତ
କାମର କେବେଳଙ୍କଣ ପ୍ରିସବାବପ୍ରାପ୍ତ ବା
କି ପଢ଼ିବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲା କାମର
ଏମାଜଳ ମଧ୍ୟ ହେ କେବେଳିଲେ ।

ସବେ ଥାଏ ପେଶାଜେ ଏମାତଙ୍କ ଉପରେ
ଦୁଷ୍ଟ ରଙ୍ଗରୁ । ଅର୍ଥାତ୍ ବାନକମାଳର
ଫେଲାଳୁଙ୍କା ହେବୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କେବେହେଲୁ
ଦୋଷ ବେହ କେ ଠିମନକଳରେ ଥିବା ଏହିତ
ଓ ଗାନ୍ଧମାଳକର ଦୂରିମ କିନ୍ତୁ ଏମୁହ କରି
ଆଏ । ଏହେବଳେ ହିନ୍ଦୁଲଙ୍ଘାରୁଠ
ଅପଦରଣ କରି ଦୂରିରୁଳେ ଅବସର ପ୍ରାଚୀ
ହୋଇ ଉଛି ବହୁମୂଳ୍ୟ ଠକାର୍ତ୍ତମାଳକୁ ସରଳ
ଦୋଷ ହିନ୍ଦେବରୁଥାଥା କଲାପିରେଥରେ କର୍ତ୍ତ୍ତୁ
ବୃତ୍ତ ଦେବେଳ ଅଳବାକରୁ ହିମାଳ ବାଦାର
କରି ଦୁର୍ମୁଖ ଗନ୍ଧମାଳ ସାମେ ଏକ ମୁଣ୍ଡର
ଦେବାକାଳୁ ଯାଇଥିଲା । ସେ ଏ ବନ୍ଦମୂଳକର
ଦୁର୍ଦ୍ଵୟମାଳ ଦେଉଠାରୁ ବର୍ଣ୍ଣନ କରି ପଢ଼ି କରି
ଆଏ ଶରିହୋଇ ଗନ୍ଧମାଳାରୁ ଅନ୍ତରୀ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବୁ ପରିଷାର ପାଦଥିବାର ମହାରୁ ମେଘ
ଦୁର୍ମୁଖ ଏହେ ଅସ୍ତ୍ର ଶୁଦ୍ଧ ଗନ୍ଧମାଳାରୁ
ଅଶାଳକ ଦେବାର କହିବାରୁ ରେ ନେହି ଅକ୍ଷ୍ୟ
ଏଠ ଶରିହାତରଗରୁ ଦୋବାକାଳୁ ଯାଇଥିଲା ।
ପଥ ନଥରେ ଘୁମ୍ଭେ କର୍ତ୍ତ୍ତୁରଥରେ ଲାଲବାନ
ମହାରୁ ଦୁର୍ଦ୍ଵୟମାଳ ଦ୍ଵେଷସାରଥିବାର
ପଦକୁ ଶୁଦ୍ଧମାଳାରୁ ବାଜାରୁ ବଠିଲୁ ସନ୍ଦରବ
କରି ଗେନ୍ଦ୍ରିୟ ପ୍ରକାଶ ତଳାରେ କରିବାରୁ
କମେଳ ପ୍ରାୟ ଅଧିକାଂଶ ଦେବେଶମାର ଥାଣ୍ଡୁ
ମନ୍ଦିର । ରହୁଁ ଅନହୋଇ ଗତକୁ ଯାଇଥିବା
ବିରମ୍ଭମାରୁ ଉଛିର ମରେ ପାପ୍ରାଜାଲଥିବା
ସେତିମାର ଓ ଆସିଲୁ ଏ କମରକୁ ମାନ୍ଦାର
ସୁଲାବ ଦେବିଶର୍ମମାରୁ ପରିମାଣ କିମ୍ବାରେ
ଉଦୟର ଜୟସିମାରିହେଲ ରଷ୍ମେଶିକରିବା
ହୁଏ, ଓ ଆସିବା ବାଜିତରେ ଅଛ । ଏହି
ଅବସ୍ଥାମାଳକରେ ବିଦେଶୀପ୍ରମାଦରୁ କରିବ
ଏହ ସରୁଦର କାର୍ଯ୍ୟରେ ନୟନ୍ତ୍ର କରିବାର
ଅନିଯନ୍ତ୍ର ଅନ୍ତରେ ।

১৯৭৩

ଶ୍ରୀ ପଦମାନ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ

- 903 -

ଅଭିନାବ ଦେବ କଥ ଓ ଜନନେତର
ହେବାର ଦେଖି ମୁଁ ଗଣେ ସେମାନଙ୍କ ପର-
ଗୋଟା ଲେଖିବ ବେବାବୁ ବନ୍ଧୁ ଏହି
ପ୍ରେରଣପଥ ଦେବିବାର ଅରମ୍ଭ କରୁଥିଲୁ ଆସିବ
ଏହାକୁ ଅପରାହ୍ନ ପ୍ରକଳ୍ପାତି ପଢ଼ିବାକୁ ପରାମର୍ଶ
କରି ମୋହର ନିଯାତ ବର୍ଣ୍ଣନ କରିଛିଲୁ
ମୁଁ ପ୍ରସରି ହେବି ।

କର୍ତ୍ତୁମାନଙ୍କର ଶେଷିଦସ୍ତୁଲକ ପଣ୍ଡିତଙ୍କଙ୍କରଙ୍କ
ଜଳସ୍ଵରା ବହବର ବାବୁ ଏବଂ ସ୍ଵାମୀଙ୍କରୁ
ମହାଶୟବ ପ୍ରଶାର ମହାଯାତ୍ରା ସ୍ଵପ୍ନକ କଳକା
ବଣୀ ଏବଂ ଚାହୁଁପ୍ରେୟା ପାଞ୍ଚମବାବେର ମର୍ମମାନ
ହାତ୍ର ମର୍ମତ ଦୋର ଦେବତାର ଦେବତାଙ୍କରୁ
ଓଣ୍ଡେ ଥାବୁ ପଢ଼ିବାରେ ଦେଖିଲ ପେ
କବି ମହାଶୟ କହୁ ସ୍ଵପ୍ନକ ରତନାରେ ଅପଣା
ଦୁଇ ମୃଦୁଶବ କିନ୍ତୁ ତୁଟି କବ ଜାହାନ୍ତି ।
ପ୍ରବୃତ୍ତରେ ଦେଖିଲେ କବିକବ ରତନାରେ
ଫର୍ମନାଗାନ୍ତେ ଅବଶ୍ୟ ପ୍ରଶାନ୍ତ୍ୟମୋର୍ଦ୍ଦ ଆଟେ,
ଯେତେବେଳୁ ଧାର୍ତ୍ତବକର ମହାଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରି
ଛର୍ଷିଥେବ ସେତେବୁଦ୍ଧିଏ କଥା ଲେଖିଥରୁନ୍ତି
ତାହାଶବ୍ଦ ସୁରତନ କବିପଦକରା ମହାଭାରତରୁ
ଜିକାର କ କଥା ଅପଣା କଥାଳିଲୁ ର
ଆମେ କଥାଏ ଏଷର ଯାତରକ ଲେଖିଥରୁନ୍ତି
ଯେ ବେହ କାବାର ଅସମ୍ଭବରୁକ ପ୍ରକାଶ କରୁ
ନାହାନ୍ତି, ଏହିପର ଖୋଲିଲେ ଥିଲେକ ମୁଖ
ଦେଖାଯିବା ଆହୁ ଉଛିନ୍ଦାଜା ପଦଦ୍ୱାରାକା-
ରେ ଅନିଯାବ ଅନ୍ତର୍ଭାଷରଙ୍କରୁକରେ ବେହ କରୁ
ଲେଖି କହାନ୍ତି, ଏ ମହାଶୟ ସେ ବିପ୍ରମୁକେ
ପ୍ରଥମ ସ୍ଵପ୍ନକର୍ବା ଦୋରଅହାନ୍ତି । ଇତ୍ୟାବି ।

ଅକ୍ଷୁ ମାତ୍ରା ମେତେ ଅଛି ଜଣାବଙ୍କ
ଭାବା ପରିଲେଖୁଥିବ ଏଥରେ ମୋଦିର ତତ୍ତ୍ଵ
ଦେଖି ବେଳିରେ ଜମୀ ପ୍ରମାନ କରିବା ହେବେ
ଏହି ମୋଦିର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ପ୍ରତିକାର ମହାଶୟ ଅଗ୍ନିକୁ ସଙ୍ଗରେ ପାଣ୍ଡି
ବଳ କଥାରୁଷାବେଳେ ତାଙ୍କ ଦିନଟରେ ଆଜି
ସବୁ ଧର୍ମଧଳପର ଅନୁମାନ ଦୁଆର ଯେ ଦେବୁ
ତାହା ଏହୁ ମହାଶ୍ଵରରେ କିନ୍ତୁ ଯୁଗା ଦେଖ
ତାହିଁ ଅଜି ତର୍ହୀ ପାତ୍ରଦଳରେ ବୃଥତମହୋଲ
ଦିନମୁହରେ ଧର୍ମର କଳକ କରିଥିଲେ ବୃଦ୍ଧଙ୍କ
କାଳମାନେ (ତେମୁଣ୍ଡାମାତେ ଦେବାଲୟୁର
ଅନ୍ୟତଃ କାହାରକୁ ଯଥ)ସେହିଧର୍ମରୁ ଲେପକର
କରିଛ ହେ ବାହୁଦାର ଜୀବଧର୍ମ ଜାହାନ
ଦର ସବକାମ କରିଥାଏନ୍ତି । ସଥା “କରିବିଲୁ
କୁର୍ବିଯା ଦୂରକ ଦୁଃଖ-ଯୋଗେ ନାରାଜାର
ଦେବ ଅତିରେ ଏ ମହା—ଶିଶୁ ପୁ-ଦୋଷରେ
ଯଶ୍ରୀବନ୍ଦି ଅର୍ପି ଦେଖେମଣି, ଲକ୍ଷି—ଥର୍ମ୍‌
ଦୁଃଖ ଦୁଃଖୀ, “ଭ୍ରେଦେବ କୁମର, + +
କରେ ଦେବାଲ ଦେହ କରୁବେ ନାହିଁ ବେବେ
ଦୁରାଜଗା ଥାଁ ଅର୍ପି କରୁ ଯୁଦ୍ଧରେ ଗରୁବବ ?

ଶୁଦ୍ଧିବେ ଏ ହୃଦୟର ପାତ୍ରକୁଣ୍ଡଳରେ କେନ୍ଦ୍ର
ଲୋହରେ ବୁଝା ? + + କହୁ ଦେ
ଚିତ୍ତବାଦ “ ଏ ଭାବର ଖଣ୍ଡ + + ଜମ
ମିବେ ଶାକ୍ସୀବେଂକ୍ତ ଧର୍ମଶାସ୍ତ୍ର । ଦେବାନ୍ତରେ
ବଜନିଶେ + + ମହାଜନୀ ଭାବର ଅନ୍ତରେ
ଜାଳକେ ବିଜ୍ଞାନ ଯଥ, + + ମାତ୍ର ଲଭ୍ୟରେ
ଏହା ଅଧିବେ ଭାବରେ, ଜବାହୁଣ୍ଡ ଦେବଳ
ଭାଗ୍ୟ, ଗରବେ, ହସ୍ତାର ସକାରେ ଯେତେ
ଜାଳର ପ୍ରସତ ଦେଇଛି, ତା ଶୀଘ୍ର ଯେତେ ଦିଅ
ଲଭ୍ୟ, ତେଣା କରୁ ତମାତ୍ରେ କୁରନ୍ତୁ ତମାତ୍ରେ
ଧଳମଳ କାହାର ସେ ଦେବଳ ସନ୍ଧରୁ, ସେହି
କୁଣ୍ଡେ ଏହି ଜୀବ ପ୍ରସତ ଶିଖା ଲଭାର ଦେ
ଦେବି ଦେବେ ସାର୍ଥକ ଦୃଜାତି, + +
ପୃ ୨୨ ସ୍ଵାତନ୍ତ୍ର ପୃଷ୍ଠା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ।

ଅଶ୍ରୁ ଉଦ୍‌ଧାର ଲଗି ସଙ୍ଗାଳ ପ୍ରଭୃତା
ଯଜମାନ ହାତକର ଆଖ ଘର୍ଷି ଦେଇ କର
ଏହି ରୂପଜାଳ ସ୍ଵର୍ଗରେ ଦୁଇଲେ । + +
୩୧୭୩ ଶ୍ରୀ—

ବ୍ୟକ୍ତିବାଳ ଲେଖିଥିଲୁଗନ୍ତୁ ଏ ଦୂରସଂଜ୍ଞାରେ
ପ୍ରମାଣିତ ତାଙ୍କାର ବିଶ୍ଵାସର ସମସ୍ତଙ୍କୁ
ଏହାର ଜୀବି ଦେଇ ଅଧିକାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ରସ୍ତେ-
କାରିର ଏହାର ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଏଥିକୁ ମୁଁ ଯୁଗ-
ଚ ପ୍ରକଟ କରାର ଦାସତ, ଯଜ୍ଞବଳାତ
ନମାକେ ସୁତିମାନଙ୍କରେ ଯେଉଁ ଜାତ
ଦିଦାଦ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଦିବକର ସରେ ହୋଇଛି ? ।

ସଥା “ ଅନୁଧିକାନଷେ ସଂକାଳିତ କଣ୍ଠମୁଦ୍ରା
ଚାପ୍ତିଃ । ଶୁଦ୍ଧିଃ ହିତ୍ତଃ ଉଦ୍ବର୍ତ୍ତଃ ତୁ ତୁହି
ତୁଭିତୀଃ ଦିତ୍ତଃ । ୨ । ରଜବିଷ୍ଵାର୍ତ୍ତକାରକ୍ଷ
ହୋ କରୁଛ ଏବତଃ । କେବର୍ତ୍ତ ମେବଇଲାହୁ
ପ୍ରେତେ ସମ୍ମତଃ ସଂକାଳିତ ରଜବିଷ୍ଵାର୍ତ୍ତ ଉତ୍ତ
ପାଇବାଃ ସହିତ ପ୍ରଥମାଧ୍ୟା ।

ଅଛୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିବାର ବହୁତି ବି ଗ୍ରାହିମୋ
କୁଷ୍ମାଣ୍ଜଳିକେ ସମସ୍ତକୁ ନିରାଜ ଅଶବ୍ଦାର
କୁଷ୍ମାଥକରୁ ଜଣାଏ କରୁଥିଲା ।

ଅଧ୍ୟାପନଙ୍କ କୁଳସଙ୍ଗର ପିତୃଗଜ୍ଞ ଉପଦେଶ ।
ମୋଦେବୋକରିବୋରେ ତେ ନୂସଙ୍ଗେ ଇତ୍ୟଥୁ
ନ । ଲଭ ବାଚିବାପୂର୍ବ ସହିତ ଏକ ଅବ୍ୟାୟ

ଏହାକି ସବୁ ଦୂର୍ଧିଦେବଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ ନ ଥିଲା
କି ବ୍ୟାକୁଶମାକେ ସବୁ କରିଲା କରିଥିଲା,
ନିଧି ମହାଜନରାତ୍ରି ରାତ୍ରି ପରିବାରରେବେଳେ

ବ୍ୟାପକ ଜାତିଧର୍ମରୁ ଶ୍ରମାଣ ଦିଲ୍ଲିଥିଲୁ ଏକାହି
ଯିହି ଦୂରଦେଶୀରେ ପୁଣେ ନ ସ୍ଵଳ ?

ପ୍ରତିକାରକ ମନ୍ଦରେ ଧ୍ୟାନଶୀଳ ସେହି
କେତୁଯାଦିର ଦେଉ ଭାବା ସମ୍ମୁଖ କାହିମାନେ
ଏବନ୍ତରେ କଷି ଜୀଜିଲ୍ ଧର୍ମ ରଣ୍ଜିତବ ଆହୁ
ସମସ୍ତର ଏବତା ପ୍ରାତି ହନ୍ତିର । ଏଥା ସମ୍ମ
ବେତେତୁର ସୁଧରତ ଭାବା କୁରିଦିମାନେ
ଦିନୁଗ କହିବେ ।

ଏହିପରି ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ଦେବିତଥୀ
ଦୁନ୍ତିର୍ମଳ ବିରୂପ ଏହ ପ୍ରାଣିଗ ଚାନ୍ଦର ନନ୍ଦା
ଦେଖାଯାଏ । ପ୍ରବୃତ୍ତରେ ତ ଧାର୍ଯ୍ୟବଳ ଅଗ୍ରର
ଏହା ଅଗ୍ନି କହିଥିଲେ ? ଏପରି ଦୋଷ ହେଲୁ
ନାହିଁ ପେତେହୁ ଦୁଷ୍ୟାର୍ଥ୍ୟମାନେ ଅଗ୍ନିକୁ
ଦେବମୟ ତ୍ରୁଟ୍ରୁତ୍ତେୟବୋଲି ଘୁରୁଶ ତ ସହ-
ଆଦରେ ବୈଁଜ୍ଞାନ ଦର ଯାଇଅଛନ୍ତି ।

ମୁଦ୍ରିତାକଳର ବେଳରେ ଉପର ବିଶ୍ୱାସ
ଅଛି ଏ ହା ଜାଣିବା କାହାର ଧରମେରର ଦୂଷା-
କାହାର ପ୍ରଦରଗ କଳ ବେଳରେ ପ୍ରତିକାଳବାବୁ
ପ୍ରତିକାଳର ପ୍ରାୟ କେବେଳ କୃତିତ୍ୱରେ ବେଳ
ନିଜକ (ଦୋଷର ଦୁଃଖବାଧାରୀଙ୍କୁ ରଙ୍ଗ
ଯାଉବା ଚାରିଲା) ବେହମାନକମ୍ପି ହୋଇ
ଯେହ ଧରମ୍ଭ ତଳାଟୁଟୀ ସମ୍ମିଳିତ ପରିପର୍ଵର୍ତ୍ତରୁ
ଯେତେବେଳେ କେବର୍ମ ଘରୀ ହୋଇବାଲ
ପରିବେଳେ ଗର୍ବପର୍ଵର୍ତ୍ତର ଦୂଷରେ ଦ୍ୱାତ୍ରିଶ
ଲୁହରେ ଆଧିକ ଅକରାର ଝରନ ତଥ ଦୂଷର
ମର୍ମର ପରିପ୍ରେ ଦେଇ ସୁତରପି ଭାବରକର୍ତ୍ତରେ
ବଦିଧର୍ମର ପ୍ରାୟର ଭାବରେ । ଇରାତର୍ମ
ବନ୍ଧୁମେ ଅକାଳୀ ବେଦଧର୍ମ ପ୍ରକାଶକ ହନ୍ତୁ
ନୀକଳନୀ ଧର୍ମମାତ୍ର ଏହ ଭାବରକର୍ତ୍ତରେ
ସ ଦିକ୍ଷିତରେ । ଅତି ଅଳ୍ପାକାର ବର୍ଷମାନରୁ
ବେଦବକୁଦ ଯାଇ । ଧର୍ମ ଚକ୍ରପୂର୍ବ
ଏବେବେଳେ କେଥାରୁ । କବିବରାଜର
ହ ପରିହାର ତଳାରଜ ଯେ ସେ ନହାଇବୁ
କର ପଖାର ସେନାପତି ହୋଇ ଥାର କୃତି
କଳରୁ କେବର୍ମ କଠାର ଏକାକାଳର
ନାହାର ଫୁଲଗତ ଏହ ପରିହାର କରୁଥ-
ଅର୍ଥରୁ ହଜୁ ସତ୍ତବ ସେବେ କବିବାଲ-
ମନରେ ଧର୍ମପୁର ହେବ କେବେ
କମାଲେ ପ୍ରକାଶକର ମର ଦାରତମା-
ରୀଶାପଦାନ ଦେଇ ହନ୍ତୁଧର୍ମର କୁଳକୃତ୍ୟବର
କର୍ତ୍ତର କରିବା କଥାରେ ଅଳମାର ତୁଟୁ
କେ କାହିଁ । ସେବେତ ପରିହାର ପଦା

କୁମୁଦବ୍ରତ ବନ୍ଧୁକର୍ଣ୍ଣ ଥିବାରୁ ବାବ ମଗା-
ନୂମାମୀ ହେଲେ ଯେ ସଙ୍କୁଳ୍ପ ହୋଇ ଥିବାରେ
ବେମୁଦବ୍ରତ ମରକ ଧାରକ କରିବେ ଏଥିରେ
ମହିମା ହୈ ।

ଅଛି ସ୍ଵପ୍ନକ କମେଟୀ ଭାଷ୍ଟୁ ସ୍ଵପ୍ନର ଦେଖି
ପୁଣ୍ୟର ମୋହର ହୋଇ ନର୍ମିନମ୍ବିଲର ପଣ୍ଡି-
ଶମାକଳର ଜ୍ଞାପ୍ତସ୍ଵର କଲେ । ଅଛ ରାଜୁ
କରନାରଣୀ ମନାଦେହ ଏହି ସ୍ଵପ୍ନକରୁ ସ୍ଵପ୍ନର
ବିଚକଣ ଉପରାହାସ ଦେଖି ପ୍ରଥମଙ୍ଗା ଲବ
କଲେ ଏହି ସାଧାରଣତଃ କି କାହାର ସାଧନ
କଲେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଁ କାହିଁ, ଅମମାଳକ ଲାଖିବା
ରେ ସବୀ ମନ୍ଦବାଦପୂର୍ଣ୍ଣ ତନ୍ମଲକ୍ଷାରେ ପଢି
ଏହାକୁ ହିଗେଇ ବିଚକଣ ଉପରାହାସ ଲୋହ-
ରା ହର୍ମେରିରେ ଉତ୍ତରା ଉମାଯବା ବିଳା
ଅକୁ ଉଚ୍ଚ କରି ନାହାଇଁ । ଲକ୍ଷ୍ମୀ

1019

ପ୍ରକାଶକ

କାହିଁ ପାତ୍ରମାନର ପାତ୍ରମାନ	କଣିକ	୫ ୦ ୫
କବିତା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଡାକମଳାପତ୍ର	-	୫ ୧ ୫
" " ମନଭୂତି	"	୫ ୧ ୯
କାହିଁ ମନଭୂତି ନିଃଶାସ୍ତ୍ର	ପଞ୍ଜିଆ	୫ ୨ ୯
" " ଏକଲକ୍ଷେଣ ମହାମାତ୍ର ମନୋଦର୍ଶକ	୫ ୨ ୯	୫ ୨ ୯
" " କବିତାକାଳ	କଣିକ	୫ ୩ ୯
" " ଏକମର୍ମ ମାତ୍ରମାନ	କଣିକ	୫ ୪ ୯
" " ପ୍ରକଟିକାମ ପାତ୍ର	"	୫ ୫ ୯

ମୁଦ୍ରଣ ।

ବିଶେଷ ପ୍ରକଳ୍ପ

ବ୍ୟାକ୍ ଶର୍ମିଷ୍ଠାନ

ହରେନ୍ଦ୍ରକ ବୋଟୀପ୍ରକାଶନଙ୍କ ସ୍ମୃତି
ଶୁଣାଏହାର ଅଛି ବଦଳାଇଲେ ମହିତ ହେଲା
ଜମ୍ବୁରେ ବୁଢା ସାଧାରଣକୁ ସହିଥ ନିମନ୍ତେ ଧା-
ଗାଗ ଦୂରୀପ୍ରତ୍ଯା ପର୍ବତ୍ତୁ ଅର୍ଚନ୍ଦୁଲ୍ୟରେ ଅର୍ଥାତ୍
ଟ ୧୯ ଜାରେ ଦିଆଯିବ । ମୋହରଳ ନିମନ୍ତେ
ଡାକମାସିଳ ଅଧିକ ପଡ଼ିବ । ଆଠେତାହାନ
ଅର୍ଚନ୍ଦୁଲ୍ୟରେ ବନାହେବାର ଗମନ୍ ଅଳ୍ପବନ୍ଦ-
ରେ ହେଲାଯିବ ।

ଦେବ ପ୍ରଦୀପକାନ୍ତାଳଙ୍କ ମହାତ୍ମାଙ୍କିଳେ
ବନ୍ଧୁପ ଚେତାଖାଲୀ ।

ଶ୍ରୀବୈଷ୍ଣବମୁଦ୍ରା

686589

“ ପାଠକମ୍ପାଳଙ୍କ ନିଜଟରେ
ନିହେଉଳ । ”

କୌଠୁଣ ଦସାର ମେଲିନ୍ଦିଧାଳଟା ଦାଢ଼ ମଧ୍ୟ-
ରେ ବହୁବଳ ହେଉ ଅଣ୍ଟେ ତାର ଘରକର
କାରଗାର ବରୁଥିରୁ ମୋଟଥିଲା ବାସନାକେ
ଅମ୍ବ ଚକଟ ଯେ କୌଣସି ମାଳ ଖରଦ ଦଶ
ମକାଣ ଦସାର ବସିଥିବ ଜାହା ଦସାର ବରରେ
କୁଣ୍ଡ କନ୍ଦମୁ ଦସାର ଦେବାକୁ ପ୍ରସୁତିରୁ ଅମ୍ବ
ରହିଛ ଅରେ କାରବାର କର ଲକ୍ଷଣବ ଜାଗେ
ଜାଏ ପଞ୍ଚବାଧାରଙ୍କୁ ଅନବେଧ କରୁ !
ଦଶକ } ଏ ଅବସୂର୍ବନ୍ଦ ଦୋଷ ।

1919-1

ଏବାରୁ ସହ ସଧାଇଲୁ କଣାଇ ଦେଖ-
ାଇ ଅଛି ଯେ ସହକ୍ରିତିତିନ କେମ୍ପୁଗଢ଼ା
ଅନୁରତ ଉଳା ସୁରରେ ବିନନ୍ଦମଳ ଥିବା
ଶଙ୍କାବଳୀଦକ ମହା ପ୍ରଭୁଙ ଏଲବାର ମହାନ୍ତି
ର ପଦ୍ମଶରୀରମାନଙ୍କ ବାସକୁ ସଜ ୧୫୦୪
ଯାଇ ତାର୍ତ୍ତିକ ମର ଶା ୧ ହଠାତ୍ରୁ ମହାନ୍ତାଇ
ଓ ପରିପୂର ଭାର୍ଯ୍ୟରୁ ବରଣାତ୍ମ କରି ଯାଇ-
ଅଛି । ସୁମ୍ଭୁ ଏଲବାର ବୌଣେ ପାହଣୀ ଟମ୍ଭ
ଗାହାକୁ ଦେହ ନ ଦେବ ଓ ରାତ୍ରି ବିନନ୍ଦାପ୍ରି
ମହାନ୍ତିକ ଭୂଷରେ ତାହାର ବିରୁ ପାହଣୀ ସୁଚନ
ପାହାତୀରୁ ଅଧାୟ କରି ଲେବ । ପାହା
କୁହ ସଂ ସରାପେ ମହାନ୍ତିକ ପ୍ରେସ ବାଦୀ
ଦେବ ଲାହିଁ । ଏବି ମ ୧୨ ରାତ୍ରି ଅଶୋକ
ପଦ ୧୫୦୪ ସାଲ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋଟେହନାଥ ମୁଖ୍ୟର୍ବା
ଶ୍ରୀ କଳପୁର୍ଣ୍ଣବୁଦ୍ଧରବନ୍ଦର ସମ୍ମ
ଶ୍ରୀ ରତ୍ନପାତ୍ର ପୁରୁଷୀ
ଶ୍ରୀ କମ୍ପାଦିତ ଦାସ
ଶ୍ରୀ ବଲାବନପାତ୍ର କମେଟୀ ମେମର ପାତ୍ର
ଶ୍ରୀ କୋଣାର୍କୀ

ହେଉଥିବାରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ।

309

କିଞ୍ଚିତ୍ବ

ଶ୍ରୀମତୀ. ଗବଲ୍ ସପ୍ରମାଣିତ ଟ । ୧
ଶ୍ରୀମତୀ. ଗବଲ୍ କବିମହାନ୍ ଟଳିଥ ଟ । ୧

ଦେବପ୍ରକାଶ ସାହିତ୍ୟ	ଟ ୧
କାର୍ତ୍ତିକମହାନ୍ୟ	ଟ ୦ ୫
ବନ୍ଦମାଳ ଓ ଦେବପ୍ରକାଶ ବାସ୍ତବା	ଟ ୦
କାନ୍ଦିଲଙ୍କ ଦାୟିତା	ଟ ୦
ନିର୍ମାଣୋଦ୍ଧର୍ମ ଓ ଧର୍ମବନ୍ଦି	ଟ ୦
ଏଠା କଟକ ଟ୍ରେନ୍‌ଟୋକ୍ସାମାର୍ଜ ସମ୍ବାଦବିଦ୍ୟୁତି	ଟ ୦
ଶ୍ରୀ ଦୋର ଉକ୍ତାର୍ଥୀ ଏମ୍ବି ଅମ୍ବୁ	ଟ ୧

(7) ১০৮

“ ମହାକାଳେ ଦେଖିବା ”

କେବଳିଏ ପାଇଲା ଅର୍ଦ୍ଧ ଶତାବ୍ଦୀ ।

ଏହି ମର୍ଗୋପଥ ଦାନଶୁଭାଷ୍ଟ କେତେବେଳ
କୁଣ୍ଡ ବିଜ୍ଞାବ ଚିତ୍ରପତ୍ରମାନଙ୍କ ପ୍ରତିକ କୁଣ୍ଡର
ଅବସ୍ଥାର, ଏହି ଗର୍ଭମେଷର ବର୍ଣ୍ଣକ ବିଧେ-
ପସ୍ତିତାରେ ପଣ୍ଡିତ ହୋଇ ପ୍ରତିଷ୍ଠାରମା
ବେଅଥା କୁଣ୍ଡ ବସୁରଖରେ ଶୃଙ୍ଖଳ, ସୁତ୍ରରୁ
ଏହାର ଦଳପୁରା ଓ ଅବ୍ୟଥାର ସ୍ମରେ
ଏହା ଅପେକ୍ଷା କୁଣ୍ଡର ପ୍ରମାଣ ଅଛି ।

ସହ ତୁମେ ଶୁଣିମଣିପୁ ପାଞ୍ଚାରେ ଆହାନ
ଦୋର ଥାଏ, ଯୁଦ୍ଧ କନଖୁଜାର ତୀରଥ ମେ-
ଦଳ କର ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ରେଇ ଦେବାର ପାଇ ନ
ଆଏ, ତଥାପି ଦୁଇବୁଝେ ଲହୁଅଛୁ ଥରେ
ଏ ମହେଶୁର ପଦଙ୍ଗା କର ଦେଇ । ଏହାର
ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଘଲ ଘର୍ଣ୍ଣନ ଦର ଅର୍ଦ୍ଧାହୃତ ଦେଇ
ଯିବ; ଏହୁଲେ ବିଷାକ୍ତୁତ୍ୱ୍ୟ ମିଶ୍ରିତ ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ଏତଙ୍କ ଲୁହ ଅର୍ଦ୍ଧାହୃତ ଅଛୁ ଯେ,—
ତୀରଥ ଧେବଳର ମେ କଟ ଜାହାରେ ଦେଇ,
ମତ ମହାଶୂରୀରେ କହବ ହେବ । ସେଇର
ଅନ୍ଧବଳକୁରେରେ କୌଣସି ଦେହୁରକଳିମ୍ବ
ଦେଇ ଦେଇଅଛୁ; ଏହି ମହାଶୂରୀଶୁରୀରୀ
ତୀରଥ ପାଳରେ ମଳ ପାଇ ବାର୍ତ୍ତାଦୂରାଜରେ
କିମ୍ବା ହୋଇମିବ ।

ଏହା ସେବକ ହୁଲେ ଯୌବନକୁ ପ୍ରାରମ୍ଭ
କେ ଦୁଆଧୀସି ହେତୁ କା ଅଳ୍ପାତ୍ମକ ଲାଗା
ପ୍ରବାଚ ଅଛି ଆଜିରଙ୍କୁ ଦୟାଦିମୋହନ୍ତିକା,
ମେହ, ପ୍ରମେହ, ବ୍ୟକ୍ଷମେହ, ଧାର୍ଯ୍ୟତୋକମ୍ପା,
ଚନ୍ଦ୍ରମହ ଓ ଉତ୍ସବମହ ଇଥା;—ପ୍ରଜାକ ତଥ
କା ଅଖଳ ଦେବା, ଶୋଧ, ଦେବା, ଧର୍ମବା,
ବୈଦ୍ୟବେ ଧର୍ମବିର୍ଦ୍ଦି, ପ୍ରଜାବନ୍ଦୀମଣି ଦୂରା

ମୁହଁନିରାଜରେ ଥା, କଣ୍ଠ, ପଞ୍ଚନିର୍ଗତ, ଲୁଗାରେ
ଦାମ ସତିବା, ମୃଣ ଧରିବା, ସୁରଖୀଷକ୍ତି କ
ରୁବା, ଦାତ ଗୋଟି କରୁ କୂଳା, ଦେହ ଅଳ
ସ୍ଵ, କାର୍ଯ୍ୟବର୍ମରେ ଅବହା ଓ ନବକ୍ରି, ଶୁଦ୍ଧ
ପାଇଲା, ପ୍ରପୁରବୀଷ, କୁ ସବବାପରେ ଅନମ
ତ କବା, ବରଷକ୍ତ୍ତ ସାହାରା, ଅଳ୍ପ ଉତ୍ତେଜ
କାରେ ବା ଧିଲେବ ହର୍ଷ ମାହ ଶୁଦ୍ଧକର,
ଶୁଦ୍ଧ ସ୍ଵର୍ଗ, ଦୁଃଖ, ଓ ବଜ୍ରବାର୍ଯ୍ୟ ସୁନ ପ୍ରଭକ
ପ୍ରତିମନଜୀବ ମାବନ୍ତ ସେବ କୁଳକ ହୋଇ
ଥିଲେ । ସପ୍ରାତ ଓ ସବତନ ହୋଇଥିଲେ
ଏ ସପ୍ରାତ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅବେଳାହେବ ।
ପ୍ରତିରେ ଦିଲ୍ଲାକ ଦେବତ କଲେ ରତ୍ନ,
ମାସ, ବଳ, ସାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଶୁଦ୍ଧାଚକ୍ର ହୁଏ, ଶତର
ହୃଦୟପୁଣ୍ୟ, ବିଶ୍ଵ ଓ ଦେଖିବିଶ୍ଵ ହୁଏ ।
ଅଛନ୍ତ ଅଛାଠବରେ ଶୁଦ୍ଧର ପାତା ଅଛ
ବୁଦ୍ଧ କାହିଁ । ସ୍ଵର୍ଗବିଶ୍ଵ ସେବକ କଲେ କାନ୍ଦା
ଦୂଷକାର ସାଧତ ହୁଏ । ଏହାର ପ୍ରକଟ ମୂଳ୍ୟ
ଟ ୧୦୦ ଟଙ୍କା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶାରିରରେ ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ କୁଳକ
ଜୀବିତ ପୁଅ ପରିବ କରିବା ଜାଗଣ କିଳାପକ
ଯାହା ଓ ଅପେକ୍ଷା ଫର୍ତ୍ତା ଉତ୍ସାହ ବାହୁଦୂ ଏବଂ
ପ୍ରାତମେବକାପିଯୋଗୀ ପ୍ରବ ବିଶି ଟ ୦ ୫ ଓ
ଏତ କୁଳକ ଟ ୫ ଟଙ୍କା ନାହିଁ ଶୁଦ୍ଧର କର
ଅପାଇଛନ୍ତ ୧୦୦୦ ମାତ୍ର ଶିଖେ ସାହାଧାରକାନ୍ଦ
ବିଭିନ୍ନ ବିଷ ଦେଇଥିଲୁ । ଶୁଦ୍ଧରେ ଉତ୍ତା
ଯେଉଁମାକବର ସେମାକେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇଥିବା
ଫର୍ତ୍ତା ସହିରେ ସବୁର କିମ୍ବ ସାମରବାରଙ୍ଗ କାମ-
ରେ ଅଦେବନ କରନ୍ତ । ନିର୍ବିକୁ କମେ ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦୋଷବିଲେ କାହିଁ ଏ ସମ୍ମାନିତ କାହିଁ ।

କ, ଏହି ଶୁଣୁଣି ଏହା ତ,
ମେଲେଇର ମୁଠ ସଙ୍ଗୀବନୀ ଅପିବ ।
ଦୀର୍ଘ ଚାଟ ଥାଏ ଗଞ୍ଜାନ କଳୁଣ ।

ਕੁਲਾਪਨ ।

ଏହଦ୍ୱାରା ସନ୍ଧାନାଥରଙ୍ଗକୁ ଜୀବ କରି
ଯାଉଥିଲୁ ବେ କଟକ ସବର ଦିନିବିଳାର
ମଦର ଜାତିର ଜାତିରେ ଏକ ନୂଆଳ
ପାଇଁ ଶିଷ୍ଠାଳୟ ଖୋଲାଯାଇ ଥିଲା । ଏ-
ଥରେ ମମତ ରକମର ବିଳା ଜାତ୍ରୀର ଉପରେ
ଏହି ଅଛି ଅଛି ଓ ଘେରିମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଳା ଖାଦ୍ୟ ବିଦୟୁ ହୁଏ । ସବା
ଟାଙ୍କା ପୁଣିଖାର ଜାତ୍ରୀରମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ କାନ୍ଦି
ଅଧି ଉପର ମଧ୍ୟ ବିଳାଳୟ ହୁଏ । ଅନ୍ତରୀଳରେ ଭା-

ଗନ୍ଧାଳୟ ଉପରେ ଏଠାରେ ଅଭିନ୍ନ ପ୍ରଲଭ
ମୂଳ୍ୟରେ ଜୀବଧ ପାପ୍ତ ହୁଏ । ଯୁକ୍ତ ଅମୃତ
ସମସ୍ତ ଜୀବଧ କଲାଦତ୍ତା ବାଥରେଟ କଞ୍ଚାଳାଦତ୍ତ
ନୂଜି ଦିଲ୍ଲାଗ୍ରା ଅନବାନୀ ଥିଲେ । କୌଣସି
ଧାରିତ ବ୍ୟକ୍ତି ପୀଭାର ସମସ୍ତ ବିବରଣୀ-୩୭୭୫
ମୂଲ୍ୟ ଡାକଟକ୍ଟର ସବୁ ଅମୃତ ଲେଖିଲେ
ଅମେ ବିଲାଙ୍ଗର୍ଷ୍ଣରେ ଜୀବଧ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପଠାଇ
ଦେଉ-ଦୟା ଅନ୍ଧାର୍କ ଡାକୁରମାନଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା
ଅମ୍ବ ନିରକ୍ଷୁ ପଠାଇଲେ ଅମ୍ବେ ସୁଧାଂ ଥିଲି
ସହରେ ଜୀବଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ପାଇସେଲହାରୀ
ଏ (V. P. Parcel) ଡାକ ଯୋଗେ
ସହର ପାଇ ହେବୁ । ଏହାକୁ ଅନ୍ଧାର୍କ
ଶିଳ୍ପୀ ନିମଲେ ଅମୁନକଟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲାଗ୍ରା
ଜୀବଧ ଉଚ୍ଛଵ ହୁଏ ।

ନିମ୍ନ ଲକ୍ଷିତ ଠିକାଣରେ ପଢ଼ ଲେଖିବା
ସକାରେ ପ୍ରାଦୁକମାନଙ୍କ ଅନ୍ତରେ ।

ମହାନେତା ଯତ୍ନପୁରୁଷଙ୍କ ଲୀ

$$\Phi, \Delta_D \Delta_R, \Delta_R$$

ଯେକରେଲ ମେଉହେଲ ତଳ
ବିଧାତୁଳ୍କମେଳା ବନ୍ଦାରି

1939

卷之三

NOTICE

To TIMBER MERCHANTS, CONTRACTORS &c.
The following are obtainable from
the Government Forests of the Angul
District, Orissa.

Standing mature green Sal trees,
53 Sal sleepers $10'' \times 10'' \times 5''$ (40 ft
Cuttack.)

314 Sal Logs.
Apply to the Divisional Forest offi-
cer, Angul Orissa.

E. E. SLANE

କଟକ ପ୍ରଦେଶ କମ୍ମାଳିଙ୍କ ସଲଗ ପ୍ରସକ

ବୋକାନରେ ବିଜୟ ହେଉଥିଲା । କେତେକ
ଜଳସର ମଳ୍ଲେ ସହିତ ତାଲିବା ଦିଆଗଲା ।

ଲେଖକ ପ୍ରଦାନ ।

କୁଳ ପାଦିଲେ (ସହନପ୍ରେରଣ) ଏହାରେ କେବଳ

ଶ୍ରୀ ମହାତ୍ମା ଗାଁନ୍ଧିଜ ପଦମନାବ ପାତ୍ର ଓ କାନ୍ତିକାଳୀନ ପାତ୍ର

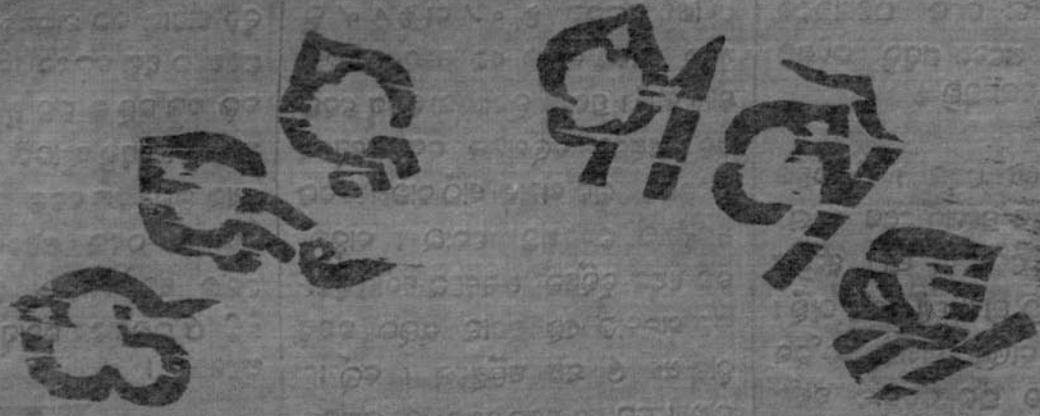
“한국”은 한국을 한국으로 한국하는 한국이다.

କିମ୍ବା (କୋଲକାରଙ୍ଗନ୍) ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦ

ନିଜ ଗ୍ରାମ କୋଇଥାରୁ

ସର୍ବ ଶିଖାମେତ୍ର

ବାରୁ ନାଶପଣପ୍ରଥାକୁ ମେଳିଛନ୍ତାବୁ ଦିଲ୍ଲି
ଓଜନକ ପ୍ରକଟିଂହୋମାରି ସନ୍ଧାନଯୁଦେ ମା ଜାଗିବାର
ମେଲେ କିମ୍ବା

ସାହିକ ସମାଜପ୍ରଚାରିକା ।

୬୩

କାହିଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

{ ୪୮୯

ଭୁର୍ଗାପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ଅବଶୀଘ୍ର ଲୋଗ କରି ଥିଲା
ଅମେରିକାରେ ପ୍ରିକାର୍ଟିଫିଚର୍ ଉପରୁତ ଦୋଷ
ପ୍ରାକୃତ ଅନୁଯାୟୀ ମାନ୍ୟ ଏକାଧିକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ନ ହୁଅଛି । ଆଜା ଦିନୁ ସେମାନେ ଧୂପରୀ
ସହାନୁକୂଳ ପ୍ରକରଣ ବରି ଅମ୍ବାଳକୁ କରିବ
ନାହିଁ । ସମ୍ବାଧାର୍ଥୀ ପ୍ରଥ୍ରୋକ୍ଷମ୍ୟ କର
ଦେବାକ କରିବେ ।

ଅମୂଳାକର କଲେକ୍ଟରଙ୍କାରୀଙ୍କ ପତ୍ର ଦେଖି
ବାରି କନିବା ଗୁଣ୍ଡରୁ ମାତ୍ରାରୁଛି । ଶୁଣିବାରେ
ଏ ସୋତୁ କରିବା ମିଳିବେ ଏବଂ ଲଟକବି
ହନ ଏ କମରୁ କେଉଁ ଥାଇବେ । କୁଳର
ଜୀବଜୀବଙ୍କ ଯକ୍ଷମାର୍ଗେ ତଳ ଥାଗରେ ଅଟ

ତେଣାର ପଦ ଲଖିବା ସମ୍ଭବରେ ଅସମ୍ଭବ
କମିତି ସାହେବ ଯେଉଁ ଅଗୋଟ ଶଠାଇଥିଲେ
କଲାଇଁ କବିତାମେ ଭାବା ଧାର କବି ଚନ୍ଦ୍ର
ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଓ କନ୍ଦିଶ୍ଵର ଓ କଳିକିଲାଲ କଲେକ୍ଟର
ମାନ୍ଦିନ ଆଦିଧାରିତା ଓ ସୁହଳ୍ବ ପ୍ରକାଶ ପାର୍ଶ୍ଵ
କଥାବାଜାର ଗାନ୍ଧାର ସନ୍ଦୂର ଉତ୍ତର
ଦେଶରେ ।

ମୁହଁ ସାହୁରୁ ପରିକ ଲାଖୋଟିରୁ ପରାମର୍ଶ
ଯେ ଦେବତା ଏହି ହେଉଥେ ସହୃଦୀବ
ଯୁଧର ଫରକ ଦିଲା ଯାଇଅଛି । ଯେଠାରେ

ଅକୁ ଉତ୍ସବ ଦୟା ଗାହି । ଶକ୍ତାବଜ ଅବସ୍ଥା
ଦୟାର ଦଳ ଦଳମେ ହେ ଅବଳା ଦୂର ହୋଇ
ନାହି । ଦୂରର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏ ନଈ ପରିଵାର
ଅବସ୍ଥା ପୋତମୟ ହେଲେବୁ ସମ୍ମଧିତର
ଠାରେ ସାହାଯ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ ।

ଜୀବନ୍ୟ ମହା ସମେତ ଅଧ୍ୟକ୍ଷେତ୍ର ଦିଲ୍ଲିର
ଆବଶ୍ୟକ୍ୟ ପ୍ରଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧ କର ଅଭ୍ୟାସ
ହୋଇଥାଏ । ବାର୍ଷିକ ମହାବିତ୍ତ ଲକ୍ଷ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମାନଙ୍କରେ ପ୍ରଦେଶକମ୍ପ୍ୟ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶ
କରିଥିଲୁଣ୍ଠିଲୁ । ହେଠା ସମ୍ବନ୍ଧ ବାର୍ଷିକ ମଧ୍ୟ
ଫଳୋକ ଜୀବନକୁଟେ କଲୁଥିଲୁ । ଏହିମଧ୍ୟରେ
ଯେ ଉତ୍ତର ଟକା ହେବା ସାଂଗର ହୋଇ
ଥାଏ ।

ତୁମର ମାସ ଗା ଗା ଦିଲା କୁହରେ ଜୀବୁଳ
ଖଣ୍ଡା ବେଦାନାଟ ପଣ୍ଡର ସଥ ବାହୁଦୂରକ
ପୁରବାହାରେ ଅଭ୍ୟମନ୍ତ୍ରଧର ଲାଙ୍କର ଅବ୍ଦ
ନୟ ହୋଇଥିଲା । ହେ ଶାର୍ମିରେ ଦେବେଷ
ଦୂର୍ଵା ନବ ଯୁକ୍ତ ଯୋଗ ଦେଇଥିଲେ ।
ସୁମୁଖ, ଶ୍ରୀ, ଅର୍ଜୁନ, ଚମ୍ପତ୍ର ଓ ଅଭ୍ୟମନ୍ତ୍ର
ଅଭ୍ୟ କଲ କରିଛନ୍ତି । ସଞ୍ଚାର ମନୋଦୂର
ବାହ ଦୂର ଘେରି କୁଞ୍ଚ ହୋଇଥିଲେ ।
ସର୍ବରୁ ବିମାନ ବାହାର ଓ କର୍ଣ୍ଣରେ ଦୂରକ
ଦୂର ବାହାର ପର୍ବତେର ଧାରର କର କାହ
କରିବା ଦୂରକ ମନେର ଯୋଗିଥିଲା ।

ଦେବମାଳ ବିଗ୍ରହର ବାହିତ ଘରୋଟ କୁ
ପ୍ରମାଣ ସେ ପାରିଦୂର ଲିଖିବ ଏବଂ ପ୍ରାମଳର
କେତେଇବୁ କ୍ରାତ୍ରିବ ନାହିଁ ଯହିଁ ଦେବ
ପ୍ରାମଳ ଚାରିଦାଙ୍କ ଧରି ତାର୍ମଳର ବିଶୁଦ୍ଧ
ହେଲେ ଯାଏ ଶୌଭବାସ୍ତ୍ର ଧାରାକ ଦିଶବାକୁ
ଏବଂ ପତା ଉତ୍ତମାଟେ ପ୍ରଦେଶ ଜୀବର ଜୀବର
ଜୀବରବାବୁ ଅନ୍ୟର ହେବାକୁ ଶୁଦ୍ଧରେ
ଲାହ ପାରିଲେ କାହିଁ । କାହୁବରେ ଶୌଭବାସ୍ତ୍ର
ଦେବ ଘୋଟାଇବ ଚାର୍ମ୍‌ୟ । ସବହାର ସେ
ତଥ ଆହିର ନେବଦୁ ଦେବ ଧାର୍ମରେ ଉଦ୍‌ଦ୍ଵେ
ତବବାବୁ ଯଥା ନେହାପ୍ରସ୍ତୁ ତାହା ସମଜ
ଦେବା ସହି ନୁହେ ଏବଂ ହେଲେ ନାହିଁ ଧାର୍ମି
ଦୟ ଦେବ ନାହିଁ ।

ବିଭାବିତାଦର୍ଶ ପ୍ରାୟମାଳକ ଅନୁଷ୍ଠାନି
ଦେବାଜ ଜୀବିତ କି ହେଲେ ଗୋଟିଏବେଳେ
ବାଦନ ପାଇବାର କଷ୍ଟ । ଯମେଶ୍ଵାର ଅଳିନ
ଦୃଢ଼ ଜନ୍ମର ହେଲୁ ସେ ସ୍ଵର୍ଗ ବରକଷ୍ଟ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବାହୁଦୂର ଅଧିକ ଉତ୍ସବାନ୍ତରେ
ଦେଖୁ ପ୍ରମାଣ ବାବତ ନେଇ କାହାମାର୍ଯ୍ୟ କାହିଁଲ
ଦେବାର ସମ୍ମାନ ପ୍ରଦାନ ସମ୍ମାନ କିମ୍ବାକିମ୍ବା
କାହିଁବିବ ସେ ପ୍ରଜାନାମକ କାହାର ଦେବାର
କାହାର ସମ୍ମାନ ପାଇଲେ । କମ୍ପିଟାରେ କରିବାର
କମ୍ପିଲ ହେବାର କୁଳ କି ହେଲେ ସେଠାରେ
କମ୍ପିଲ ଏହି ପ୍ରଦୟମାନ୍ୟାନ୍ତ ପ୍ରକାଶରେ ଏହି

ଘୋଷରେ ପ୍ରାର୍ଥନା କଲେ ଯକମାଳରେ
ବାଦର ଦେବାର ଅଧେଶ ଶ୍ରୀମତ୍ ଚିତ୍ତର
ସାହେବ ପ୍ରବାନ୍ତ ଉତ୍ସବରେ ।

ତୁର୍ଣ୍ଣସ୍ତବ ଦେବ ହେଲା । ୫ ଗଢ଼ି
ଅନୁସ୍ତବକ ଅମୋଦ ପମୋଦ ଶେଷ ଦେଲା ।
ଘୟକୁରା ପ୍ରଦ୍ଵୀଦେବ ଏହି ଅଜା ସମସ୍ତର
ମନରେ ଥୁଳ ମାତ୍ର ଧାରା ଦୂର୍ଦ୍ଵେଷ ନାହିଁ ।
ଆରିହମ୍ବ ସାଇ ମାରିକ ସାଇ ଆରିହମ୍ବ
କଥ ହେଲା ଅନ୍ତର ଉତ୍ସବେବଜାହ ବର୍ଷକ
ତିଥେ ହାର୍ଷି ୩ ଜୋଖିଅବେ ଅଡ଼ିବୁ କୃଷ୍ଣପଠନର
ସମ୍ମାଦ ଅରିଲ କାହିଁ କରିବ ଦୁର୍ବୀ ବସ୍ତାରରେ
ଗୋକୁଳ ଖାଲକ କରି ମୁଦପ୍ରାୟ ଦେବାର ଦ୍ୟାସ-
ଶୁଦ୍ଧ କହୁଛି ଦେବମରେ ଅସୁଥାତ୍ । ନେବେ
ମହାମହିମ ମୁହୂର୍ତ୍ତକେ କହାଇବ ଧାନ
ତୁମ୍ଭାରୁ ଥେ ୨୦ ର କେ କୁଳ ଦେବାର ଦ୍ୟାସ
କହାଯାଇ ଅଛି । ପ୍ରଶରକଳ ଏ କୁଳାରୁ
କୁଳକୁ ପାଇ କରିବେ କି ?

ଶତ ହାରିଲାଏଣ୍ଟ ସାଇରେ ପ୍ରାୟ ୨୭ ଲକ୍ଷ
ଟିକାର ହଳ ହାରିଲାଏଣ୍ଟ ସାଇରେ ପ୍ରାୟ ୧୭
ଲକ୍ଷ ଟିକୁର ଏବଂ ଏଣ୍ଟ ହାରିଲାଏଣ୍ଟ ସାଇରେ
ଛଠିଲୁ ଅତି ହଳାବ ଚିତ୍ତାପନା ଗଲା
ଦେଖିଲୁ ଅମନିମା ମୋହମ୍ମଦ । ସମ୍ମତ ହୋଇ
ପାରେ ଯେ ଏଣ୍ଟ ହାରିଲାଏଣ୍ଟ ସାଇରେ ବନ୍ଦୁର
ଜୀବ ଆମଗନା ହୋଇଥିବାରୁ ଗଲା ଦୂରବର୍ଷ
କମେ ଜଣା ପଢିଥିଲୁ ମାତ୍ର ଜଣା ପଢିଥିବ
ପ୍ରଦଳ ଦେଖି ଏହି ବ ହରାପରୁ ଜଳ ଓହ
ପ୍ରେସ୍ ଉପକରଣରୁ ଦେଇ ଅମନିମା ହୋଇ
ଦୂରପ୍ରଦେଶରେ ଯଥା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଖିଥିଲୁ ଏବଂ
ଏହି ଦୂରପ୍ରଦେଶ ମନ୍ତ୍ର ଦେଇ ବିତେବ ପ୍ରକାଶ
ଅମନିମା ଜିଗା ପଢିଥିଲୁ । ଯେବେ ପ୍ରଦୃତରେ
ଦୂରପ୍ରଦେଶରେ ପ୍ରକାଶ ଦୂରପ୍ରଦେଶ ମନ୍ତ୍ର
ଦେଇଥାଏ କେବେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟରେ ବିଷୟ ମନ୍ତ୍ର-
ଜିଗାର ଦେଇ ।

ପ୍ରମେତ୍ରାନେ ଅଜ୍ଞାନ ଅକୁଳ ସହିତ ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଥିଲୁ ଏ ଏ ନିରାକାର ଛଳେ ମୁହିତଥ
ମେଧାତ୍ମକ ଚାରିଜୀବ ପୁରୁଷା ଅପଣାର ବିନ-
ଦିବଶାଖ ମୋହାମରେ ହବିଲେ ଦଳ ଦେଇ
କଷାକ ଦୟକଷ୍ମିନ ଆମାର କିମଣ୍ଡି ଏକବ
କୁଳ ଅର୍ପିଛି କୁଳକାଳୁ ସେ ଏ କଲାହରେ
ଦେଇ ମୁହିତ କରି ନିରାକାର ।

କୌଣସି ଲେଖନ୍ତି ଟ ୦/ ବା ଟ ୦/ ଏ ରୁ
ଅଧିକ ମୂଳ୍ୟର ମୁହଁଳ ଏହି ସମୟରେ କମ୍ପ୍ୟୁଟର
ଆଜି କାହାରୁ ପ୍ରକାଶିତ କୁଠାବେଳା କରିପୁ ହେଉଛି
ଅଛି । ଏଥରେ ବର୍ତ୍ତମାନର କଷ୍ଟ ସମୟରେ
ଅକ୍ଷେତ୍ର ଲୋକ ଯାମାନ୍ତର ପାଇଁ କାଳିଷାବେଦନ୍ତ
ବନ୍ଦଧକାର ଦେଇଛନ୍ତି କୋଲିଗା ବାରୁଦିନ
ଏହି ଅଧିକ କୁଠାବ ଧାରିପୁରେ ମରୀଯୁଦ୍ଧରେ
ବକ୍ତା ମାରିବାକୁ ଏହି ପ୍ରକାର ମୁହଁଳ କରିପୁ
ଦ୍ୱାରା ଥର୍ମ ଓ ସନ୍ଧି ଅର୍ଜିପୁରେ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ବାଜିଷାବେଦନ ସେ ଉତ୍ତର ସମ୍ବନ୍ଧର କହାଇଯାଇନ୍ତି
ବଢ଼ି ସମ୍ଭାବ କରିପୁ ଅଛେ ।

ବଳା କମିଶୋଦକ ସ୍ଵପୁଣ୍ଡ ମୁରାର୍ଥେ
ଏଥର ଯେହିଁ ବାର୍ଷିକ ସବୁ କଲିତବାବେ
ଦୋଷଧୂଳ ବଳା ପାଇଶୋଦକ ମୁରୁର୍ବୀ
ତହିଁର ସମ୍ପଦ ଦୋଷଧୂଳରେ । ସବୁରେ ଯେ
ସବୁ କଳାବା ଦୋଷଧୂଳ ତହିଁର ଜଣାଯାଏ
ଯେ ସେ ଦ୍ୱାର୍ଥ୍ୟ ଉପାଦକ ଥିଲେହେଉଁ ହଜୁ
ବାହୁ ଏକ ଆଗାହକ ଅବୃତ କାନ୍ଦହାର୍ତ୍ତ ଦୂର
ପ୍ରତି ପାଇଁ ଦରୁଥୁଲେ । ସେ ନମିତକୁ
ଯିବାର ବ୍ରଦ୍ଧୋତ୍ତମ କରୁଥିବା ପମୟରେ
କରେ କିମାର କଷକିମାର ସହି ରାହାଙ୍କୁ
କି କିମେତ୍ତ ଥିଲାଗ ହୁଏ ଯେ କରୁଥୁଲେ କି
କିମନରେ କଷର ମେ ଛାଇ ତୁମ୍ଭ ଆନନ୍ଦାର୍ଥ
ବନ୍ଦର୍ତ୍ତ ହେବେ । ବହିଁ ବହିଁରେ ରମ୍ଭମ୍ଭେ
କିମ ପମ୍ଭ କହନେ ବି ଯେବେ ମୁଁ ଜାଇ କିମା
କର କି ଥାରିବ ହେବେ କିମ୍ବ କରୁଥୁଲେ
ମରଖାର୍ତ୍ତ ହେବ ଏଥର ଫଳପ୍ରାଣ୍ୟ ଏହିକ
କିମାର୍ତ୍ତ କାର କିମା କରନାର୍ତ୍ତ ଅବମ ହେବେ
ହିନ୍ଦୁ ଆମାକୁରାରେ କାହିଁ ଜାମ କରିବେ
କେତୋମ୍ଭବ କାବହାର କରିବେ କାହିଁ ।

ଅମେରିକାରେ ଟ୍ରେନ୍‌ର ପ୍ରଧାନ ଦାତାଙ୍କାଳ
ହେଉଥିଲା । ସେ ଗୋଟ ଅବଳା କେବୁ ଆଜି-
ଯୁକ୍ତ ହୋଇ ସବଳ ବିଷୟରେ ଅଭିଯଳ ହେ-
ଉଥିଲା ସେ ନୂତନ ମାହାତ୍ମୀୟ ମୁଦ୍ରଣଙ୍କ ମାତ୍ରା-
ହିଂମୁ ଅଳେବ ବିଷୟରେ ବନ୍ଦ ପଢ଼ିଥିଲା ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ନିଯୁପର୍ଦ୍ଦ କବିତରେ ଅଠେଇଏ
ମହିନର ଅନୁଭବାଳିକ ଚିର୍ମୟ ହେଉଥିଲା
ସେ ହୃଦୟ କର ଯା “ଶ୍ରୀ ପଟ୍ଟ । ଯାଏବୁ
ଦେଶଭବନରେ ଯେ ଶାର୍ଣ୍ଣାଶର ଯହ ଉତ୍ତର
କୁଳ ପ୍ରକଳ୍ପ କାହିଁ କାହିଁ ମନ୍ଦିର ଏ କରିବ

କୁହ ଗାନ୍ଧାରୁ କର ସାଇଥିବା । ଅମୃତାକଳ୍ପ ଏ
ଦେଖିଲେ ଯୁଧ ବଢ଼ିଦେଇଲ ସମୟ ହେଉଳାବୁ
ବଢ଼ି ବନ୍ଦୁଶତ୍ରୁଷତ୍ର ର ଦିବ ପୁ ଧାର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ ।
ଅଜାଧି ପ୍ରପର୍ଦ୍ଦ ଶୂନ୍ୟବା ଚହିର ଦୂରଗୁଣରୁ
ଘରକ ଛାଇ । ଗ୍ରୀ ମଦଳ ଉପରକୁ ବିର୍ଭବାଟେ
ଶତାଯୁକ୍ତ କରିବ ଅନେକ ସମୟ ଲୁଣକ
ହୋଇ ହରତେଜନାମା ହିନ୍ଦ୍ରୀର ଯୋଗେ
ମିଛି ଓ ଦୁଇମାକେ ରମ୍ଭାଗ ଦେଇଲା । କଲ୍ପ
ଆମେରାମା ।

କବିତା କଥା ପ୍ରମାଣରେ ଦୁଇମନଙ୍କରେ
ଖୋଲା ଅଳ୍ପକର ମନ ଅଛେତ ପରିମାଣରେ
ଜଣା ପଡ଼ିବାର ଅଧି ଯତ୍ତ ପଞ୍ଚାତ ସେ ଅଳ୍ପ-
କର ପ୍ରତିମାନକର ବର୍ଣ୍ଣମାନ ଅପ୍ରମାଣିତ
ହୋଇଗଲୁ । ବେମାନେ ପ୍ରମୁଦିତ ମନକ କରିବା
ରେ କଷ୍ଟର କାଳା ଉନ୍ନତରେ ଏହି ତତ୍ତ୍ଵ
ଆଜ ସେଇବା ଏହି କଷ୍ଟ ଫଳର ହୃଦୟରେ
ହାତର ବର୍ତ୍ତି ଶେଷ କରିପାରୁ ଏହି ସେ
ସହ ଅପରାଧ କୁଳ ଯିବାକୁ ମହାଜନ ହାତରେ
ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କର ଚାହିଁ ଗାହିଁ । ଏମରେ
ସମୟରେ ଜୀବନ ଆଜାନ ଅନ୍ତର୍ଗତରେ
ତମ ଦେବାକୁ ବେମାନଙ୍କର ମେନ୍ଦ୍ର ଯୋଗନ୍ତରୁ
ଅପ୍ରମାଣିତ ଜାତୀ ସବଳରେ ହୃଦୟ ପାଇଁ
ଏହି ଅଧିକ ଦୋଷବା କାହୁକୁ । ଏଥିଥାରେ
ଅପ୍ରମାଣିତ ଜଗମାର୍ଯ୍ୟ କମିଶର ଏହି ଠାକୁ
ଦାନମମାନକୁ ବିଶେଷ ଅନୁଭୋଧ କରୁଥିଲୁ । ଏ
କବିତାମେଣ୍ଡରୁ କାର ଦୟାରେ ଅବସର ଆଶାରୀ
ଦ୍ରାସ୍ତା ପାଇଲା ଲାଟକର ଅନୁଭବ ଏବମାନ
ପ୍ରତିବ ରହିବାର ବିଜ୍ଞାନ ଶୀଘ୍ର ପରାମର୍ଶ
କରିଲୁ । ପ୍ରତାମନକୁ ଉଚ୍ଛବ୍ରତ ମନ୍ତ୍ରଗୁରୁ
ରକ୍ଷା ନ ଦିଲା ଅତେ ମେନ୍ଦ୍ର ମାହସିଦପାତ୍ରେ
ଯାହା ଦେବେ ହାର୍ମିରେ ହେବ ନାହିଁ । ଶୁଣି
ମାତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ହା ଦେବେ ।

ପାରିବଳ ମାତେଜର ବାହୁ ଦିନୋବଳ
ସବକାର ନିଜକାର ଫାଟ୍ଟେଲର ପବତେ
ଦୟତ ହେଉଥିଲାଗୁଣ୍ଠାନ୍ତିର ଅଶ୍ଵେସାଳେ ଶାଶ୍ଵତ
ପାରିବଳ ମାତେଜର ପବତେ ଘାରଇଲା-
ତାର ମାତେଜର ବାହୁ ଦିନୋବଳ ଫୁଲ-
ଯୁକ୍ତ, ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ୍ୟ ମାତେଜର ଏବଂରେ
ଶେଖାହାଳ କାହାରରେ କୈବି ହାତ ରଖେ

ଶ୍ରୀ ପଞ୍ଚକୟାଳ ଓ ନାମାଲଗ ଦେଖିବ ମଦରେ
କର୍ତ୍ତରମାତ କରିଦେହସର ସହକାର ସହୋଦର
କସ୍ତ କର୍ମଶାଖ ବାରୁ ଦ୍ଵିଜେନ୍ଦ୍ରଜାତ ବୋଷ
ମନୋଜାତ ହୋଇଅଛନ୍ତି ଏହ ବନୋବସ୍ତୁ
ସଙ୍କ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ ଅମ୍ବମାଳେ ଅବଧି କହି-
ପାରୁ ଯେ ଦାମୋଦର ବାହୁ ଅଭିଶାଙ୍କୁ ଉଦ୍‌ଦିନ-
କାର କଲେ ତ ମଧ୍ୟ ଦ୍ଵିଜେନ୍ଦ୍ର ବାରୁ ବନ୍ଦବେ-
ଶରୁ ଅନ୍ତର ଦ୍ଵୀର ଶିଥୁ ପଞ୍ଚକୟାଳ୍ୟ ପାଇ-
ଗଲେ । ବର୍ତ୍ତମାନ ମାନେଜର ବାରୁ ମଦକମୋ-
ହଳ ପଞ୍ଚକୟାଳ ପାଇଲଦଢ଼ା ମାନେଜରଙ୍କ
ଅନ୍ତରେ ଦେଖି ଦେବନ ପାଥାନ୍ତି ତ ମଧ୍ୟ ବେ
ଏବସମୟରେ ତେଜାମାଳ ମାନେଜର ପଦ-
ପାଇବାକିମନ୍ତେ ମନୋମାଳ ହୋଇଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ଗାହାବର ଦାବ କାହାର କୁଣ୍ଡରିତ ହେଲ ?
ଆହୁ ବିଷତପଦରେ ତେଜାମାଳା ଦୂପାଧାରୀ
ସୁବଳ ହେଲ ନିୟମ ମୋହଥିଲେ ଅମ୍ବ-
ମାଳେ ଅଧିକ ପଣୀ ହୋଇଥାନ୍ତି ।

ଅସମପୁରେ ଦୂର୍ଧ୍ଵାଶ୍ରଯିବା ହେଉ ଭାବର
କାମାଶ୍ରାନ୍ତରେ ଦୂର୍ଧ୍ଵର ଅଧିକା ଉପସ୍ଥିତ ଦେ-
ବାର ଦେଖି ଦେଲାଟି ଜ୍ଞାନ ସବୁମେଣ୍ଟ
ସରକ୍ରି ହୋଇ ଗାଢା ନିଜାଳା ପଞ୍ଚରେ କଷ୍ଟର
ଦୋହା ଅଛନ୍ତି । ପଳିକମାରୀ ରା ୫୦ ଲାଖରେ
ଭାରତୀୟ ବ୍ୟକ୍ଷାପତ୍ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକେ-
କଳ ଦୋରଥିଲ ରହିରେ ଜୟନ୍ତ୍ର ଉତ୍ତବଦିନ-
ବାହେବ ପ୍ରଭାବ ଦିଲେ କିମତ ୫୨୭୩୭୮୩୪-ସା-
ନରେ ଦେଖିଲ ଦୂର୍ଧ୍ଵର ଉପସ୍ଥିତ ତୋଳଥିଲ
ସର୍ବ ଶୀଘ୍ର ବୁଝି କ ହେଲେ ଦେହ ଦଶ ବା ଦ-
କ ମାତ୍ର କାହିଁ କି ୨୦ ଟଙ୍କରେ କେତେବୁ ଜଳ
ଯୋଗାଇବାପାଇଁ କଳ ଏହ ଦୁଇକାନ ଦୋଷ-
କବା ପାଇ ରେଲହାଟ ଯେ ପଞ୍ଚମ ମୀରି
ହାଇଅନ୍ତି ତଥା ଏହ ପାର୍ଶ୍ଵ କବାହର ସଂ-
ଧକ ଅଭିଭାବାଦୀମ କେ କାହିଁ ଅପ୍ରେଜା କର୍ତ୍ତାଙ୍କ
ଦୁର୍ବେଶବିନ୍ଦୁ ମୁକ କରିବାକୁ ବ୍ୟକ୍ତିମେଣ୍ଟ
ଥିଲେର ହରମ ଅଟ୍ଟି ଏବଂ ସାହାରି ଦାତର
ଧରିପୁ କହିବା କାଳର ଏଥିମାତ୍ରରେ ପ୍ରାକ୍ଷୟ
ବ୍ୟକ୍ତିମେଣ୍ଟମାତ୍ରକ ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା । ମା-
ମାଳିକ ବର୍ତ୍ତନ କେନରିଲ ଏହ କଥାର
ଆପଦତା କଲ କହିରେ ଦେଖେ ପ୍ରକାଶେ
ଲାବକୁ କଷା କରିବାକୁ ଦେବ ରହିରେ ଦିଲୁ
ତି ପ୍ରାକ୍ତନେକ ନାହିଁ ଏହ ଯହିରେ ଗେ.୧୫୪
ମୀର୍ଦ୍ଦୁ କିମ୍ବା କ ହୁଏ ରହିଥାଇ ପ୍ରାଗପୁଣ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ

ତେ ସମ୍ବନ୍ଧମ ଦୟାରୀବ । ଅଛେବ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥୟ
ଧରିବାଟ ଅନର୍ଥକ ଦୟମ ମରୁ ଅନ୍ତର କରିବ
ଛାଇବା ଅମେନାଳେ ଏହାନ୍ତି ଅଗା ଚାରି ମହା
ମାନ୍ଦ ଗବର୍ନ୍ମର ଯେତରଙ୍କ ଏଲଗେଜ ବାହାରୁ
ରକ୍ଷଣ କାହିଁରେ ସବ୍ୟାଧାରିଙ୍କ ଅସ୍ତ୍ର ଦୋଳ
ଏହି କିମକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣର ଧୈର୍ଯ୍ୟବଳମଳପୁରୁଷ
ଜୀବନ ରାଶର ଲାଦ୍ୟଙ୍ଗର ଉପାୟର
ଅନୁସରିବା କରିବେ । ଅବସରୋଇ ତାହାର
କଲେ ବା ବ୍ୟସ୍ତ କେବେ ପେଟ ପୂରିବ ନାହିଁ
ମାତ୍ର ଲାଜ ଅନନ୍ତ ଦିକ୍ବିଜିତ

ଦଶହର୍ଷର ଶୁଭକଳ ଗପ ଦେବା ମାତ୍ରେ
କଜା ଅବଶ୍ୱ ସବୁ ମନ୍ତ୍ରକଳ କଣ୍ଠରୁ ଅସ୍ତି
ଏହି ଏକା କଜାଦେଶ ପାହିବ ସମୟ ଭାବରେ
ବର୍ଣ୍ଣରୁ ବସାଦର ଘୋର ଅନ୍ଧବାରରେ କୃତ୍ତାଙ୍ଗ
ଦେଲେ । ସେହିକି ଅର୍ଥାତ୍ କଣିକ ମାତ୍ର ହା ୧୭
ଯାଇ ଯନ୍ତ୍ରିବାର ବିଜ୍ଞାତ ବାରଙ୍ଗରୁ ମନ୍ତ୍ରମୋହନ
ଘୋଷ ଅପଣାର ବୁଝ କୃଷ୍ଣ ଲଗଭରେ ଅବଦୁଇ
ସର୍ବଦରଚିରେଗରେ ଏ ସଖାର ସର୍ବଦରଚି
କର କରି ଆମରୁ ପ୍ରସ୍ତର ଦଳେ । ଏହା
ସାମାଜିକ ପୋକର ବିଷୟରେ କେବଳକିମ୍ବା ସମୟ କରିବ
ତାହାକୁ କମନ୍ୟୁ କାନ୍ଦୁ ଅଛନ୍ତି ଘୋରଫା କାଂ
ହୁଲିଯ । ସେ ସବୁ ୮୮୯୪ ସାଲରେ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି
କର ଦୂର କରଇ ଓ ପ୍ରେସିଡେନ୍ସି ଦଳେଜରେ
ବିଦ୍ୟାରୀଙ୍କା କର ସବୁ ୧୯୭୩ ସାଲରେ ବିଲ୍ଲ-
ଗଲୁ ସିଲି ସର୍ବଦର ସମ୍ମା ଦେବା ଦିମନ୍ୟୁ
ପାଇଥିଲେ । ଦୂରେବି ବସନ୍ତ ଉତ୍ସର୍ଗ କରିବେ କୃତ
କାର୍ଯ୍ୟ କି ହୋଇ ବାହ୍ୟରେ ପାପ କରି ଏ
ଦେଶକୁ ଫେରିଥିବ ନାହାନ୍ତିର ବ୍ୟବସାୟ ଏମନ୍ତ
ବିତରଣଙ୍କା ସହଜ ନିବାହ କଲେ ଯେ ଅମ୍ଭ
ଦଳରେ ତାହାକର ସ୍ଵଜ୍ଞାତ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପ୍ରବାସ
ପାଇଲ । ପଞ୍ଜିଯାର ମୋତମାରେ ତାହାକର
ବିଶେଷ ଅନୁଭବ ଥିଲା ସବୁ ସେ ଅର୍ଥର
ନାହାରେ ଦୁଇ ନ ହୋଇ ଅଛକି ସମୟରେ
ଅଛକି ଗରିବ ଲୋକର ଓହାର ଗୁରୁଙ୍କ
କର ସେମାକିମ୍ବା ପାଇଁ ବାଠୁ ଦୂରାର କର-
ବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ପଢ଼ିବ ପାଠର ଏହି ଅଳ୍ପକାଳ୍ୟ
ଦିଲାଙ୍ଗ ଲଗାଅଛି । ସମେତରେ ସେ ଜଣେ
ପଞ୍ଜିଯି ସି ଦେଶନ୍ତିରା ଏକ ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେସ୍
ରେ ଏହି ହି ଦେଶର ବାଜାରୁ ଉଦ୍‌ଦେଶ
ନମନ୍ତେ ବାଧୁ ମନୋ ବାହରରେ ଅବରଦ ଯତ୍ନ
କାନ୍ଦୁ ଥିଲେ । ଜାମ୍ଯେ ମହାସନ୍ଦିଲର ସେ ଜଣେ

ପ୍ରଧାନ ଦେଶ ଥିଲେ । ଏହି କାହିଁମ ହାଜରେ
ବିଷ୍ଣୁ ଓ ସାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିର ରହିବାରୁ ଘରରେ
ଯେଉଁ ଅକ୍ଷୟ ବନ୍ଧୁଥିଲୁ ବାହା ବିଶବ୍ରାତେ
ସବା ସାଧାରଣେ ହୃଦୟମଣି କରିବା ଅଭିପ୍ରାୟ
ରେ ଅଳ୍ପ ଦରଖଣ୍ଡ ବେ ଯେଉଁ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରକାଶ
କରିପାରିଲୁ ତାହାରେ ପର୍ଵତମାଳ ବେଳେ
ଆନ୍ଦୋଳକ ଲାଗିଥିଲା । ମଧ୍ୟର ହୃଦୟ
ଯେ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳକ ସମୟରେ ବେ ଅମ୍ବାମା
କଳ୍ପନାତ୍ମକ ପ୍ରକାଶରେ । ମାହାତମ୍ୟ ଆଜି ଜାଗରେ
ବାହାର ମୁକ୍ତିର ପ୍ରତିବାଦ ଝଣ୍ଡାକ ବରତାଙ୍କ
ଲେବ ଦେଗାଯାଇ ନାହିଁ । ମମ୍ମୁ ବିଧାତାର
ମାତ୍ର ବାହାଙ୍କ ମଙ୍ଗଳ ରହାର ବଜନା କହିବାକୁ
ବାହାର ବାହାର ଆମର୍ତ୍ତମା ? ଏହିର ତାହାଙ୍କର
ଯୋଗ୍ୟତା ପିରିଲିପୀକ ମହିମୋଦିକ ଦୋଷ
ଏବଂ ପରମାର ବର୍ଣ୍ଣକ ସାନ୍ତୁମା ପ୍ରଥାନ ଏବଂ
ତାହାର ଅସ୍ତ୍ରାର ମଙ୍ଗଳ ବିଧାକ କରିବୁ
ଏହାର ଅମ୍ବାମାଙ୍କର ପ୍ରାର୍ଥନା ।

ମାହାର୍ଣ୍ଣର ନାଟକବାଚିକ୍ୟ

ମୋଟବୁଲିବେ ନାଟକାଇଯୁପତ୍ର ଲୋକଙ୍କ
ଅଗ୍ରହ ଦୃଢ଼ କେବାର ଦେଖି ଅମେମାଫେ
ଅଜାହନ ଚକ୍ରାଧିକାରୀ । ଏତ ବର୍ଷ ପୁଣୋଧିକ
ସମୟେ ମାହାରାଜେ ଉତ୍ତା କାହାର ନାଟକର
ଅଭିନ୍ୟ ଦୂରଥର ହୋଇଥିବାର ଧାଠକମା-
ନକୁ ଜଣାଇ ଥିଲୁ । ଏବର୍ଷ ଗୋଧୁଣ୍ଡ ଛଳା
ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସାବ ସ୍ଵର୍ଗ ପୁରୁଷାରେ ବଜଳା ସଜ୍ଜା
ନାଟକର ଓ ବାହୁ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଲାଭର ପୁରୁ
ଶାରେ ତାହି କୃତ ଉତ୍ତା ସତ୍ତା କାଟକର
ଅଭିନ୍ୟ ହୋଇଥିଲା । ଘେଷୋକୁ ଅଭିନ୍ୟ
ପ୍ରଥମ ଅଟଇ ଓ ବହୁର ବନ୍ଦରଙ୍ଗ ସମୟରେ
କୁହେଜ ବରିବାର ଧାରାକ । ସେଥିର କୁ-
ଦ୍ୟମାରୀ ଗଲି ବର୍ଦ୍ଧାର ସତ୍ତା ବାହୁ ସମମୋ
ହଳ ଲାଲ ଅଟନ୍ତି । ସେ କିଛି କାର୍ଯ୍ୟ ବରତୁ
କଟକରେ ଥିଲାକୁ ଧଳାର ବିହଳ ପରିବୁ
ଶାମକୁ ପାଇ ଅଭିନ୍ୟର ଦୁଦ୍ୟମ କଲେ ଅନ୍ତର
ମୟେ ଦୁର୍ବ୍ୱଳେ କେହିର ତାଙ୍କୁ ଜଣେଥ ଦେଇ-
ଥିଲୁ ମାତ୍ର ଏଥିରେ ତାରର କରିବାର ଦୁହାତ
ଶବଦକୁ ସେ ମାନ୍ତ୍ର କରିବାର ନାଟକର ଶୋଇଥିଲା
ଶର୍ମାନ୍ତ୍ର କାହିଁ ଗୋ ଗ କିମ୍ବା ଅଭିନ୍ୟ
ଦ୍ୟମାରୀ ଦେଇ ପୁରୁଷ କରେ ଓ କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପାରାଦିବୁ ପଳ ଦେଖାଇଲେ । ଗାର୍ଦ୍ଦ ଦରର
ଦୁହାତି ମନୋଦର ହୋଇଲୁଣ ଓ ସେହି ଏହି

ଲିବନ୍ୟ କରିବାଟରେ ଏହି କିମ୍ବାର ମାତ୍ର
ବାଜିବା ଅଭିନ୍ୟ ଅଛି କିନ୍ତୁ ହୋଇଥିଲା ।
ଅଛି ଦୃଶ୍ୟଗାତ ମୋଟାଥିଲାରେ ଓ ଅମ୍ବ ସମ୍ବ-
ସୂରେ ସେତେ ଦୂର ଘାମାଳାରେ କୋର
ଆରେ ସେହିପର ହୋଇଥିଲା । ବିବନ୍ୟ, ସାଧୁ-
ଚିନ୍ମତିର, ମନୀଧର ରାଜତର, ବର୍ଣ୍ଣ କାହା-
କବେନ୍ତି, ସଜା ଓ ଦାରୋଦାର ଅଭିନ୍ୟ ଓ
ଜାଗାଟାକା କୁଳ ଏବଂ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ
ତାଙ୍କ ବାଜିବା ଫର୍ମନ୍ତରୁ ଅନେକ ଦର୍ଶକ ଉପ-
କ୍ଷେତ୍ର ବହିବାରୁ ଅଭିନ୍ୟ ଏହିପ୍ରତାର ଗ୍ରୀବ-
କହି ହୋଇଥିବାର ମୋତ୍ତାପାଇ ଏବେ ।-
ଖଣ୍ଡ ଓ ଅଳିତ ସ୍ଵର୍ଗ ପରବର୍ତ୍ତେ କାହାର-
ମୟ ପ୍ରତି ଓ ତହିଁପ୍ରତି ଲୋକବର ମୁହଁ
ହୁକି ହେବା ବୁଝି ଲଙ୍ଘନ ଅଟଇ ଏବା କିମ୍ବେ
ମହି ଓ ବନ୍ଦୁବି ହେଉ ଏହାର ଅମିମାନିକାର
ବାସନ୍ତା ।

901

ମା ଥକନ୍ତମଣ୍ଡି ଥକନ୍ତ ଉପରିରେ ଦୁଇ-
ମନ ପ୍ରମତ୍ତ ବିଷଳ ବର୍ଷାକହିମନ୍ତ୍ରେ ଅନ୍ତର୍କାଳ
ହେଲେ । ଅକଳ ସମୟରେ ସମାବସର
ବିଜନ୍ତ କରି ଶତ୍ରୁଗୀର ସମାଚଞ୍ଚଳ କରି ମାତ୍ର
ବେଳାରେ ସମସ୍ତ ହନ୍ତୁ କ୍ଷେତ୍ର ଦୋଷପୂରେ
ମାତ୍ର ପ୍ରଧାନରୁ ଦୂର ମନ ଅନୁଭୂତି ହୁଏ ।
ସମସ୍ତେ ହର୍ଷିତପୂର ତତ୍ତ୍ଵ ଆମୋଦ-
ପ୍ରମୋଦ ଦେବ କରିପାରେ । ମୋହରି ଓ ତୁ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଅବସ୍ଥା ସମାଜ ଥିଲା । ସତରଙ୍ଗ ମାତ୍ର
ବର୍ଷାନ ଦେବକ ପ୍ରଶ୍ନାରେ ସମ୍ମାନ ଏକତରିମାରେ
ବୌଦ୍ଧ ସମାଜ ପ୍ରାପ୍ତ ଦେବାର ନାହାନ୍ତି,
ଏକ ଦିନର ଅବ୍ୟାହି ଦିପଦର ଦିନ ମନ୍ତ୍ର
ପ୍ରଦର କହି ଖୁବିବଳ ଅମ୍ବାଦପ୍ରମୋଦରେ
ଅଭିଭାବିତ କରିଥିଲା ।

ପୁରୁଷମାତ୍ରର ଏ ନଗରଜ୍ଞ ଅମୋ-
ଦର ହୋଇବି କରିବିଲେ ହୋଇ ଥାଏ । ନଗ-
ବର୍ଷ ଦୂର୍ଗମେତ୍ର ଟାଙ୍ଗୋଟି ଥିଲୁ ଏ ବର୍ଷ
ଶୋଟିଏ ମେତ୍ର ଅଧିକା ହୋଇଥିଲେ ଏ ଉଚ୍ଛବୀ-
ବଜାରର ନଳର ପବାଦେବ ମେତ୍ର ଦୂର୍ଗ
ମେତ୍ରମାତ୍ରକ ପର କରି ଏ ସାତବରାବୁର ମଧ୍ୟ
ଶମାନ ହୋଇଥିଲୁ । ବହୁବ୍ୟନ୍ଧର ମୁହଁ-
ଦିହାତ ହୁଗାଟର ନଳଜ ଦୂର୍ଗମେତ୍ର କର
ମେତ୍ର କଷାୟର ରତ୍ନ କରିଥିଲେ । ପଥାବେ
ମେତ୍ର ନଳଜହୋଠକେ ସକା ମେତ୍ର ଅର୍ଦ୍ଦ-

ପ୍ରତିବେ ସମାଚାରୀ କବଳ ଥିଲା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକଳନ
ଗଠନ ଏହି ସାହିତ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟକଳ୍ପନା
ତିବୁ ଅବଶ୍ୟକ ହରିଥିଲା । ଗୋଯାର୍ଦିନରେ
ମଧ୍ୟକଳ ପ୍ରତିମା ଗଠନକୁ ବୋଲ୍ ଦେଇଥିଲା
ଦୂଷଣଙ୍କୁ ଦୂରମେତ୍ରର କାରଣର ଏକଟ୍ରଣା
ଲାଇ ଶ୍ରୀ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ସାହିତ୍ୟରେ
ମଧ୍ୟ ଦେହ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ କ ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ବାହିକାର
ତ ବାହିକାର ମେତ୍ର ଶୁଭବର୍ତ୍ତମାନର ତେବେ
ବରିବାର ପ୍ରତିମାର୍ଥନ ନୂତନ ବାହମରମା
କବ ବସୁରୁ ଦେବାର ଅଭ୍ୟବିକ ହେଲା ।
ଆଜାନକୁସ ହୋଇ ନ ଥିଲା ଓ ସାହିତ୍ୟର
ବଳଦତ୍ତାରୁ ଥିଲା ହୋଇଥିଲେ ଏହା କଟକର
ବାର୍ଷିତାରୁ ନିଷ୍ଠାପ୍ତ କଣ୍ଠାର କ ଥିଲା
ବାହେପ୍ରତିମା ଦେଖିପାଇ କ ଥିଲେ ସବୁ
କିମ୍ବା ପ୍ରକାଶର ପ୍ରତିମାମାନ ଦେଇଥିଲା ।
ପ୍ରଥିତ କାରୁକାର୍ଯ୍ୟ ପିଲା ସଦାସିବ ତ୍ରୈଧିଗାର
ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପ୍ରତିମାମାନ କବି କହଇ ନବ
କୁତର ପରିଚୟ ପ୍ରବାଳ ଦେଇଥିଲା ମଧ୍ୟ ସମ-
ସମ୍ବନ୍ଦ ଦୃଷ୍ଟି ଅବଶ୍ୟକ କହଇ ପ୍ରମାଣା ଲୁହ
କରିଥିଲେ । ମହାଦେବ ମେତ୍ରମହିତ୍ତେ କହଇ
ବିଜାରସ୍ତ ବରି ଓ ଗୌତ୍ମବନଜାର ମେତ୍ର
କହିତରୁବର୍ତ୍ତକ ହେଇଥିଲା । ପ୍ରତିମାପୁରୀ
କରିବାର କବିଙ୍କରେ ଜିଗେ ମୁହଁଳମାନ ଧାର-
କୁତା ତବିପେରା ମାତ୍ରମା ତବାରିହାର୍ଯ୍ୟ
ଧରିବାଦାରୀ ଦର୍ଶାଇ କନ୍ଯାଧାରଣକ ମନ
ପୂର୍ବତି କବାର ସମସ୍ତକର ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ
ହେଇଥିଲା ।

ଲିଙ୍ଗକାରୀମାନେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଉତ୍ସବ
ସମ୍ପର୍କ ଦେବା କରି କଥିଲେ । ଏ ଜିଲ୍ଲାର
ସହିର ମୋହରର ଲିଙ୍ଗକାରୀମାନେ ଏ ଉତ୍ସବ
ରହେ ଏହାହିଁ ଦେବାଳ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବର୍ଷପର୍ବ
ଅପରାମ୍ଭ ମଧ୍ୟରେ ଶେଷ ଭାଜାବା କରିଲୁଛା
ଯଭ୍ୟାଦ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦହାରା ଏହି ଅତି-
ବାର କାଳ ମୂରକତରେ ଉତ୍ସବ ଥିଲେ ।

ପାଠ୍ୟବିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

ବିଜ୍ଞାନ ପରେ

ବିଜ୍ଞାନ ଶିଖ ପରିମଳ କାମକାଳେ ଏହି ପରି
ପ୍ରତି ଜାଗରଣ କଷ୍ଟ କରି ସମ୍ପଦ ପାଇବା ଯାଏ ଏହି ଧରନର
ମାତ୍ର ଏହି କଷ୍ଟ ହୁଏ ପାପ ହୋଇଥାଏ ।

କୁଟୁମ୍ବରେ ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ ତଥା କହିଲେ ଯତକାଳ
ବଳୋହୁ ଦର୍ଶନ ପାଇଲେ ଜୀବୁ ଦେଇଲାଗୁଣ ।
ମି ସୁ ମେଲାର୍ଥି ଦେଇଲାଗୁଣ ।

ମେଘାନାଥର ହିତର ଏ ପ୍ରକାଶକ ।

କୋନକତ୍ତୁ ପଥରସ୍ତ ।	ହୃଦୟମାର ରୋଧାନୀ ।
ଚିତ୍ତମାନ ପାଇଣ୍ଡା ।	ଅନ୍ତେଷ୍ଟୁ ପାଇ ।
ଶିଖରର ମଧ୍ୟ ।	ଦେବତ୍ତ ପରାମର୍ଦ୍ଦ ।
କଷମନ୍ତର ଦେଇ ।	ଶିଖରର ପରାମର୍ଦ୍ଦ ।
ବନ୍ଦଦେଶ୍ୱର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ।	ବନ୍ଦଦେଶ୍ୱର ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ।

ବାହୁ ଧ୍ୟାନିତରେ ଥାଏ	ବାଜମୁକୁଳ କିମ୍ବୁଦ୍ଧେ
ପରସ୍ପରର ଦୀପ ।	ଅନୁଭବର ବସ୍ତି ।
ଲାଗୁଣାତ୍ମକ ପରିବା ।	ଚାରିତରାତ୍ର ମୁଖ୍ୟମା ।
ଦୂରପ୍ରେସ୍‌ର ପୃଷ୍ଠା ।	ପରବର୍ତ୍ତ ଦୋଷ ।
ପରିବାଚେ ମନ ।	ଦେବତାରାଜ କୋଟି ।
ଆଶବାହକ ପାପ ।	ବାଜମୁକୁଳର ପେତ ।
ମୁଦ୍ରା ମିଶ୍ର ।	

ଦେଖିବାରେ ମହାକାଶରେ
ଲୋକର ମହାତମ ସ୍ଥଳରେ । ବାହୁ ବନ୍ଧୁରେ ଯହ
ସୁନ୍ଦରାଥ ସରକାର । ବନ୍ଦରରେ ଯାଏ ବାହୁରେ
ବିଶ୍ଵାସିତ ହୁଏ ।

ପୁଅଳ ଦେଇ ମାନ୍ଦିଲୁଙ୍କ ଓ ଲେ; ମରେଦୂର କାହା
ଜନମାତ କାହାର ଦୟାର ସମ୍ମାନ କରିବ
ହେଲେ ।

ଆଜିହାଙ୍କ ଦିନର ପତ୍ରର କେ; ମାଝରେହି ଠିକ୍ କେ,
ବଳେବୁର କାହା କାନୀଯାର ମୁଦ୍ରାରେ କୁଳ ବର୍ତ୍ତର ମହିଳାମାନ୍ଦି
କରିଲେ ହେଲେ !

ଅଚ୍ଛେଦ ତେ; ମାହୁରୁକ୍ତ ଏ ତେ; ବନ୍ଦେବନ୍ଦ କାହିଁ
ବନ୍ଦେବନ୍ଦ ବାସ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ସତ୍ୟମନ୍ଦିର କିମ୍ବା ପ୍ରଥମାର୍ଥେ
ଅସ୍ତ୍ର ଦେଇଲା ।

ତେ, ମହାରାଜ ଏ ତେ; ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆତ୍ମ କବିତାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ କାନ୍ଦିଲାଙ୍କ
ପୁଣ୍ୟ କାନ୍ଦିଲାଙ୍କ କବିତା ଅନୁଷ୍ଠାନିକ କବିତାଙ୍କ ପୁଣ୍ୟ
ହେଲେ ।

ତୁମ୍ହାରଙ୍କୁ ଏହାକିମ୍ବନ୍ତ ତଥା କରନ୍ତୁ କିମ୍ବନ୍ତ ମେ ଲବନ୍ଧ
ଏହା କି, ତୁ ମାତ୍ରକୁ ଏହାକିମ୍ବନ୍ତ ପରିବଳେ ଦୟାଖା
ପରିବଳେ ଦୟାକି ହେଲେ ।

ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ଦିରାଙ୍ଗ ପାତ୍ର କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା
କରି କାହାର ପାତ୍ର କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ
କାହାର ପାତ୍ର କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା କରିବାକୁ ।

ଶ୍ରୀ କମଳାଚାର୍ଯ୍ୟ ଓ ଦେବ, ବିଜେବନ ମୁ, ଏବୁ ତଥାର ଦେହ କଣେକ କଷା ସହି ମନ୍ତ୍ରକର୍ମଚାରୀ ପଦାଧିକୀ ହେବେ ।

ମୁଖ୍ୟମାନ; କେ; ମିଶ୍ରପ୍ରତିକଣ୍ଠ; କେ; ଭଲବଦ୍ଧ
ମ; ଯେ; କହିଥୁ ମିଶ୍ରପ୍ରତିକଣ୍ଠ କହିଥିଲା ଏହା ସତର
ମହିମାରେ ଅଭିଭୂତ ହେଲେ ।

କୌଣସି ବ୍ୟାକରଣ କାହାର ମୁଖ୍ୟ ଦେଇ ଏ
ମୋତେ ହେଉ ପାଇଯାଇଲା । ଏହି ପ୍ରେସ୍‌ର ମଧ୍ୟ କୌଣସି
ବ୍ୟାକରଣ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ଏହାର “ ସୁ ଶୋଭା
ମହିଳାଙ୍କ ଅମିତା ପାଇଁ କହନ୍ତି ।

ମୁଦ୍ରା କିମ୍ବା ପରିମାଣରେ ଅନୁକୂଳ ପରିମାଣ
ଗ୍ରହଣ କରିଲୁ ।

ପ୍ରବାଦୁ ଅଛି ଏକମର୍ତ୍ତାକୁ ହୃଦୟର ଦୋଷଶକ୍ତି,
ମେଳ, ପ୍ରମେତ, ସୁନମେତ, ଧ୍ୟାତୁଗୋପିତା,
କହୁମୁହୁ ଓ ଜହୁରପରି ସଥା;—ପ୍ରଜାକ ଅଳ୍ପ
ବା ଅଧିକ ଦେବା, ଟୋପା ହୋଇ ପଢିବା,
ସେଥିରେ ଶୁଭନର୍ତ୍ତ, ପ୍ରଗାଚବନ୍ଦରଙ୍ଗ କୁଳା
ମୂଳନଦର ବା, ରତ୍ନ, ଦୂରଲଭ, ଲୁପାରେ
ଦାଇ ପଡ଼ିବା, ମୁଣ୍ଡ ଧରିବା, ସୁଲଖଣ୍ଡର ତଥା
ବାବ ଶୋତ ତମ୍ଭୁ କୁଳା, ଦେଇ ଆଜିନ୍ଦା,
କାର୍ଯ୍ୟକର୍ମରେ ଅନିକା ଓ ବିରତି, ଶୁଭ
ଘାଜା, ସୁଧିଦୀପ, ଧୀ ସହବାସରେ ଅନ୍ତମ
ଓ ଲବା, କରିଶତ୍ରୁ ଶୁଭଜା, ଅକୁ ଉତ୍ତେଜ
କାରେ ବା ଧୀରେକ ରାଗ ମହି ଶୁଦ୍ଧନନ,
ଶୁଦ୍ଧ ସୁଦ୍ଧ, ଦୂରକ, ଓ ବନ୍ଦବର୍ଷ ଶୁନ ପ୍ରତିତ
ଶୁଦ୍ଧମନ୍ତ୍ରାୟ ଶାବନ୍ତ୍ର ସେମ ନୂଜନ ଦୋଜ
ଦ୍ୱାରେ । ସ୍ଵପ୍ନାକ ଓ ସ୍ଵପ୍ନକ ଦୋରଥିଲେ
ଏ ସ୍ଵପ୍ନାକ ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଵର୍ଣ୍ଣ ଅସେବ୍ୟ ଦୁଃ୍ଖ ।
ଦୂରେ ଉତ୍ତେଜକ ଦ୍ୟେବତ କାରେ କାଳ,
ମାତ୍ର, କଳ, କାର୍ଯ୍ୟ ଓ ମୁଖ୍ୟାଦକି ଦୁଃ୍ଖ, ସମ୍ବନ୍ଧ
ଦୂର୍ଘ୍ୟତ୍ୱ, କଳ୍ପ ଓ ତୈଥରଫିରେଞ୍ଚ ଦୁଃ୍ଖ ।
ଅତ୍ୟନ୍ତ ଅହାତବନ୍ଦରେ ଶୁଦ୍ଧର ପୀତା ଅଛି
ଦୁଃ୍ଖ କାହିଁ । ସୁପ୍ରଦିଷ୍ଟ ସେବକ କାରେ କାନା
ଉପବାଦୁ ସାଧନ ଦୁଃ୍ଖ । ଏହାର ପରିପର ମୂଳ
ଓ ୧୯ ବିନ୍ତୁ ନାହିଁରେ ଏହି ଅର୍ଥର୍ଥ ନୂଜନ
ତିଷଖ ଶୁଣ ପରିର ବରିବା କାରଣ ବିଜ୍ଞାପନ
ପାଇବା ଓ ଅଧିକ ଜଣୀ ଉଦ୍‌ଦ୍ୟାବ ବାବତ ଏବଂ
ପ୍ରାକୁ ସେବନୋପଗୋପୀ ପ୍ରକାଶିତି କୁ ଓ ଏ ଓ
ଏକ ଜନନ ଟ ହେଲା ମାତ୍ର ଶେଷ ସକ୍ଷାଧାରଣାକୁ
ଅପାରନ ପାଇବା କହି ଦେଉଥିଛି । ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଯାଇ,
ଯେଉଁମାନଙ୍କର ମେମାନେ ଯାର୍ଥି ଦୋରଥିବ
କାର୍ଯ୍ୟମହୁତେ ସବୁ କିମ୍ବା ସାମରକାରିବ କାମ
କରେ ଅବେଦନ କରନ୍ତୁ । ଯିନ୍ତିକୁ କମର ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଦୋରନରେ ଅତି ଏ କାହାର ମେମାନ ଯାଏ ।

କ, ଏକ, ସତ୍ୟାରୀ ଏହି ଓ,
ମେନେଇବ ମୁଠ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଅଣିବ।
ବାରଥ ପୋଛ ଥିଲା ଗାନ୍ଧି କଥା।

১৯৮৭

ଏହିମୁଦ୍ରା ପବ୍ଲିକ ସାଧାରଣତା ଉପରେ ଦିଅ-
ଗାଇ ଅଛୁ ସେ ସବୁକୁଳଙ୍କ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର
ଅନୁର୍ଭବ ଯହା ପୁରୁଷେ ନିରାକାରକ ସ୍ଵଭା-
କ୍ଷାଣ କବିତାକୁ ମହା ପ୍ରେସ୍‌ର ଏକଟାର ମହନ୍ତି
ଓ ପରିମା ଉପରେ କାହାର ମହନ୍ତି ୧୯୫୪

ସାଇ କାର୍ତ୍ତିବ ମାସ ଶା ୯ ଦିନଠାରୁ ମହନ୍ତାର
ଓ ପରିଶର କାର୍ତ୍ତିବ ଦିନାପ୍ରତି କରି ଯାଇ-
ଥିଲା । କିନ୍ତୁ ଏକଥାର କୌଣସି ପାତ୍ରଙ୍ଗା ଟଳା
ପାହାରୁ କେହି କି ଦେବ ଓ କିନ୍ତୁ ଦିନାପ୍ରତି
ମହନ୍ତାର ଦୂପରେ ପାହାର କେହି ପାତ୍ରଙ୍ଗା ଥିଲେ
ପାହାରୀ ଅଧାୟ କରି କେତ । ତାହା
କୃତ ଦୂପ ସକାରେ ମହାପରୁଷ ଖେଳ ଦାୟୀ
ଦେବ କାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏ ୨୩ ଦୂପ ଅନ୍ତର
ସତ କୋଣକ ସାଇ ।

ଶି ଘୋରେନ୍ଦ୍ରାଟ ମୁଖ୍ୟା
 ଶି ବଳସ୍ତମ ହୁମରବଲ ବ୍ୟୁ
 ଶି ଶୁକୁମ ପ୍ରତ୍ୟେ
 ଶି ବମ୍ବାର ଦାସ
 ଶି ବଳବେବଜ୍ଞ କମେଟୀ ମେମେର ମାକେ
 ଶି ବେନୋପତ୍ରା ।

ନୁହନ ପୁଣା ହୋଇଥିଲୁ
ଏତିକି କିମ୍ବା ଯେତା

ବାରୁ କାର୍ଯ୍ୟପ୍ରକାଶିତ ମେଟ୍ରିକ୍ସାର୍ ଭବିତ
ଡିକ୍ଷିତ ପ୍ରଦୀପକୋଣାନନ୍ଦ ସହାଯ୍ୟରେ ମୁଦ୍ରିତ
ନିଲିଖ ପୃଷ୍ଠା ୧୦

ਕੰਡਾਪੁਰ ।

ଏବନ୍ଦାରୁ ସମସ୍ତଧାରୀଙ୍କୁ ଜୀବ ଦୟା
ପାରୁଥିଲୁ ଯେ କଟକ ସହିର ବନ୍ଦିବଳାର
ବକର ଡାକଦର ଲିଳଟିଲେ ଏକ ନୃତ୍ୟ
ଭାବୁର ଜୀବଧାରୀଙ୍କୁ ଖୋଲସାର ଅଛି । ଏ-
ଥିରେ ସମସ୍ତ ଉକମର ଉଦ୍‌ଦେଶ ଭାବୁର ଜୀବଧ
ବକର ଅଛି ଏହି ଓ ଦୟାମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିଲଙ୍ଗ ଶାଦ୍ୟ ବିକ୍ଷୟ ହୁଏ । ଏହା
ହୁଏ ମହିଳାଙ୍କର ଭାବୁରମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ କାନ୍ଦ
କଷମ ଜୀବଧ ମଧ୍ୟ ବିକ୍ଷୟ ହୁଏ । ଅଳ୍ପାଳକ ଜୀ-
ବଧାରୀଙ୍କ ଅପେକ୍ଷା ଏଠାରେ ଅଜ୍ଞନ୍ତ ସୁନ୍ଦର
ମୂଳ୍ୟରେ ଜୀବଧ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ । ମୁହଁତ ଅମ୍ବର
ପମସ୍ତ ଜୀବଧ ଲାଲକବା ବାଥରେଟ କଲ୍ପାମାନଙ୍କ
ନୃତ୍ୟ ଦିଲାଗ ଆମଦାନ ବରେ । କୌଣସି
ପାଇଲ ବ୍ୟକ୍ତ ଘାଜାର ସମସ୍ତ ବିକରଣକୁ ହରେ
ମୁଲ୍ୟ ଭାକଟକଟ ସହ ଅମ୍ବର ଭେଦିଲେ
ଅମ୍ବ ବିବାହର୍ଵର୍ଷରେ ଜୀବଧ ବନ୍ଦିବ୍ସ୍ତୁ ପଠାଇ
ଦେଉଛି କମ୍ପା ଅଳ୍ପାଳକ ଭାବୁରମାନଙ୍କ ବନ୍ଦିବ୍ସ୍ତୁ
ଅମ୍ବ ଜିବଟକୁ ପଠାଇଲେ ଅମ୍ବ ସମ୍ମ ପଢି
ହୁଏ ଜୀବଧ ପ୍ରସତ କରି ଆପ୍ରାପ୍ତକାରୀ

୯ (V. P. Parcel) ତାର ପୋର୍ଟଲ
ସହି ପାଇଁ ଦେଇ । ଏହାକିମା ଅଧିକାରୀ
ଚିତ୍ରା କିମଟେ ଅମୁଲିଟିଟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କଲାଙ୍ଗ
କ୍ଷେତ୍ର ଦିନ୍ଦ୍ୟ ହୁଏ ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବାର ଠେହାଣାରେ ପଢ଼ି ଲେଖିବା
ସବାରେ ଗ୍ରାହତମାନଙ୍କ ଅନୁଭୋଧ ।

ମର୍ଦ୍ଦିକା ଯନ୍ତ୍ରପାଳିତ ଲିଙ୍ଗ

କୁ ଏଇ ଏମ୍, ଏହି
ପେଟରେନ ମେତାବେଳୁ ଦିଲ
ଦ୍ୱାଳନ୍ତମେଖ ବଜାରି
କଟିବ
୧୯୫୫

କଟକ ପ୍ରଦେଶ କିମ୍ବାଲକ ସଙ୍ଗେ ଧ୍ୟାନ
ଦୋହାଳରେ ବିଦୟ ଦେଉଥାଏ । କେତେବେ
କିମ୍ବାଲ ମନ୍ଦିର ସହିତ ଚାଲିବା ବାରାଣ୍ସି ।

ଲେଖିବାର ଦୁଇ

ତୁମ୍ଭ ପରିଷକର	(ସହାଯତାକର)	୧୦୮୫୩୨
,, ପାଇ	ପ୍ରଥାର	୧୧୮୫୩୩୮୩, ୫୨, ୨
,, ପ୍ରସର	,,	୧୧୮୫୩୩୮୩, ୫୨, ୨
,, କୁଣ୍ଡ	କୁଣ୍ଡ	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
,, ନନ୍ଦ [ଚୋଳଭାଇସପର]	ନନ୍ଦ ଶାହ	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
ପରିଷ ପେଟେମେଲ	ପରିଷ କୁଣ୍ଡ	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
,, କଲମ ଦୂରଭ୍ୟ ସଲପା	କଲମ ଦୂରଭ୍ୟ	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
,, „ „ ଉତ୍ତରା	ଉତ୍ତରା	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
,, „ ମୁଦ୍ରା	ମୁଦ୍ରା	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
,, ଘୁମ୍ଭେଟ ବାନନ୍ଦ (ରାଜ୍ଯ)	ବାନନ୍ଦ	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
,, „ „ [ମଧ୍ୟମ]	ମଧ୍ୟମ	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
,, „ „ [ବରପା]	ବରପା	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
,, କ୍ଷେତ୍ର ପେଟେକ ସନନ୍ଦା	କ୍ଷେତ୍ର ସନନ୍ଦା	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
,, „ „ ନନ୍ଦ	ନନ୍ଦ	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
,, ନନ୍ଦ [ବାନନ୍ଦଭାଇସପର]	ବାନନ୍ଦପରିଷକର	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
	କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
,, କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ [କୁଣ୍ଡେକର]	କୁଣ୍ଡେକର	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨
କୁଣ୍ଡ	କୁଣ୍ଡ	୧୦୮୫୩୩୮୩, ୫୨

Digitized by srujanika@gmail.com

କାନ୍ଦିଲା ପାତାର ମାଟେ କାନ୍ଦିଲା ପାତାର ମାଟେ

ମାତ୍ରାହିତ ସମାଜପତ୍ରିକା

四

丁未年夏

କାହିଁ ଦୂର ମାତ୍ରେ ଉଚ୍ଚମ୍ଭୁତ ପତ୍ର ୧୯୫୩ ମେଡ଼ିଆ । ମାତ୍ର ୨୨ ଦିନ ବାରିକି ପତ୍ର ୧୯୫୩ ମେଡ଼ିଆ ।

卷之六

二〇八

551693

2

ମାଲ୍ବିକର କୁଣ୍ଡେଖରଙ୍ଗ ପୋଳି ବିହାର ଏହି
ସଂଗ୍ରାମରେ ଶେଷ ହେବ । ସେ ଅଧିକା ସୋନ-
ଦାର ଏକ କାରଜିଲିଂଟାରୁ ବଳିକାରେ
ପଢ଼ୁଥିବେ । ତାହାର ପ୍ରାରମ୍ଭେ ସେକଟପ୍ଲଟ-
ବିପ୍ରରଖାତା ଓ ମେଲ୍ ପ୍ରକର ଅବିବାହ ବଳିକ-
ାରେ ପଢ଼ୁଥିବେ ।

ଏଠା ମେତିକଲ ସୁଦର ଜଣେ ଶୁଦ୍ଧ
ଲୋକିଆଳକୁ ବି ଧେହ ସୁଦର ଜଣେ ଶୁଦ୍ଧ
କାହା କେବଳକନ୍ତୁ ନାହାପାହା ଗଙ୍ଗାକ ପ୍ରତ୍ରାନକୁ
କେବେ ଗୁଡ଼ଳ ଓ ଟକା ପ୍ରକାନ କରିଅଇଲୁ ।
ଏଥର ଅନେକ ହୃଦୟ ସକରେ ଶ୍ଵାସାୟର ପିଲା
ମାଳକୁ ଦେଇ ଦଖଲ । ହାତକଷେତ୍ର ପିଲାକର
ଏ ପ୍ରକାଶ ଦୟାକୁ ହୃଦୟର ବଢ଼ ପ୍ରାଚି
ନାହିଁ ଅଛେ ।

ବନ୍ଦୋଦୟ କାର୍ତ୍ତିବେ ନସ୍ତିତ ବୋଲିଥଳ
ପ୍ରମୁଖମାତ୍ରେ ଏ ସ୍ମରଣରେ ମୋହିଷର
ମାନ୍ୟାକଳୀ ଯାଇ ବରେଇ ବନ୍ଧିକାର ଅରମ୍ଭ
କରିଥିଲୁଛି । ଆମ୍ବାଜଙ୍ଗ ବିଚେତନାରେ
କର୍ମାର ବନ୍ଦୋଦୟ କାର୍ତ୍ତି ପୁଣି କରି
ପର ମୋହିଷାକ ଉଦ୍‌ଦୃଶ୍ୟରେ ନସ୍ତିତ ବଲେ
କଥର ପ୍ରକଟ ଅବସ୍ଥା ଜଣା ପଢିଲା ଏବଂ
ଦେଖିଯାଇ ମଧ୍ୟ ଶୁଦ୍ଧିକା ହୁଅଲୁ । ଏ ସମୟ

ରେ ପ୍ରତିମାନେ ଜୀବନ ଭାଷାର ଉଥୟ କରିବେ
ନା କରେବାକୁ କରେଇବେ ହାତର ହେବେ ।

ଅମ୍ବେମାନେ ଅଭିନ୍ନ ଦୁଃଖର ସହିତ ଅ-
ବଗର ହେଲୁ ବେ ପୁଣ୍ୟ ନନ୍ଦବର ସେବାରେ
ଆଜିକାଳି ବଜ୍ର ବିଶ୍ଵାସା ଏହିଥାରୁ । ମହାପ୍ରଭୁ-
ଙ୍କ ମାରିମାନ ଏବେ ବିଜନ୍ ଯେ ସହିୟା ଆଜିକ
ପୁଣ୍ୟ ବି ଏ ଆରେ ଦେଉଥିଲ ଏହା କିମ୍ବେଜାଙ୍ଗ-
ର ଦେଲକୁ ବହୁ ଧାରୁଥାରୁ । ସର୍ବକାରକର
କିମ୍ବାର କିମ୍ବା ଉତ୍ସବାର ଜଣାଯାଇନାହିଁ ।
ଜାପାର ଦୋଷରୁ ଏହା ଘଟୁ ଘରକେ ପୁଣ୍ୟ
ସୁଲକ୍ଷଣ ପ୍ରକୃତ ଗୋଟିବାକୁ ଦେବ । ପ୍ରାଣୀଙ୍କ
ଦ୍ୱାରାମାନକର ପ୍ରମୁଖେସ ବରିବାର ସମୟ
ଦୋର କାହିଁ ?

ମାତ୍ରାଜୀର ଗବହୁର ଲିପ୍ତ ଛାନନ୍ଦବଳ
ଅଧିକାରୀ ଲିପ୍ତଶାରେ ଗପ ଆଜୁବିହ ମାତ୍ର
ଯା ୨୭ ଉଠେ ଯେବେ ଗୋଟିଏ ଶୋଇଥିବା
ବହିରେ ଛାତ୍ର କନ୍ଦରପାଇବ ସତ୍ରପତିର
ଅସମ ଗଦଖ କର ବନ୍ଦ କହିଥିଲେ ଯେ
ମାତ୍ରାଜୀର ଗବହୁର ଅବ୍ୟକ୍ତ ଯୋଗିବେତ୍ର
ଅଛି । ସେ ଅତ୍ରର କହିଥିଲେ ବର୍ଣ୍ଣମାଳ
ଶ୍ଵରବିର୍ଦ୍ଦରେ ବିଶ୍ୱାସକ ଦୂରୀର ବିଷ୍ଣୁଜ
ଶୋଇଥିବ ଏହ ଯେତେବେଳ ତଳ ଯିବାରାଇବା

ସହାସେ ନାଳ ଝୋଲା କାର୍ଗି ବାରବରେ
ଦୁଇପର ସମ୍ପୁ କାର୍ପଣ ଅଧେନା ଅଧିକ ତୁଳ-
କାର୍ଗ ଥିବାର ପ୍ରଥାପ ବିଲେନ ।

ଅନୁଗାନଠରୁ ସମ୍ପଦ ତିଳଙ୍କ ଯେ ପୁଣ୍ଡି
ଆଶ୍ରାଦରୁ ସେଠା ଲୋକେ ଖାଲ ଓ ପୋକର
ମାନଙ୍କିବୁ ଜଳ ହଳରୁ ହୋଇ କେଇ ଧାରା
ସୁଖାର ଦେଇଥିଲୁ । ଏ ଜଳପ୍ରାୟ ଦିଶେଷ
ଉପବାର ହୋଇଥିବାର ବୋଲିଯାର ନ
ଥାବେ । ଅଗ୍ରହକରିବୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଦେବକ ଦୂରାପ
ଅଧିକ ହୋଇଥିବୁ ଏକ ନିକଟଚିତ୍ର ଜଳକଞ୍ଜ
ସେ ଲୋକଙ୍କ ଜାଖିବ ଏଥିରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ
ବସି ବିଜୟ ଏକଥିବାର ବନ ହୋଇ ଆମ୍ବା
ଥିବୁ ଏକ ଶର୍ପ ଦୂରାପ ଛବି ଆମ୍ବାର ଦିଶେଷ
ଦିଶେଷ କମ୍ପିଲର ସାବେବ ଏ ସମୟରେ
ଦେବକରି କମ୍ପି କବାରଣ ଉଦେଶ୍ୟରେ
ଯଥା ସାଧ ସଜ କବାଥିବାର ଉପରୁ ନିବ ।

ଅମେମାଲେ ବାଲେରେ ସମ୍ମାନ କାହିକାରୁ
ଆଜନ ସହିତ ଅବଶଳ ହେଲୁଁ କି ସୋ ମତ୍ତ
ନିସିଧ୍ୟାରୀଟ ପେଣ୍ଠି ଦରକଳ ଅଖାର୍ ଅହରୁ
ଗାହାରୁ ସେଠାର ଅନେବ ଗୂର୍ବା ଆପଖା
ଛିଲରେ ଯାଏ ମହାଭାବା କିମନ୍ତେ କେବାରୁ
ପ୍ରାର୍ଥୀ ଅହରୁ । ଦରବା ଦୁଆର ଏମନ୍ତ ଦିପ-

ମୟୁରେ କିନା କିନା ଅଥବା ଅକ୍ଷ ଗତାରେ
ମେଘଦୂଷିତାର୍ଥୀ ସେହି ପ୍ରାର୍ଥନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିବୁ-
ଦେ ଏହି ଭାବାଦେଲେ ଦମକଳକ୍ଷାନ ଅକ୍ଷ
ସମୟ ଓ କଥାପରେ ମେଘରୁ ଜଳ ଦୂରାଯାଇ
ଆରେ ତ ମା ଘୃଣିମାନେ ଭାବା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଜୀବି-
ପାଇ ଅକ୍ଷ ଅନ୍ତର୍କ୍ଷଳ ହେଲେ ଦମପର
ଦ୍ୱିଦଵାରି ପ୍ରକାମାଗୋଟି ହେବେ । ଅଧି-
କ୍ଷରୁ ସଦଗୋଟି ଏ କଥା ସଥା ସମୟରେ
ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।

ଦୟାର ପଣ୍ଡମ ଶାନ୍ତିରେ ଦୂଷି ଅଭିକରୁ
ନାଲର ଅଧିକ ହୃଦୀ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ମାନ
କିମ୍ବା ସତ୍ତଵର୍ତ୍ତମାନ ଏ ବର୍ଷ ନାଲର ସର୍ବ-
ବାହିକର ଅଧିକ ଅନ୍ତର୍ବାଦୀ ହେବ । ଯେତେ
ଜମିରେ କଳ ମାତପାତରେ ଲୋକେ ସାଖ୍ୟମର
ବେତେ କିମ୍ବା ସକାରେ କଳ କେବାକୁ ପ୍ରତି କଳୁ-
ତାହାକୁ ଏହି କଳ ଥୋଗାଇବା କାରଣ ସମ୍ମାନ
ନାହିଁ ଏହି ବଦଳାନାଳ ମୁକ୍ତିବ୍ରତାତ୍ମି । ଏ
ଅନ୍ତର୍ବାଦୀ ସମ୍ମ ଚକ୍ରମୟର କୁଦି ହୋଇଥାଏ
ଏହି କଳ ଥୋଗାଇବା ବାରଣ ସମ୍ମାନ ନାହିଁ
ତେ ବଦଳାନାଳ ମୂର୍ଖ ଗୋଟିଏ ଉତ୍ସାହ । ଯେ-
ବେଳେ ଯେପରି ପ୍ରେସି ପତିଆର ଏଥର ଜାଗ-
ରେ ପାଇଁ ଦେହାର ଘୋଟ ପତିଆର । ନାଲ-
କଳହାସ ଏ ଦମ୍ପତ୍ତିରେ ଯେ ଅନେକ ଦୁଃଖା-
ବ ହୋଇଥାଏ କହିଲା ଅଜ ସମେହ ଜାହିଁ ।

ଦୁଇମଧେକ ମୁଁ ସବୁରେ କ୍ଷୁର ପଢ଼ିଲ
ପତାଗାଇଅଛି । ଏଠାପ୍ରାଣୀ ସେଠାରେ ମଧ୍ୟ
ମୋଟଲୁହଳ ଟହାରୁ ଧେଇ ମିଳିଅଛି । ମାତ୍ର
ମୁଁଖ୍ୟମେତେ ବନ୍ଦରେ ଯରେ ନିଆଁ ନମ୍ବାଇଦେ-
ବନ୍ଦପାତ୍ର କୌଣସି ମୁଁଖ୍ୟ କିମ୍ବା ଦୋଇ
ଘୋରାବାରମାଟ ଥାହିଁ । ମହିରେ ସୁରେ ଶତ୍ରୁଧୀ
ଲୋକା କିମ୍ବା ଦେଇଲେ ଥାହା ଧର୍ମାଦମ୍ପତ୍ତିରେ
ଥାହ ଅଥବା ମେନବ ଯରେ ଦେଇ କ୍ଷୁର ଯକ୍ଷ-
ରକ୍ଷେନ ନିଶ୍ଚଳନାହାର ତରାଇଦେଇଅଛି ।
ସେନେଖା ଧାର କୈକେ ଅନ୍ତର ଦ୍ୱାରା ଦେଇଲୁ
ଅଛିରୁ । କେବଳ ଧାର ଗୁଡ଼ଳ ଶ୍ଵରନୋକର
ବରେ ଯେ ଏ କାଣ୍ଡ ପକ୍ଷିଅଛି ଏମନ୍ତ ନୁହେ ।
ଯାଦାପାରେ ଦୂରେପାର ଥାର କାହିଁ ପାହାକୁଥି-
ରେ ଏହ ଉପଧ୍ୟୁକ କିମ୍ବା ଏବଂ ଏହା ଯେ
କାହାର ବଦଳାଯି ମାତ୍ରକର ଜାର୍ମାନ ଏଥିରେ ଥା-
ଯେବେ ଆହଁ । ବରମା କରି ପଞ୍ଚ ପଞ୍ଚମ

ଆର୍ଦ୍ର ଏ ବୃକ୍ଷମାଳକୁ ଧରି ଲୋକଙ୍କୁ ଶାନ୍ତି
ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ମୁକ୍ତଥା କାଳୀପରାଦ କାହିରେ ଯାଇ କାନ୍ଧୁ
ଓ ଲକ୍ଷତାରୁଲ ଜଣେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ବେ ନିଃସମ୍ମାନ ଅନ୍ତରୁ ପାହାର ବନ୍ଦ କାହିବ
ମାନେ ଗୋଟିଏ ପୋଷନ୍ତୁ କରିବା ପାଇଁ
ଅନୁରୋଧ କରିବାରେ ସେ କହୁଲେ ବି ତାପୁଷ
ପଞ୍ଚନାୟର ବକାର୍ଯ୍ୟ କାହିବ ପାହାନ୍ତର ସତ୍ତା-
ନ, ବେ କାହିଁବ ଗୋଟିଏ ପୋଷନ୍ତୁ କରିବେ ?
ପଢ଼ିବରେ ସେ ସମସ୍ତ କାନ୍ଧୁଷ ବିଲକ୍ଷ ଅପାଣ
ସତ୍ୟର କୁଳ୍କଣ୍ଠ ମନେ କର ସେମାକଙ୍ଗ ଶିଖା
ଦିମନ୍ତେ ଏଇହାବାବକ କାନ୍ଧୁଷ ପାଠଗାନରେ
କବେଳି ପ୍ରାଣକ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏତେ ଧର୍ମ
ଦାନ କରିଥିଲୁଗ୍ର ସେ ସେହି କାନ୍ଧୁଷମାଠ-
ମାକାର ଫଗୁରେ କର୍ତ୍ତମାନ୍ ତଳକ ଟଳାରୁ
ପ୍ରକୃତ ତମା ଅଛି । ସମସ୍ତ ଟଳା ଏହା କମ୍ଭାଗୀ
କାଗଜରେ ତମା କ ରହ ଛିଦ୍ରାଜ, ତୋଟା
ସମାରଇ, ଶୌଇ କବିକଷାୟୁଗ ଅଂସ, ମହା-
କଳ୍ପ ଉତ୍ସାହ କାଳାପ୍ରକାରେ ନହିଁବ ହୋଇ
ଅଛି । ଗର ବର୍ଷ କରେଇର ଅସ୍ତ୍ର କହାର
ଟଳା ଏବଂ ବ୍ୟୁତି ହଜାର ଟଳା ହୋଇ
ଥିଲା । ମୁସ୍ତି କାଳୀପରାଦକ ସୁନେଶାନ୍ତରିଗ
ଓ ସୁଜାତାଭାବନାର ଅଳ୍ପ ।

ପର ଦୃଷ୍ଟିକାର ଅମାବାସ୍ୟ ସୁନେହେ
ଦୂରକୁ ଅମାବାସ୍ୟ ଅଗରପୋର୍ଜ ଦୃଷ୍ଟିକାର
ଦଳ ତାଳାଟୁଲେ ଓ ଯାଇଥାକ ଧର୍ମକାଳ । ଏ
କରିବେ ଦୂରକାର ବକ୍ତା ମମୟିରେ ଯଥ
ସାଇ ଘପଦାର ହୋଇଥାଇଲୁ । ସଫାଫେଲ୍
ମୁଖସତ୍ତଵର ମାରବାକ ପଇବ ବୈଷଣ୍ଵ ଦେଖି
ଦାଳୁ ଦଳ ମନର ଦୋହରାଇ । କରା ଦେଖ,
ଲାଏ ମଣିଚକ୍ର ପରିବାରର ଦେଖିଲ ମନ
ମନ ହୋଇ ଉ ଥିଲା । ସବଜାତରେ ଯତ୍ନାକ,
ବର୍ଷ ଯେଥିର ଜମକ ହୋଇଆଏ ଯେହିର
ଜମକ ଏ କର୍ମ ଦେଖାଗଲା ନାହିଁ । ଏବଂ ଦେଖିଲା
କାରର ବଢା ଅଧିକତା । ଅବାଶୀ ନାହିଁ,
ଜଳକଳର ଅରିକୁ ଧାରି ଏବଂ ପେଟକୁ ଧାରା
ଦର୍ଶିଥିବା ସମୟରେ ଅମୋଦ ପ୍ରମୋଦରେ ମର
ଦେବା କଥା ଦର୍ଶନକ ମାତ୍ର । ଯାହା ହେଉ
ଦିଲା ଦୂର୍ଘାଗାରେ ଧରିଗାର୍ଯ୍ୟ ଜଣାଇ ହେବା
ଅଛି । କଳାମୁଣ୍ଡ ମାନଙ୍କ ମରିବେ ବାଜସାହି ତେ

ପଠନ କ୍ଷମିତାରେ ଗୋଧୁଗୁଡ଼ କଳାଳର ଦଳ
ପଢିଥାଇଲୁ ହୋଇଥିଲା ।

ସୁଧା ଅନ୍ତରେ ମହାପେଣୀ ପାଦକୁ
ଆଡ଼ିଲ ବନ୍ଦଗ୍ରୀ ଅଳ୍ପକୁ ଖୋଜିଥାଏ ଘାଇଲା ।
ଯେତାରେ ଅନାଦୀର ଦେବୁ ଲୋକେ ଆହୁତି
କଞ୍ଚି ପାଇବାର ଅବସ୍ଥା ହେଲାଣି । କୁଣ୍ଡି ଅଭ୍ୟ-
ବରୁ ଖାକ ଧାରି ଶେଷ ପାଇନ୍ଦିବାର କଞ୍ଚିତ
ହୁଏ । ଯେତା କଲେବୁର କେଳିଥାଇବ ଏହିଷ୍ଵର
ଅବନିର ହେଲା ମାତ୍ରାକୁ ଲୋକେ ଦେଖେଥିର
ଶିଖିବ ଦେବାପାତ୍ର କାଳିବା ଦାରୀ ପଶୁ,
ହରୁପ ମାଣିକ ପାତ୍ରାବେ ଏବ ପ୍ରସରଣ
ଖୋଲାଇବାର ଯତ୍ତର କର ଉତ୍ତିରୁଛି କୋର୍ତ୍ତିର
ର୍ମଣ୍ୟୁଷ ତବତକୁ ଟଙ୍ଗା ଫଠାଇପାରିଲୁ । ଯତ୍ତ
ନିଜାର ଅଳ୍ପାଚିତ ଅଂଶକ ଅବଗ୍ରା ମଧ୍ୟ ଶୋଠ-
ମଧ୍ୟ ହୋଇ ଥିଥିଥିବା । କେତିର ଦେଲିବାରୁ
ଶୋଭି ଥିଲେକ ଲୋକେ ମଳିଲାଗିବାଲୁ ସନ୍ତମ
ହୋଇନ୍ଦିବାରୁ ଲେନକରି ଆର୍ଣ୍ଣଳାକ ହେତେ
ସହି ହୋଇଯାଉ ନାହିଁ । ଭେଦବାନ୍ଧବ ଏ
ସମୟରେ ବନ୍ଦୁର କୁଳ ଧାର ମେନକୁ ଦେବଗରେ
ବାର୍ଯ୍ୟ ତବାହିଥିଲୁ ଲେତେ ମଧ୍ୟ ଦୂରପରି
ଥା ପାଇ ଜାଗନ ଧାରିଲ କରିବାକୁ ସମ୍ମଦ୍ଦିତ
ହେତୁଅଗ୍ରନ୍ତି ।

ଅଛକାର ଲେଖେ ସେଇବୁ ପାଇଁ ଚକାହୁ
ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦିନ ସତ ବୀର ଶବ୍ଦ ଏବଂ
ବେଳେ ଅଭିନ ଉତ୍ସବରୁ ଜେତାରୁ ଜିମ ବହୁ-
ଧିଦା ସମୟରେ ପ୍ରତିନିଧି ଦିନୋବସ୍ତୁ ଡାର୍ଶନ
ଲେଖକ ପ୍ରତି କଥ ଅଭିନ୍ଵର ଜନବ ହେ-
ବିଅଳ୍ପ । ଅମୃତାକଳ ବିବେଚନାରେ କର୍ତ୍ତାମାନ
ଦୁଇମାତ୍ର ନିମ୍ନର କନୋରେ ଲାର୍ଗନ ବଜ ରଙ୍ଗ-
ନ ଛୁଟଇ । ଲେଖେ ଅଧିକା ମେହର ଡାର୍ଶନ
ବିବିଦେ ଜା ବିଦୋବସ୍ତୁ ହାତମବ ବିଚେଷ୍ଟ
ରେ ଲାପଣ୍ଡିତ ହେବେ ? ବିନୋଦସ୍ତୁ ଦାତମନ
ମାତେ ଶାଶ୍ଵତ ଦେଇଥିବୁ ଯେ କରେଶରେ
ହାଜର ଦେବ ନ ଦେଖିଲ ତୋଟିଥ ଦେଇବ ହେବା
ଏ ହିଧାନ ଦେବନାରୁ ପଢ଼ିବ । କର୍ତ୍ତାମାନ କେ-
ବି ଅବସ୍ଥା ଧ୍ୟାନର ଶୁଣିମାନେ ମେତ ଲାର୍ଗନ
ରୁ ଡିବ ଅବସର ପାଇ ନାହାନ୍ତି । ଫେରେ
କଥ ଦୂର୍ଲିଖ ହେବାରୁ ମୁଲବାଦ ଦେଖାଇ ହେବ
ଅଛନ୍ତି । ବିନୋଦସ୍ତୁ ଦାତମନ ବିଚେଷ୍ଟରେ
ଦିନେ ଏକାନେ ଦେଇନାହିଁଲେ କମ୍ପରେ ଦେଖିବ ।

ବର୍ତ୍ତୁପରି ସାନ୍ଧକର ଏ ବିଷୟରେ ଦୃଢ଼ି ଉଚ୍ଛବି-
ନ ଉଚିତ । ଯାହାର ନିର୍ଦ୍ଦିତ ବନୋବତ୍ତ୍ଵ ହେ-
ଉଅଛି ସେମାନେ ଜାର ଥିଲୁ ବିଷୟରେଇ
ଦେବ । କେବେ ଧୂଳି ଲମ୍ବାଦିତ କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ଦେବର୍କ ଅଧି ଘରଟ ତାଥ ହେଉଥାଏ । ତହୁଁ
ସମ୍ମରେ ଅପର୍ବ ବନ୍ଦକାର ମେଆଦ ଏକମାତ୍ର
ମାତ୍ର ଲେବେ କିଣ୍ଠିଲୁ ଥିଲେ ସିରା ବୁଝି ଶୁଣେ
ଅପର୍ବ କରିବେ ? ଅମୃତାଲେ ଦରିଧା କରୁଁ
ଦୁଃଖମୟରେ ବନୋବତ୍ତ୍ଵ କାର୍ଯ୍ୟ ସୁତ୍ତି ଉବିଦା
ପ୍ରଜା ପାଇଲା ଗବ୍ରୁମେଶ୍ଵରଙ୍କ ନିରାକୃ ଦୂର
ହେଉଥାଏ ।

ବନୋବସ୍ତୁ କର୍ମଧୂଷାଙ୍କ ପ୍ରକୃତି ବାସକୁ
ଲକ୍ଷ ପୁଣେ ହେଉ ଅପିଲମାନ କରସାଥ କଳ
ଦେବକ ସମୀକ୍ଷରେ ଆଗତ ଦେଇଥିଲା ଗର୍ଭିତ
କଲିଛିବା ହାଇକୋର୍ଟର ନକର ଅନୁଶୀଳନ
ଦିଶକାର ଜ୍ଞାନ ଲମ୍ବାଖାଲା । ବୋଟଟି
ଆଗରର ଅର୍ଥ କହ ବାଇକୋର୍ଟର ଜ୍ଞାନ
ବ୍ୟବସାୟ କର ୧୦୫୫ ମହିଦା ପାଇସର ମାତ୍ର
ଏ ଏହି କଣ୍ଠେ କରିଥିଲେ । ଏ ନିଷ୍ଠା
ମୁମ୍ଭୁତ୍ତି ହାବାର ଥମେମାନେ ମେହି ସମୟରେ
ନେବା କରିଥିଲୁି ମାତ୍ର ଜୁଗନ୍ତ ଅବାଳଗତ
କରିବ ଅସ୍ତ୍ର ହାବାର ? ବର୍ତ୍ତମାନ୍ ଅଳଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶ ଦେଇଥିବୁ ଯେ କଲିକର
ଇବୋର୍ଟର ବ୍ୟବସାୟମାନଙ୍କର ପର୍ଯ୍ୟ ଅଧି-
ବିଷ୍ଣୁକରେ ଉଚ୍ଚ ନିଃତି ମୁମ୍ଭୁତ୍ତି ବାବାର ଧାର୍ଯ୍ୟ
ଥାଇ ସେନକର କଲିଛିବା ଗୋର୍କାର ଉତ୍ସବର
ରିଶ୍ଵାର୍ଟର ପୁଣ୍ୟ ଶ୍ଵାରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଗତ
ଗଞ୍ଜୁ ମାସର ପୁଣ୍ୟଭାବେ ବାବାର ଅଛି ।
ପ୍ରିୟ ଦର୍ଶକୁରେ କେବଳ ଅଂଶାର
ମର୍ତ୍ତ୍ତିବ୍ୟ ଲମ୍ବାର ବ୍ୟବସାୟମାନେ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅଳଙ୍କ ଦେଖି ପୁରୁଷ ବନେ । ଏ ଲକ୍ଷତ୍ର
ମର୍ତ୍ତ୍ତିବ୍ୟ ମାତ୍ର ତା ୨୭ ଜାନୁଆରୀ ଦେଇବା
୨୫୦ ଦାଇକୋର୍ଟର ତୁମ ସଂଶୋଧନ ଦେବକ-
କ ଓ ର୍ଧାରୁ ଅଧିକ ତାଙ୍କ ବାବାଜିଗଲ ଏହି
ମେଧିକେ ଯେ କେବେଳ କେବଳ ଅକାରର
କଥା ବୋଟଟିବେ ଦେଇ କହିଲୁଗରେ ପଞ୍ଚ-
କହିଲୁ କହିଲୁଗର କିଏ କରବ ? ବେର୍ତ୍ତ-
କତାକୁ ଅଧିକ ଦୋଷିବ୍ୟ ମାଥାରଙ୍ଗୁ
ମାକିଲୁ ଫେରିଦେବା ବରକାରଙ୍କୁ ଦୂରିତ
ହବି ? ଅର୍ଥ୍ୟ ଉପରୁ ହୋଇଥିଲେ ଫେର-
ବା କଥା ଆମେଗାନେ କହନ୍ତି କାହିଁ ମାତ୍ର

ପରିବାର ଅଧିକା ଲଭ ଯାହାରେ ବରୋଦ୍ରୁ
ତଥାରୁ ମାର ଫେଣେ ମାନୁମାନରେ ବରୁ-
ବା ବଡ଼ ବାଧକ ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲେ ।

ବାରୁ କୃଷ୍ଣପୂରୀ ଗୋଟିଏ ତେଣାର ସାହିତ୍ୟର ଉଚ୍ଛବି ରଖିବାରେ ଏଥି ମୁଣ୍ଡେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରସ୍ତାବ ଏ ପରିକାରେ ପ୍ରତିକାର ଦିଲ୍ଲି ଲାଲନାୟିନୀ ସଞ୍ଜିତ୍ ରାଣ୍ଡାର କବାଳା ସ୍ଵର୍ଗ ଏବଂ ଅର୍ଦ୍ଧପତ୍ର ସମଲୟୁକ୍ତ ହିତେଖେଣେରେ ପ୍ରକାଶ କରାଇଛନ୍ତି ଏହି ସହଯୋଗୀ ରାଣ୍ଡାର ଘୋଷି କବାଳା ଦିଲ୍ଲି ସାହାପଦ ସ୍ଵର୍ଗ ହେତେକ କୃଷ୍ଣପୂରୀ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି । ତେଣାରେ ସତ୍ୟ ଉତ୍ସମ୍ଭବ ଅନ୍ତର । ମେଉଁ ସାହାକରଣ ଅନ୍ତର ମୁଣ୍ଡ କରି ବାରୁ ସେ ତେଣ୍ଡା ବରତ ସବୁ ଆଧୀକଣଙ୍କର ରାଣ୍ଡା ଓ ଉତ୍ୱର ପାତା ହେବ ସନ୍ଦେହ ଲାହୁ କୃଷ୍ଣପୂରୀ ବାରୁ ବେହି ବିଷୟର ଅବାକରଣ କରାଇଲୁଛନ୍ତି ସେବକ ସ୍ଵର୍ଗ ରାଣ୍ଡାରେ କମାଗରା ତେଣ୍ଡା ଓ ସତ୍ୟ କରିବିଲେ ତେବେ ହେବେଳା । ସତ୍ୟ ସମ୍ମାନ କୋଇ ଶାରଦେ । ଅନ୍ୟ ମାନୁଷଙ୍କ ସାହାପଦ ପାଇବା ସମୟ ଥାପେଇ । ଅନ୍ୟ ୧୫ ବ୍ୟାଧିନ ବିଷୟରେ ତେଣ୍ଡା କରି ହେବୁଛନ୍ତି ଏହି କୃଷ୍ଣପୂରୀ ବାରୁଙ୍କରଙ୍ଗ ତେଣାରେ ଏହି କୃଷ୍ଣପୂରୀ ସେବକ ହେବେ ଏହି ବିଷୟରେ ତେଣ୍ଡା କରିବେ ହେବେ ଅନୁକର ହେବ । ଯରକୁ କୃଷ୍ଣପୂରୀ ବାରୁ ସେ କହି ଛନ୍ତି କି ସକଳାଯୁ କା ସାମାଜିକ ଦୟାକ ପ୍ରକାର ଏହିତ ନୁହେ ଅର୍ପି ଓ ଜୀବିତ କ୍ରମାନ୍ତର୍ଥ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନୁହିବିବିବି ସାହାପଦ ଚର୍ଚା ସେହି ଜ୍ଞାନକର ଲାମାର ମାଟ୍ଟ, ଏକଥା ଅମ୍ବାକଳ୍ପ କରି ଅତ୍ୱା ଆ ପାଇଥାଇ । ଅର୍ପି ନାମାଟିଏ କରୁ ବ୍ୟାପକ କାର୍ଯ୍ୟ କରି ବ୍ୟାକାରି ସମାଜକ ସମାଜ ମାତ୍ର ଓ ସକଳ ମାତ୍ର ହାର ଅନୁରୂପ ଅଟେ । ଏମନ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପ ସକଳାଯୁ ସାମାଜିକ ଜ୍ଞାନକ ପ୍ରକଳ୍ପ କ୍ରମାନ୍ତର୍ଥ ନୁହେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କୋଇକି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବିବି ଏହିକାରଣେ ସକଳାଯୁ ଏକାକିତ କିମ୍ବମାନକାର ମୂଳ ଜ୍ଞାନକ ବିଶ୍ଵାସ ଏହି ସେବକ ସାହାପଦ କର୍ମରେ ହେବେଳା । ଏହା ଅମ୍ବାକଳ୍ପ ମତକୁ ଅନ୍ତର ଲାହୁ । ଏହି ସେବକ ସାହାପଦ କର୍ମରେ ହେବେଳା କିମ୍ବମାନକାର ମତକୁ ଯୋଗଦିଲୁଛନ୍ତି ।

ଦୟପରି ସମ୍ବୂଧନାକୁ ପଢ଼ିଥିଲି ସଜ୍ଜାପୁ ଏହି ଶାମା-
କଳ ଦୟାକିର ଅଧିକ ତିନ୍ତୁ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ
ବାରଣ ଫେଟ ଏ ପୁରିରେ ବାହୁଡ଼ିର ଚାନ୍ଦିର
ଅବଳାଗ ମେଳକ ନାହିଁ ।

१८४

ବାଧାକଳ ଅମାରସିଦ୍ଧା ଗଲ ହେଉ ପଥର
ବୁଝି ହେବ କାହିଁ କେବଳ ନେବନର କାହାକୁ
ନଥାବୁଦି ହେଉ ଏଥରରୁ ପର୍ମିମେତମୟରେ
କି ବେ ସମୟରେ ଘନ ଚଳିବାର ଅଛି କୁଣ୍ଡି-
ହେବାର ଅଶା କରିଯାଇ ପାରେ ମାତ୍ର ଯେ
ସମୟ କୁଣ୍ଡିହେବେ ସଫା ଖାଲି ଅଛୋ ଏକ
ବବିର ଅଥବା ଉଧବାର ହେବ ଲାହିଁ ବରଂ
ଅଥବା ଜଳ ଢାଳିଲେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ହେବ । ସ-
ବରକାରୀ ନାଲ କରୁଲିଯୁକ୍ତ କର ଅଥବା ଖାୟେଇ
ପରିଶର୍ଣ୍ଣତି ଅନ୍ୟରୁ କଲ ବହୁବା ଯାଇବାର
ବେଳେ ଯେବାକି ରେଖ ମନୁଷ୍ରର ରକ୍ଷା କରି-
ନାକୁ ଏହିନ୍ତି ସମର୍ଥ ହୋଇଥିଲୁ ଏପରି
ଦୁଇବା କୁଳଙ୍କ ପରାବ ଉପକୁଳସ୍ତ ଯେତେ
ଦୂରେଥିବନିଲେ ପରିରାହୁଣ୍ଡ ହୋଇଥିଲା
କେବଳ ଜାତି ଆର ଅଧିକ ଫରସି ନ ମିଳିବା
ନିପ୍ତ୍ୟ । ସେ ପରିଶର୍ଣ୍ଣ ପରିଶର୍ଣ୍ଣ କେତେ ଏହା-
କଥା ସମ୍ପ୍ରେ ଜବାଇଥିଲୁ । ମରତର ପରିଶର୍ଣ୍ଣ
ବେଳଜ କଟକ କିମ୍ବା ଗ୍ରାମରେ ବିଶେଷ ପାଇଁ
ଅଛି । ଅଣ୍ୟ ଦୂରିତିର ତେତେ ସବ୍ୟା କାହିଁ
ହୁଏହିର ଅନୁମାନକିମ୍ବା ବରତତାରେ ଗାରିଦ
ଫରଳ ଅଠପଞ୍ଚ ମନୁଷ୍ରର ଅଶା ଏବଂ ସେତେ
ବିଅଳ ଧେଇରେ ଏହାଲସୁଧାନ ଖୋବିବାରେ
ହାବି ଅଧିକାର କାହିଁ ହୋଇଥାନ୍ତା ତେବେ
ହରିର ମଧ୍ୟ ପୂର୍ବଯାନ୍ତା । ମାତ୍ର ଏଁ ସମ୍ପ୍ରେ
ନେଶ୍ୟାରରେ ଉତ୍ତର ଟିକ୍ ଏ ରୁ ଲିପା ପତ୍ରାଷ୍ଟରୁ
ଦୂରଂ ଦୂରଂ ସ ପରାବ ବିଷ୍ଵପୁରେ ସନ୍ଦର୍ଭ
ମାତ୍ର ଏବଂ ସରକାର କିମ୍ବାନ୍ତାରେ ଜାଗର୍ତ୍ତ-
ମେଧ ଏହା ଶାରୀର ଠରିବେ । ପ୍ରକୃତରେ
ଦୂରମାନ ଦେବେ ମେର ଦୂରୀଷକ୍ତି କୁଣ୍ଡ ଅନ୍ତର୍-
ବ ବର୍ତ୍ତାପର୍ବତୀ ଏବଂ ଟର୍ମିନ ଲତାବାଦ ଅପରାହ୍-
ନ୍ତି ଦେଇଥାଏ । ଦେବକ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲଳ-
ହା ଏବଂ କିମକିରେ ଧାଳୁକଟାର ଅଶା ଥିଲା
ଦୂରିଅମାଳେ ଅଥ ଅଛିକୁ କୋହିଲେ କହିଲ
ଯୋଗ ଥାନ୍ତା । ଦୂରିରକେବିଏକରେତୁ-
କିମାରକ ଦୂରିକ ପାଇଥିଲ । ଅନ୍ତନତଃ

କେବଳ ସେ କଞ୍ଚା ଅନୁଭବ କରିଅଛନ୍ତି ଏବଂ
ସାହାରର କେବଳମୁଖରେ ଲଗ୍ନ ଥାଏକୁ ହୋଇବା
ର କି ଥିଲୁ ସେମାନେ ପୁଣି ସ୍ଵର ବୋଲିଅରୁ-
ଣ୍ଟି । ଏହି କାରାଣକୁ ଦୂରୀର ଜାଗରେ ଏ
କେମିଯକୁ ଦେଇବ କିନ୍ତୁ ଶୁଣିଯାଏ । ଅବଶ୍ୟ
ଦୂରୀର କିନ୍ତୁ ବ୍ୟବର ସଙ୍କଳା ଏବଂ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ
ଅନ୍ତରୁ ବାବୁର ଏଥରେ ସନ୍ଦେହ ମାହିଁ ଦେବେ-
ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଦୃଥାରୁ ଅମ୍ବେମାନେ ଏହା ବହିବାରୁ
ବାଦସ୍ତା ଦେଇଅଛି ଯେ ଏଥିର ସୋଜାବକ
ଅକିମ୍ବେ ତେଣାରେ ଆତ୍ମ ଅଭିନନ୍ଦ ହେବନାହିଁ,
ତର୍ହେ ବାରିୟ-୫, ସ୍ବର୍ଗମାନ୍ ପ୍ରତାପାଳକ
ଇଂରାଜ ଗମନ୍ମିମେନ୍ କନ୍ଦ୍ରଚାଲରୁ ଦୂରୀର
ସମ୍ମର୍ତ୍ତୁ ବୋଲି କରିପାର ଏମନ୍ ବନୋବସ୍ତୁ
ବରାଧରୀରୁ ଯେ ସେ ଲୁଚି ଅସମାର କାଟ କାହିଁ
ଏବଂ ପରି ରାଜ୍ୟରେ ସର୍କା ଦୂର କାବାର କଲ
କିମ୍ବା ଏମନ୍ କିମନ୍ତା କରାଯାଇନ୍ତି ଯେ କୌଣସି
କୌଣସିରେ ଜୟନ୍ତର ବହିବାର ହାଟ ନାହିଁ ।
କିମ୍ବା, ଅସୁରିପର ଏଥର ସାମାଜିକ ଆଜ୍ଞାର ଘର
ପ୍ରାୟ ଏକମାତ୍ର ହେଲା ଜୟନ୍ତର ଗବର୍ନ୍ମିନେବୁ
ପ୍ରାୟ ଗବର୍ନ୍ମିନେବୁମାନଙ୍କୁ ବାଟ ବାଟ ଲାଗାଇ
ସରଦୀ ରହିବାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ବହିବେଳ
ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସାହାରର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରୁଅବଶ୍ୟ ।
“ସୁ ସରବାରୀ କାନ୍ତର ପୁଣ୍ୟ । ଏହା ଦୂରୀର
କିମାରର ଉଦେଶ୍ୟରେ ବୋଲିଥିଲା ଏବଂ ଗାହା
ବିଷଳ ଦେବାର ପ୍ରକଳ୍ପ ହେଲା । ଅର୍ଥାତ୍ ଜାଳ
ଜଳଦାର ତର୍ହେ ଅଥବାରୁଣ୍ୟ ଅକଳର ମେତା ମହୁ
ତରୁ କଥା ପାଇଅଛି ।” ସୁ, ଗମନାଗମନର ପୁ-
ଯୋଗ ଏବେ ଦ୍ୟାବ ବୋଲିଅଛି ଯେ ଅନୁଷ୍ଠାନ୍ୟ
ଓ ବ୍ୟବ୍ସାର ବନ ଓ ସୁନକାଟେ ଅକେକବ୍ୟବ୍ସା
କିମ୍ବା ଯାବାଯାଟ ଓ ଦୁଇଥାତ ତୋଳାଇ ଆରା
କିମାର ହେଉଥିଲା । ଏହି ଉପାଦାନର ଅନୁଷ୍ଠାନ୍ୟ
ବାଦର ବନକଥା । ଏହା ବାରି ମାସର ପ୍ରତ୍ୟେ
ଦୂରୀର କଟାଇ କି ଯାହିଁ ଅଗ୍ରବରେ ଏଥରର
ଦୂରୀର ଅଭିନ୍ନ ଅନ୍ତରୁ ତହାରଥିଲା ଏବଂ ଏ
ମୁମ୍ବରେ ଅନେବାର କେବେ ତହାର
ପୋଣ୍ୟର ଭାବରେ କ୍ଲାନ ଶୈଖାଇ ମହା
ର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ର କିମନ୍ତେ ଅଭ୍ୟ ବୋଲିଅଛନ୍ତି । ଅତି
ଏବଂ ଏକ ଦର୍ଶା ମୁହଁ ଅନ୍ତରୁ ଏବୁକ ଏ
କେବଳ କିମ୍ବାରରେ ଉପସ୍ଥିତ ଉପ୍ରକାଶ କଥା

ଭୟ ଯୁ କରିବା ଉଚିତ । ସେ ଜପାନ୍ ଏବଂ
ମାତ୍ର କେବଳହାବରେ ଯାହା । କବିତ୍ତିମେଳା ଏବଂ
ଧନବାନ୍ ଦାତାମାତ୍ରଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ ଏକାନ୍ତ
ଅବଶ୍ୟକ । ଅଛିଏବ ଅମ୍ବେଗାକେ ଖାଦ୍ୟ କାହା-
ଥି ଦାନର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା କାହାର ବର୍ତ୍ତମାନ-
ସମାଜକୁ ଦିଶେଷ ଅନୁଯୋଧ କରୁଥିଲୁ । ସଫା-
ଗ୍ରେ ଅନ୍ତରେ କେନଳର ସରକାରୀ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ
ତୁର୍ମର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟଙ୍କା ଏବଂ ଦ୍ୱାରାଶ୍ରଣୀର ଗପିବିମନଙ୍କୁ
ସାହାଯ୍ୟ ଦାନର କଥାକୁ କରିବା ଉପରେ ।

ବାରଣ ଏମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଥମେ ବାଧକାର ହଥାଟି
ଦେଖୁଅଛଇର ଲୁଟେବଳ ସୁକିର ନ ଉତ୍ତବାଗୁ
ଦେ ଅଜଳର ପ୍ରକାମାନଙ୍କୁ ନଜି ଦକ୍ଷ ଦେ
ଇଥିଲୁ । ଯେଉଁର ବିନ୍ଦୁ ମଧ୍ୟ ଶାପ୍ର କରିବ
ଅବଶ୍ୟକ ।

ସପ୍ତାହିକ ସମ୍ବନ୍ଧ

ମୁଦ୍ରଣ-ବେଳେଟ

ମନ୍ଦିରକୁ ଆଏ ଦେଇ ଲାଭହେତୁ ଓ ଯେବେଳେ
ଦୂର ନାହିଁ ହେ, ତଥାରୁ ମେଘର ଅବିଧିକମ କହନ ସବୁ
ମହାମାତ୍ର ଶାଖାଗାନ୍ଧିତ ଦେବାର ଅନେକ ପଢ଼ିବ ହେଲା

ବୁଦ୍ଧି ହିଁ ମାଟେଣ୍ଡ ଓ କଲେକ୍ଟର ନିଃ ବି, ।
କେବଳ ଦେଇ ପ୍ରସାଦ କରୁଥି ମାଟେଣ୍ଡ ଓ ରୋହ କରିଯାଇଛି ।

ପ୍ରତିକାଳର ମହାନ୍ତିକାରୀ ଶବ୍ଦରେ ଏହା କଥା ହେଉଛି ।

১৪৭ স্টেল

ନମ୍ବର ଲାଖିତ ଛାତ୍ରମାନେ କେ ପରିଶାରେ ଉତ୍ସାହିତ ଥିଲୁଛନ୍ତି ।

୧୫୮

39-600

ପେନ୍ଦିଲ ପାଇବାର
ବିଷୟରେ ମନୋ
ମନୋହର ନିଃଶ୍ଵର (୧୭)

४८ द्वारा

ବେଳାରୁକାଳ ତଥା	ଆମନ୍ଦିରରୁ ମହାଶାର
କମେଟ୍ ପରିଧି	ମାତ୍ରଦିନରୁ ଗଲା
ବସେନ ମହାଶାର	କଣ୍ଠକାଳ ହିଁ (ଯେତେ
ମଧ୍ୟାବୀଳ ତଥା	କଣ୍ଠକାଳରେମୋତେ ମା

ବେଳାଙ୍ଗ କ
କରୁଥିଲ ନିଅ
ପଞ୍ଚତନ୍ତ୍ର ଶିଖାଠ
କେବଳ ହୋଇ

ମୋହନ ପଥାଳ
ନିଜନାମ ହିତ
କିମ୍ବାରାଧ ଦଶ

ବିଦୟାଲୀ ପର	ମୋଡ଼ି ପାଖାଳ
କୁରୁତେ ରେଣ୍ଟ	ନାହନ୍ତି ହିନ୍ଦ
ସମତନ୍ତ୍ର ଶିଖାଠି	ଟିକେଲୁହନ୍ତାଳ ବସୁ
ବେଳେ ଦେଖ	

ପରାବରା ଅମ୍ବାବରା ସମୟରୁ ଏ କରଇବେ ଅଧିକାରୀ
ମେଘମଳ ଦେଖା ଯାଇଥିବୁ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ମନେ ଆବେ
ଦେଖା ନାହିଁ । ୧୦ ଶୂନ୍ୟବାତ୍ରେ ଅଧିକାରୀ ଆପଣେ
କରି ବୁଝି ଦେଖିବାର ସମ୍ଭାବ ନାହିଁ । ଏତେବେ
କରିବାକୁ କିମ୍ବାହିନୀ ନାହିଁ ।

ଅସମାନଦିଲ ମାନ୍ୟରୂପ କରିଥିଲ ଖଣ୍ଡକ ଆଜି ହାତ ଦିଲା, ଏବଂ
ତା ନାହିଁଲାଇ କହିବା ପାଇସ ପରିପାଳନରେ କମଳ
କରିପାରିଛା !

ପଦ ମାତ୍ର ତା କିମ୍ବା ଦୁଇପଦର ସମୟରେ ପ୍ରଥା-
ବୀର ଏହି ମାତ୍ର ଚାହାଇ କେବଳାକି ଏହି ପଦରୂପ
କିମ୍ବା ଦୁଇପଦର ଶବ୍ଦର ସମୟରେ ପଦରୂପ କରିବା
କେବଳାକି କିମ୍ବା ଏହି ପଦରୂପ ସହିତ କରିବ । ଏହି
ଦୁଇପଦ ଯୋଗେ କେବଳାକି ଉପରେ ମୟ ପଢ଼ିଛନ୍ତି ଏହି
ଏ ଓ ଏହି ଲାଭ ଦୁଇପଦର ଚାହାଇଅଛନ୍ତି । ଆହୁର
ମାତ୍ରର ପଦରୂପରେ ଯୋଗେ ହୋଇଗଲାମା

ମାନ୍ଦାର ମାନ୍ଦାର ମାନ୍ଦାର ସାଠେବ ଏହି ପିଲା
ହାତରା ଥାଇବୁ ନାହିଁ ମେଳଦରିବା ଅପରିକରେ ମାତ୍ର ଦୂ
ରିବାରା ଅଥବା କଷିର ଦାରୀ ପଦମଧ୍ୟରେ କରିବାର
ଅବେଳେ ଉପରିଲୁହିଛି । ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ତର କରିଯାଇ ଦେଖ

ଶ୍ରୀ କବିତାରେ ଅବସାନ ଏହି ଉଦ୍‌ଘାସିଲା
ପ୍ରତିମୁଦ୍ରା ପାଇଲେ ମନୋଜ ଚନ୍ଦ୍ରକୁ ଉଦ୍‌ଘାସିଲା
ପାଇଲା ।

ଦେବତାଙ୍କ ଅଛିରେ ଅଛିପୁଣୀରୁ ସହିତ ମିଳିଲୁ
ଯେ କୃତି ଅଛିରେ ସେଠାରେ ଉଚ୍ଚିକଳ ଅଛିବା ତାର
ହୋଇଥାଏ । ଯେଉଁ ମନ୍ତ୍ରର ଟଥାରୁ ହେ ଏ ର ଗୁରୁ
ମୋହନୀ ।

ବୁଦ୍ଧା ସମ୍ବାଦ ସହିତ ପରିଚାଳନାରେ ଉଠିଲ କଥା
କଥ ପ୍ରମାଣ ଦିଲାଯାଇଛି । ତର୍ମିକର ସମ୍ବାଦ ସାମାଜିକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଶର୍ମିକାଙ୍କରେ ସାଂଶ୍ରାନ୍ତ କଥାରେ ଏକ ଅଭିଭାବ ଉଠିଲା
ଯାଏ ସମ୍ବାଦ ତର୍ମିକର ସମ୍ବାଦ ସହିତ ଉପରାହାଙ୍କରେ
ଠାରେ ସାଂଶ୍ରାନ୍ତ କଥାରେର ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଳିଲା । ଏହା 'ଶୋ
ପର୍କ' ନାମର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ।

ଅକ୍ଷୟଦମତେ ଏହି ସୁରକ୍ଷାରେ ପ୍ରଥମ ହୋଇ ଦାରୀ
ଏ ଦୂରେ ଏକ ମୁଖ୍ୟମାନଙ୍କ ଉପରେ ଉପରେ ଦୂରେ ଦୂରେ
ପ୍ରଥମ ଏକାକିର କାହିଁ ଏଁ ଯଦି ତାଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନ ଦେବ
ଏହି ଉତ୍ସମ୍ଭବ ହେଉଛି ଏକାକିର ଉପରେ ହେବ ।

ଶାକସ୍ରୁତ-ସମାବ୍ୟ ।

ଅଭ୍ୟାସ ମଧ୍ୟରେ ଗୋଟିଏ ଯେଉ ମୌଳିକ ଶବ୍ଦ ମଧ୍ୟରେ
ପରିଚାର ହେଲା ଏବଂ ଜାଗରଣୀ ହାତୁ ଯେଉଁ
ଦୂରଭ୍ୟ ଅବାମୀ ସ୍ଵର୍ଗ ହର୍ଷର ଫୁଲ ତୋର ଦୟାବ୍ୟେ
ପ୍ରେସର ହୋଇଥିଲେ ଶ୍ରୀମତୀ ମଦଭାବନା ମାତ୍ରକୁହିଲ
ବୈଭବରେ ସେମାନେ କେବଳ ବୋପର୍କ ହୋଇଥିଲା ।

ଦୋଷପ୍ରାଣ ପ୍ରକଳ୍ପ କରିବା ଗ୍ରାମର ବନ୍ଧୁମାତ୍ର ଶାଶ୍ଵତ
ଶାଶ୍ଵତ କି ୧୯୫୭ ଏକ ବାରାହ ଅଶ୍ଵା ଦରେ ବିମାନ
ଦିଲ୍ଲି ବନ୍ଦରରେ ଆଜାନ ଏବଂ କୁର ବହାରୁ ସେଠାରୁ
ପରାମରିଥାରେ କରିବା ଜାହାଜି ବନ୍ଦୁ ପାତି ଲାନକ
ଏବଂ କାହାର ମହାତ୍ମା ହେଁ ସମ୍ବନ୍ଧମାରେ ଦେଖି ହୋଇ

ଶ୍ରୀ ଦେଖେନ୍ଦ୍ର ମାତ୍ର ଏହି କଣ୍ଠରୁ ଉଚ୍ଛବିତ
କହାନ୍ତି ପ୍ରଥମ କରି ଯାଇଥାରୁ କଣ୍ଠ ଦିଶା ଅନ୍ତରିକ୍ଷରେ
ହା ଗା ଦାର ସଙ୍ଗ ଯାଇଥାରୁ କେବଳକ ହାତରେ ଥାଇଲୁ
କୁ ମୁଣ୍ଡ ଯାଇ ଯାଇଥାରୁ କର ଅଜଗର କାହାର ଯାଇ
ଯାଇଥାରୁ ଯେଉଁଥିରେ ଦେଖାଇ କିମ୍ବା ମାତ୍ରକାର ଅଣ
ଅଛି ନାହିଁ ଯାଇ ଯାଇ ସାହ ସାହ ବହୁମନ୍ଦ କି ବିନ୍ଦୁ
ଦେଖାଇ ବର୍ଣ୍ଣିତାମନେ କାହାରକ ଟିକରି ବସାଇ କିମ୍ବା
କୁକାରାକିର କିମ୍ବା ଏହିକିମ୍ବା ହାତରେ ଯଥିବେଳେକ
ଯାଇବ ପ୍ରତିମାତ୍ର ଏ ଯାଇ ଏ ଯାଇ ବହୁମନ୍ଦ କିମ୍ବା
ଯାଇ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଯାଇ ଯାହାକୁ ଏହି ନମ୍ବରରେ

ମେଲାର ଅଛେବେ ପ୍ଲାଟରେ ଆମ୍ବାକ ନିତ କି ବସାଇ
ଅମେବ ଶିଖିଦିଲା ଅମାର ବାହାର । ଯଦିକ ପ୍ରଜାମାନେ
କିମ୍ବାକ ଏବେ ଅମା ବନ୍ଦିଲେ କରୀ କି ବନ୍ଦାର
ବୁଝ, ମୁଢ, ଚାରି କଲାରେ କୁଳା ଦୋଷ ଅଜ ମହୁଳ
ଦୋଷ ଘାଇଥିଲା । କର୍ତ୍ତାମାନ କେବାରେ ମୋହ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ବୁଝିଲ ଏବେ କି କି କୁଷାର ଦେବ ଦୋଷ ପଢା ସଂଗ ନିତ
ବାହା । ଅନ୍ଧାଳାର ମାହିକର ବନ୍ଦିଥିଲ ସାହେବ ବାହା-
କୁର ଓ ଶାହୁ ବଲେବହିର ବାହେବିମାନେ ଏହ ଏହ
ସମସ୍ତର କମାବ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର ଜୀବନ ବନ୍ଦାର କିମ୍ବା
କି ବନ୍ଦାର କାହା ଦେବର ବନ୍ଦିଶକ୍ତିକେ କାହା କାହା ବନ୍ଦି
କା କଟିଲ ହେବ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ମାଜୁଳିଙ୍କ ଶ୍ରୀମତୀ ଦଇ ସାହେବ କମିଶନ୍‌ର
ପ୍ରଦୋଷର ମଧ୍ୟ ମାଜୁଳିଙ୍କାର ଶ୍ରୀମତୀଙ୍କ ବନ୍ଦିବନ୍ଦୁ ଅଥବା
ଏଠାରେ ଯେତେ ଉତ୍ସମାଧାରୀ ସବୁରୁଦ୍ଧିତ ଅର୍ଥର ଅଥବା
ପରାମରଣ ବୁଝାଇଛି ମାତ୍ର ଏ ସବୁରୁଦ୍ଧିତ ପ୍ରକାଶିତ
ଯେଉଁ ବୈଦିକାର ବଳାକ୍ରି ଦେଇଅଛନ୍ତି ସାହେବ ଶାହୀ-
ଦିଲ୍ଲି ସ୍ଵର୍ଗ ସମସ୍ତର ଦାତା ପ୍ରକାଶିତ ଉତ୍ସମାଧାରୀ
ଏବଂ ଅନ୍ତରେ ଏ ତଥାରେ ଦେଖି ଚେଷ୍ଟା ପ୍ରକାଶିତ
ଉତ୍ସମାଧାରୀ କମିଶନ୍‌ର କମିଶନ୍‌ର ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ପ୍ରେସ ପତ୍ର ।

ପ୍ରସ୍ତେତକବି ମଜାମହ କିମ୍ବନ୍ତେ ଆମ୍ବେ-
ମାନେ ଦାୟୀ କୋହୁଁ ।

ଗ୍ରାସୁ ମାନ୍ୟଦଳ ଭାବିତାପଦା ସମ୍ବାଦକ
ମହୋଦୟ ସମୀପେତ୍ର
ପଢାଶ୍ଵର !

ଅଛି କାହିଁ ରାଜ୍ୟାନ୍ତକାଳୀ ଅନୁଗଳ ସାଧୁ
ସମୟ ସାକରେ ଥାଏ ଅପ୍ରାୟ ଦେଉଛି, ବିଶ୍ୱା,
ମାନୁକ, ପାଇଲୁବ ଏଷ୍ଟ କେବେଳ ସ୍ଵଲ୍ପବେ
ଡକାଲୁ ୩୦ ସେଇ ହୃଦୟରେ ଖୋଜିଲେ
ମିଳନ ହିଁ, କଣିକାର ମୂଳଜୀବର ଜୟାହି ଜୟା-
ମାଳା ଖେଡିଲୁ ବଜାରରେ ମେଟ ଲୁହିଲୁ
ଭାବ ସେଇ ଛୁଟିଯା, ଏଥରେ ସିରେ
ବାହୁଦର୍ଶି କମ୍ପାଳକୁ ଥାଳ୍ୟ କରି ନିର୍ମି
ଯୋଗରାତ୍ରି ଅଛି ତାଙ୍କର କପାଳ, ନମଶ୍ଶି

କୁଣ୍ଡଳେଖା, ଏହି କୁଣ୍ଡଳେଖା ପରମାତ୍ମା
ଦୁର୍ବିଷ୍ଵଳୀ ଏହି ଜୀବ ମଧ୍ୟରେ ଶୁଭ୍ୟକ ହାତୁ-
କାରେ କୃତି ହେଲା ବୋଲି କହୁ କିନ୍ତୁ ଜନବକ
ପ୍ରଠିଥାନ୍ତି, ଅନ୍ତରେକୋଣ ଓହିଂଗରେ ଶୁଭ୍ୟାଧିପତି
ଶା ଶା ଶା ଦୟାଦରମର୍ଦ୍ଦରଙ୍ଗ ଦେବବସ୍ତା ବାହାଦୁର
ଅତ୍ୱ ଦନ ସୁମନେ ଜଣେ ସୁଖେଶ୍ଵରୀଯାନ କ
ଏ ପାର ଦେବା ଏ, ଏହି ପ୍ରେରଣ୍ଣାମ ପାତେ-
କିମ୍ବୁ କିମ୍ବୁ ଶକ୍ତିରେ ଦେବାମ ଅଧିକାର
ଦେଲେ ନାହିଁ ଦେବା ପ୍ରଜାମାନକିମ୍ବ ଜଗମ-

ବୁଝେ ପାହନ ଦଶ ପରିଶୂଳନ କରି ପ୍ରକାଶିତ
ଏକାଳ୍ପ ହିତାଜିଲାଖୀ ରହାଇଛନ୍ତି, ଏହି ବୁଲ
ତାଳୁକା ଥାଇଦୟସ୍ୟ କରି ଉଠି ଦେବାର ଅମ୍ଭ
ଅଛି, ହେ ରାତ୍ରିଲାଇ କରିଗାଲେ ଦେବନ୍ତି ?
କଲା ବାହାତର ଦିଗାଠାରୁ ସମ୍ମର୍ଦ୍ଦ ଏ ଏ ଏ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କହନ ତୋଷ କ ମଣି ଲଂଜେନ
ବିକାଶାସନରେ ଓ ସର୍ଜନାତରେ କାଳ ଶୈପଣ
କରି ଦିନକୁହନ ବିଦ୍ୟା ଚାକି, ଓ ବରାନ୍ଧାର
ଉଦ୍‌ଦୃଢ଼ କରୁଥିଲାଗି ।

୨୫.୧୦-୯୭ } ଉତ୍ସମଦ
ରମ୍ଭ } କଥିନବହାର ଜୟନ୍ତୀଶ ପଣ୍ଡି
ଲାଗୁଳ ।

ମନୀଶ

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଅସରବ ମଧ୍ୟାଚ୍ଛ ପାଇବାରେ ଆଶ୍ଵଦୁଲ
ଶ ଉତ୍ସମାଧନାସୁଳ ପ୍ରୟୁସି କରିବାକୁ ଯେ
“ ଏ ଦେଖୋସ୍ତ ସେବକ ମୁହଁରଗମୀନଙ୍କ ପାଇବ
ପୂର୍ବ ପ୍ରାତିଷ୍ଠାନିକେ ଭୋଲନ କରନ୍ତି ନାହିଁ
କିନ୍ତୁ ସାର୍ତ୍ତ ମୁହଁରଙ୍କ ଶ୍ରୀମାନେ ସେବକଙ୍କ
ଭୋଲନ କର ଜାଇପୁଣ୍ଡ ଦୁଆନ୍ତ ଲାହିଁ । ଏବଂ
ଅଚ୍ଛ କବୁସ ସାର୍ତ୍ତ ମୁହଁରଗମୀନଙ୍କ ଦୃଢ଼ ସେବକ
ତମୁହଁରଙ୍କ ଲମ୍ବାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । ଯେବେ-
ଶ୍ରୀମାନେ ଲାହବୁଦ୍ଧ ନ ହେଲେ ତେବେ
ପୁରଗମୀନଙ୍କ କାହିଁବ ଜାଇଥିବ ଦୁଆନ୍ତ । ”

ଏ ଦିଷ୍ଟଯୁ ଏ ସାହରେ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଦୋଷ
ଯେଉଁ ବିକାଳୁ ଦେଇ ବାହା ସାଧାରଣକ ଜୀବ
ବାରଙ୍ଗ ଲେଖା ଥାଇଥାଲୁ । ଦେବପେମାନାଶ୍ଵର
ବ୍ରାହ୍ମିନାନାଳୁ । ଦେବଲ କହନ୍ତି । ପ୍ରମାଣଂ
ସଥା, ବ୍ରାହ୍ମବୈଶିଶ ପୁରାଣେ । ଘୋରାହରକ
ଯାଇ ଯୋ ପ୍ରାମୟାଳ ଚ ଶର୍ତ୍ତିରା ତଥା ଦେ-
ବାପଲାଙ୍ଗ ଓ ଦେବଲଙ୍କ ପରିତ୍ରିତ୍ୟା ଧର୍ମର
ପେଇଁ ବ୍ରାହ୍ମଶ ଶୁଦ୍ଧିକରନ ତ୍ରାମସ୍ତ୍ର ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ
ମାତ୍ରର ଯୌରାଜିତ୍ୟ କରନ୍ତୁ ବାକୁ ତ୍ରାମସାଳୀ
ବଦନ୍ତୁ । ଏକ ଯେଉଁ ବ୍ରାହ୍ମଶ ଦେବପେମାନାଶ୍ଵର
ଜୀବକା ଚଳାନ୍ତି ତାକୁ ଦେବଲ କୁଦ୍ରାମୀଏ ।
ଦେବଲ ମାନବର ଥକ ସୁର୍ଦ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଶମାନକର
ଉଷାନୀୟ କରେ । ପ୍ରମାଣଂ ହାତୀ ତାପି

ବୁଦ୍ଧବେଦରେ ସକ୍ତିରେ ।
ଶିବଙ୍କ ପଦଶ୍ଵରମ୍ ସବନ୍ଦ ଶୁଦ୍ଧୀଜାନା
ଚଦ୍ରମାକ ପ୍ରକାଶମ୍ ଓ ହେବଗାମ୍ ଉଚ୍ଛି

ପ୍ରତାର ଅନୁଲ ଅନନ୍ତରୁ ଦୂଷିତ ହୋଇଥିବା; ମେହି, ପ୍ରମେହ, ଶକ୍ତମେହ, ଖାରୁତୀବାଳ, ବନ୍ଦୁମୁଖ ଓ ଲହରୀପର୍ବତ ସଥା;—ପ୍ରଶାବ ଅନ୍ତର ଅସବ ହେବା, ଟୋଗ୍ରୀ ହୋଇ ପଢିବା, ସେଥିରେ ଶୁଭନିର୍ଣ୍ଣତ, ପ୍ରଶାବକଲାପର୍ବତ କୁଳା ମୁହଁନିଜରେ ଘା, ବର୍ତ୍ତ, ଫଳନିର୍ଣ୍ଣତ, କୁମାରେ ବାବ ପଡ଼ିବା, ମୁଣ୍ଡ ଧରିବା, ସୁରପଶକ୍ରି କି ଶୁକା, ଦାର ଗୋଟି ଚମ୍ପ ଜ୍ଞାନା, ଦେହ ଆଲ୍ସି, ବାର୍ହିକର୍ମରେ ଅନନ୍ତା ଓ ବିରକ୍ତି, ଶୁକ ଜାଜିଯା, ସମ୍ପୁଦ୍ଧୋତ୍ସ, ଧୀ ସଦବାପରେ ଅଶ୍ଵମ ଓ ଲଜ୍ଜା, ବଜମଟ୍ଟେ ଶୁକତା, ଆଜ ଉଦ୍ଦେଶ କାରେ ବା ଶୀଳେବ ସୁର୍ବୀ ମାତ୍ର ଶୁକପଳନ, ପ୍ରସାର ଗୁରୁ, ଦୃଷ୍ଟି, ଓ ବଳପର୍ବତ, ସୁର ପ୍ରତିକି ଶୁକପମକ୍ଷାମ୍ଭ ପାବନ୍ତ ବେଗ ନୂତନ ହୋଇ ଥିଲେ, ସପ୍ରାତ ଓ ସୁରତନ ହୋଇଥିଲା ଏ ସପ୍ରାତ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଅବସ୍ଥା ହୁଏ । ଉପରେ ବଜିକାଳ ପେନକ କରେ ଭକ୍ତ, ମାଂସ, ବଳ, କର୍ଯ୍ୟ ଓ ମୁଧାଦୂରି ହୁଏ, ପ୍ରସାର ହୃଦୟପୁଣ୍ୟ, କଳଙ୍ଗ ଓ ତେବେବିଦ୍ଵିଷ୍ଟ ହୁଏ । ଅନ୍ତରୁ ଅହିଜାତରଣରେ ଶୁକଗତ ପାଠୀ ଥରୁ ହୁଏ ନାହିଁ । ସପ୍ରାତମ୍ଭ ସେବନ କରେ କାଳା ଉପକାର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୁଏ । ଏହାର ପ୍ରକାଶ ମୂଳ୍ୟ ଟ ୨୯୯ ଟା ଲାଗୁ ରାତରିରେ ଏହ ଅର୍ଥଧ୍ୟ ନିଜନ ଅନ୍ତର ଶୁକ ପ୍ରଭୁ କରିବା ବାରଗ କଞ୍ଚାପନ ପରାତ୍ମା ଓ ଅର୍ପିତ ଜୀବୀ ଉତ୍ସବ ବାବତୁ ଏକ ସପ୍ରାତ ସେବନୋପରୋଗୀ ପ୍ରତି ଦିନ ଟ ୦ ୫ ଟ ପ୍ରତି ଦିନକ ଟ ୫୯୯ ଟା ମାତ୍ର ପ୍ରକାଶ କର ଆପାତର ୧୦୦୦ ମାତ୍ର ରିକ୍ରେ ସବସାଧାନିଗଲୁ ବିଜରଣ କରୁ ଦେଉଥିଲୁ । ପ୍ରକାଶରେ ଲାହୁ ପେତ୍ରମାନକଣ୍ଠର ସେମାନେ ଧ୍ୟାନ୍ୟ ହୋଇଥିବା ଶରୀର ସହିତ ବନ୍ଦ ପ୍ରାଣବାହିରୁ ଲାହୁରେ ଅନେକଙ୍କ କରନ୍ତି । ଜନ୍ମିଷ୍ଟ ବନ୍ଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥାଏଇ ଅତି ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ ମେଲକ ନାହିଁ ।

କି, ଏହା ଗୁଡ଼ୁପୀ ଏଥି, ତି,
ମେନେକଇଲା ମୁଢି ସଙ୍କଳିତା ଅଟିଥି
ଦାରୁଆ ଧୋଇ ଥାଏ ଗଣ୍ଠାମ ଡାଇ ।

ଶ୍ରୀକଳଗୋପନ

ଶ୍ରୀମତୀ ସୁଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବୀ କବିତା
ପାତ୍ରଜୀବିମାଳା
ମଲିଖ ୨୦। ଅଣ୍ଠା
ଦେବି ପିତୃଙ୍କଳାଗମ ସହାଯତାରେ ପ୍ରାପ୍ତବ୍ୟ ।

ବେଳେ ପଞ୍ଚବିଂଶତି

500

ପ୍ରାଚୀନ

ଶ୍ରୀମତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସଥ୍ଯମନ୍ଦିର	ଟ ० । ୫
ଶ୍ରୀମତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମନ୍ଦିର	ଟ ० । ୩
ହେମଚନ୍ଦ୍ର ପାତ୍ର	ଟ ० ।
ବାର୍ତ୍ତିକମହାତ୍ମା	ଟ ० । ୫
କଳମନ୍ଦ ଓ ଲକ୍ଷ୍ମୀଲକ୍ଷ୍ମୀ	ଟ ० ।
କାଳିବଜନ ଦୀପୁରୀ	ଟ ० । ୯
ଲକ୍ଷ୍ମୀଶ୍ଵର ଓ ଅଞ୍ଜଳିପଢ଼ୀ	ଟ ० । ୮
ବୃଦ୍ଧିମାତ୍ରୀ .. ମୂଲ୍ୟ	ଟ ० । ୫
ଏଠା ଦୁଇଟି ପ୍ରମାଣାଳୀ ପ୍ରମାଣିତ ହେଲା ଏଥି ଦୋଷ ବିଜ୍ଞାପାରେ ପସ୍ତ ଆଛି ।	

ନିଜନ ସ୍ଵପ୍ନ ହୋଇଅଛୁ

ସତିକା ଶିଳ୍ପମେଳ

ବାହୁ ନାରୀ ପୃଷ୍ଠାକ ମିଶ୍ରଜଳାର ରତ୍ନ
ଓଇଟଙ୍କ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନକର ଯଥାଲସୁରେ ମହିଦିନ
ଜିଲ୍ଲା ଟ ୧

ପ୍ରକାଶନ

ଏଗ୍ରାମ ସନ୍ଦର୍ଭାବରଙ୍କୁ ଜୀବ କିମ୍ବା
ଯାଇଥିଲି ସେ କଟକ ସହର ବିହୁଦିନାର
ସବୁ ତାକପର ବିକଟରେ ଏକ ନୂତନ
ତାଙ୍କର ଜୀବଧାଳମ୍ବ ଖୋଲିଥାଏ ଥିଲା । ଏ
ଥରେ ସମ୍ପଦ ଉକମର କଲାଶ ତାଙ୍କର ଜୀବଧ
ଏବଂ ଅଛ ଅଛ ଓ ରେଣୁମାଳଙ୍କ କିମନ୍ଦେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ ବିଲାପ ଆଦି ବନ୍ଦୟ ଦୁଇ । ଏହା
ଛାତା ସହିଅବତ ତାଙ୍କରମାନଙ୍କ ପ୍ରସ୍ତୁତ କାଳ
ଜୀବ ଜୀବଧ ମଧ୍ୟ ବନ୍ଦୟ ଦୁଇ । ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜୀ
ବଧାଳମ୍ବ ଉପରେ ଏଠାରେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵର୍ଗବ
ମନ୍ଦିରରେ ଜୀବଧ ପାପ୍ର ଦୁଇ । ମନ୍ଦିର ଅମୁର
ସମ୍ପଦ ଜୀବଧ କଲକବା ବାଥରେଟ ବଜ୍ରମାଳର
ନୃତ୍ୟ ବିଲାପ ଆମଦାମ ଥିଲା । କୌଣସି
ପାଞ୍ଚର ବ୍ୟକ୍ତି ପାହାର ସମ୍ପଦ କବରଣ୍ଟ ଏବଂ
ମୁଖ ତାକଟବଟ ସବ ଅମ୍ବକୁ ଛେଦିଲେ
ଆମେ ବିନାଶର୍ମରେ ଜୀବଧ ବ୍ୟକ୍ଷ୍ୱା ପଠାଇ
ଦେବତାଙ୍କୁ ଆମାରିଥ ତାଙ୍କରମାଳଙ୍କ ଚ୍ୟବନ୍ଧ
ଅମ୍ବ କବରିବୁ ପଠାଇଲେ ଆମେ ସମ୍ପଦ ଥିଲା
କହିଲେ ଜୀବଧ ପ୍ରସ୍ତୁତ କର ପାଇବେଳକ୍ଷାର

୯ (V. P. Parcel) ତାର ସୋଜେ
ହୁଲ ପଠାଇ ଦେଇ । ଏହାରପା ଘରମାଛିବ
ଚକ୍ରଧୀନ ନିମନ୍ତେ ଅମୃତବଟିରେ ପଥୁଷ ଦିଲା
ଆଖ କରୁଥିବାକୁ ।

ବିମ୍ବ ଲଖିବ ଠକାଗାରେ ପୁଣ୍ଡ ଲେଖିବ
ସକାଳେ ପ୍ରାଦିଦିନାଳକ ଅନ୍ତରେସ୍ଥ ।

ଶ୍ରୀ ମହାତେବ୍ରପଦୁର୍ଗାଳିକ ଖେ

ଲ. ଏକ ଏମ., ଏସ,
ଫେନରେନ ମେଟରେନ ବଳ

1030

PERINHO

ବନ୍ଦିକ ପ୍ରଦେଶ କଣ୍ଠାମାଳ ସହିତ ପୁଷ୍ଟି
ଦୋଳାନିରେ ବନ୍ଦୀ ବେଳୁଅଛି । କେବେଳ
କଲିବର ମେଲେ ସହିତ ଗାନ୍ଧାର ବିଥିବାର ।

କେବିନାର ଦଶ

କୁଳେ ପରିଷଦ	(ପରିଷଦରେ)	କୁଳମୂଲ୍ୟ	ଟ ୫ ୮
,, ପାତା	ପାତାର	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୫, ୫୫, ୫
,, ସେପର	"	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୫, ୫୫, ୫
,, କୃଥ	କୃଥ	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୫
,, ୦୭ (ହୋଲଗାଇସନ୍) ମୋଟ ଶାଖା	ମୋଟ ଶାଖା	ଟ ୦ ୫	
ପରିଷ ପେନଡିଲ	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୧୨	
,, ବଲମ୍ ଟ୍ୟୁର ବରମା	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୫	
,, " , କରାର	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୫	
,, ମହୀର	ମହୀର	ଟ ୦ ୫	ଟ ୦ ୫
,, ପରିଷଦ ବାସକ (ଅନ୍ଧାର)	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୫	
,, " (ନିଧନ)	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୫	
,, " [ନିଧନ]	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୫	
,, କୁଣ୍ଡଳ ପେନଡିଲ ବରମା	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୫	
,, " , ନିଧନ	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୫	
,, ୦୭ [ବାଲଗ୍ରହମାନ୍ଦିର] ମାରାପଦାର	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୫	
କୁଳେ ବାଜାର [କୁର୍ମିକର] ମହ	କୋ ୯	ଟ ୦ ୫	
,, " , ନମରତ କୋ ୯	କୋ ୯	ଟ ୦ ୫	
,, " , ପ୍ରେଟ କୋ ୯	କୋ ୯	ଟ ୦ ୫	
କୁଳ	କୁଳ କୋ ୯	କୋ ୯	
,, " , ହୋଟ କୋ ୯	କୋ ୯	ଟ ୦ ୫	
କୋନ୍ଦ୍ରମୁଖ କୁଳମହାନ୍ଦିର	କୋ ୯	ଟ ୦ ୫	
କୋନ୍ଦ୍ରମୁଖ କୁଳମହାନ୍ଦିର	କୋ ୯	ଟ ୦ ୫	
,, " , କାରାଟ କୋ ୯	କୋ ୯	ଟ ୦ ୫	
,, ମଳ	କୋ ୯	ଟ ୦ ୫	
କୁଳମୁଖ ପାଇତଳ	କ ୧	ଟ ୦ ୫	
କୁଳ	"	କ ୧	ଟ ୦ ୫
କୁଳମୁଖ ପାଇତଳ ମୋଟାର ୫୦ / ମାରୁ	ମୋଟାର ୫୦	ଟ ୦ ୫	
କୋନ୍ଦ୍ରମୁଖ ପାଇତଳ (୦୯)	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୫	
,, କୁଳ	କ ୧ ୨୩	ଟ ୦ ୫	
,, ଅବର (ମହାମହିମ) ମୋଟ ଶାଖା	ମୋଟ ଶାଖା	ଟ ୦ ୫	

ସାଧୁତିର ସମ୍ବନ୍ଧତିକ୍

୮୯

ତା ୧୫ ଦିନ ମାତ୍ରେ କଳେମୁର ସହ ୧୦୦୦ ମର୍ତ୍ତା। ମୁହଁ ୧୯୫ ଜାନ୍ମାର୍ଥର ପର ୧୦୦୦ ମାଲ ଘରମାର

四百九

2

୩୫୮୯

三

ମଧ୍ୟ ଘୋଷଗାଇଲାକୁ ନୂଥିଲାଇପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଡେବଟିମାନଙ୍କୁ ଠିକ୍ କରିବାକୁ ଦିଲ୍ଲିଶୀଏ ଜାଣିଲା
କାହିଁକି ଘରଜୀ ଦୋଷପୂର୍ଣ୍ଣ । କିନ୍ତୁ କୁଣ୍ଡଳୀରୁ
ଆଜନକରୁଛନ୍ତି ଏ ନିତିକ ବାହିମ ସମ୍ମାନପୂର୍ଣ୍ଣକେ
ଉପରୁ ହୋଇପୁର୍ଣ୍ଣଲେ ।

ଗତ ସ୍ଵପ୍ନାବରେ ଏ କଗନରେ ଅଳାଶରେ
ଥେବୁଁ ମେଘମାଳ ଦେଖା ଯାଉଥିଲ ମହା
ଜଣୀଙ୍ଗାର ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ଅଧିଳବେ କହୁଁ କିମ୍
ପହାର ଅନ୍ତର୍କାଳ ହୋଇଗଲା । ଏଥିରେ ବା-
ହାର କେବଳ ଥାଣାରେ ଧେଟ ପୂରିଲା କାହାର
ଅବା କାହିଁ କାହିଁ ଧେଟ ପୂରିଲା ନାହିଁ ।

ମାତ୍ରେନ୍ଦୁର ଲୁଗା କଥକାରୀ ହମେଶା ମନ୍ଦ
ଦ୍ୱାରା ଅଧିକାର କଥକ ହେବ । ଲାଘାନ୍
ଦେବପୁ କୋତୁ ଏକବିଷ୍ଟ ତତ୍ତ୍ଵ ବିଜ୍ଞାନ
ଦୟକା କାରଣ ଏକ କୋଣାମ୍ବ ତୁମ୍ଭ କଥା
ଥିବାର ସମ୍ଭାବ ନିଳାଇ । ଲାଘାକ ସବୁଦେଖିଯୁବେ
ଅପରାଧ କରିବା ଅବ୍ୟାକ୍ରମ ଆବଶ୍ୟକ ହିସ୍ବ ।

ଲେଖା ଏକ ମହିନାକର୍ତ୍ତି କାଟ ଅଜବ
ବିଶ୍ୱାସ ହୃଦୟମୋଳେ ଲିପାନ୍ତି ଉଦ୍‌ଦିଗ୍ନକ
ବୋଦ୍ଧମୁଖ ସମୀର ମଳିର ଏହି ଲିପିରୁ
ଅନେକ ସାହି ସମ୍ବଲିତ ଶହିମିତି ହୋଇ

ଦୟବରେ ପଡ଼ିଥିଲୁଣ୍ଠିତ । କଳାଖୀରେ କୋପଲସ୍ତ
ଛାପିତ ଦୃଢ଼ କୁଳକ୍ସ ଶହାରିତାରେ ଯାଏନିମା-
ତଙ୍କ ରଜ୍ଞୀ ଉତ୍ସବରେ ହାତ କରିପାରିଲା ।

ବାନେଶ୍ୱର ସମ୍ବାଦ ପ୍ରତିମାର୍ଜନରୁ ଓ ମଧ୍ୟ
 ଆମ୍ବାନାନାଳ ସମ୍ବାଦ ହାତାମାନଙ୍କ ନିକଟରୁ
 ସମ୍ବାଦ ମିଳୁଥିଲେ ଯେ ବାନେଶ୍ୱର ଚିନ୍ତାରେ
 ଫ୍ରାନ୍ସର ଅବସ୍ଥା ଅନାହାଁ ଦେବର ଅଣାକ
 ଶୋତମାୟ ହୋଇଥିଲା । ଧାନଧାରର ଅନେକ
 ଅନ୍ଧା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଉବ୍ଦ ଫ୍ରାନ୍ସର ଅଧି
 ଅଧୋକୀ ନାହିଁ କହିଲେ ଅଗ୍ରନ୍ତ ଦେବ ଜାହିଁ
 କଟକ ଓ ଶୁଷ୍କର ଦୂରଶା ମଧ୍ୟ ଏହିଷର ।
 ଏଥିର ଏକମାତ୍ର ଭାବବାନ୍ଦ ଉଚ୍ଚତା ।

ଗନ୍ଧାର ପହିଚାରୁ ଅଭିଭବ ହେଲୁ ଯେ
ଖେତାରେ ଗୁଡ଼ଳର ମୂଲ୍ୟ ଅଧିକ ଚଢା ହୋଇଥିଲା । ଦୁର୍ଗଷ ଯେ ଆପଣ ସେଥିରେ ବୋଲି
ଜୀବ ଘର ନାହିଁ ।

ଶକ୍ତିର ଦୟାର ଗୋପାଳ ସରଗରେ
ମୁହଁତ ପଣ୍ଡାଳ ବାଲେଶ୍ଵର ଥେ ୧୦ ର ହେଲା
କଥକୁ ।

ଭାବୁ କଲାରେ ଦୃଷ୍ଟି ଥିଲୋ ନାହିଁ ଅକାଶ
ପରିଷାର କଲେ ଦୂର୍ବଳ ଅନ୍ଧକାରେ ଦେଖି
ଜୀବ ଦେଖିଥିଲାଗଲା ।

ଶ୍ରୀକବଳିର ଦୁର୍ଗା ସମ୍ମବ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇ
ଶ୍ରୀମତୀ ଶ୍ରୀକବଳିର ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଗାଭିତ ଚନ୍ଦ୍ର
ଅବାର ଲାଭଦ୍ୱାରୀ ବନ୍ଦୁଭିତ ମହୋଦୟମ୍ଭୁଷଣ
ଜଣାଇ ଦେଇ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି ଯେ ମେହିରୀ
ଭାବାସୁରେ ପ୍ରାଣମାକରଣ ପ୍ରାଣବିମ୍ବା ଏବଂ କଞ୍ଚକ
ଭାଗୀ ଦୁର୍ଗା ଭାବା କରିବିବାର ବେଦ ଦୟାରୀ ଦର୍ଶନ
ଅଭିନ୍ନି । ଷ୍ଟେଟ ରେହେଠେର ମହୋଦୟମ୍ଭୁଷଣ
ଅଭିନ୍ନାର ଦୁଃଖ ଜଣାଇ ଯେତେ ଶର୍ତ୍ତ ଓ ବେ-
ପୁରୁଷେ ଏ ଦୁର୍ଗାକାନ୍ତ ପ୍ରାଣମାଳେ ରାଶା ପାଇ
କେ ଭାଗୀ ସେ ସମର୍ପନ ଉତ୍ସବାର ଲେଖି
ଅଭିନ୍ନ । ଦୁଃଖମୟୁରେ ପାମୁଙ୍କୀ ଓ ମର୍ଦନ
ଅଭିନ୍ନ ବାହ୍ୟ ଅଧିକ ପ୍ରାଣକର ଅଟିଲା ।

ଗୋମାରରେ ପତକ ଛୁପାଇଲା ହୋଇଥି-
ବାରୁ ସେଠା ଶ୍ରୀମାନେ ପ୍ରବେଶିଲା ଯେଥାମା
ବନ ଦେବା କାରଣ ଅବେଳାକ କରିଥିଲେ
ମାତ୍ର କଟୁଏଇମାନେ ସେ ଆବେଳାକ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ
ରହିଲା ଉଚ୍ଚିର ଅଧ୍ୟବନ୍ଧିତ ପରିଷ୍ଠା ସେମାନଙ୍କ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାରକ ତନମଦ୍ୟ ଶ୍ରୀକ ଜମିକୁ
ଜେଇସ ଓ ଅସକ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ ପୂର୍ବପ୍ରତିବନ୍ଦ
ବିଦ୍ୟାନୂପୀବୀ ଘେରୁ ମନ୍ତ୍ରି ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିଲା
ଜାମା ବନ୍ଦିମାତ୍ର ତା ଏ ଯେ କାହିଁକି ଅକ୍ଷ୍ମା-
ଦାର ଧ୍ୟେ ହୋଇଥାଇଥାର ସମ୍ବନ୍ଧ ଯେତାର
କିମ୍ବା ଏହିପରିବାନ୍ତ କିମ୍ବା ଅକ୍ଷ୍ମା ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇଥିଲା

ନାହିଁ । ତୁସ୍ତିଧିନେ କେହି କିମ୍ବା ଲଗାଇ
କେଇଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ଆସାନ ଅଛିରେ ଲଜମାସ ଶା ୨୭ ପତ୍ର-
ରେ ଅଧିକପରିମାଣରେ ଦୃଷ୍ଟି ଦୋଷଥିମାର
ପଦ୍ମାବ ମଳଇ । ଏ ଦୃଷ୍ଟି କେବଳ ଭାବରେ
ମରେ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରେସ ଯା ମଧ୍ୟରେ
ଇ ୧୩୫ ଟ ଜଳ ଗାତଥିଲା । ମାତ୍ର ଦର୍ଶକଙ୍କ-
ରେ ଦୃଷ୍ଟି ର ପରିମାର କବାରୁ ଜଣା ଉତ୍ତର
ଦ୍ୱାରା ଏକ ବରିଶଳେ ଇ ୧୯ ଟ ଜଳ ପଡ଼ି
ଥିବାପ୍ରକଳ ରହିଥିଲା । ଇହ ଦୂରସ୍ଥ ଦର୍ଶକ-
ଙ୍କର ଏକ ବରିଶଳେ ଏକରଙ୍ଗର ଠକୁର୍ମାଣଶ
ସଙ୍ଗର ଜଳ ପଡ଼ି ଲାଗି । ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବ ଦକ୍ଷ
ହୋଇ କାରୁଳ ହୋଇଥିବା ଦେବୀ ଦେଖି
ପାଇସୁ ଅଧିକ ଜଳ ଲାଗି ସେଇ ଆଜିଶ୍ଵାନକୁ
କିମ୍ବା ପାଇଁ ଲାଭିଲା ।

ଅସୁନ୍ଦରିକାର ମେଘର ପ୍ରସ୍ତର ଅବଶ୍ୟକ
ଦକ୍ଷ ଅଗାମୀ ଯୋଜନାର ଚେତାନାର
ସମ୍ବନ୍ଧ କହିବେ । ବର୍ଣ୍ଣମାଳ ଅବ୍ଲ-
ଚକ୍ରର ଅଶ୍ଵକା ସମୟରେ ହେବର ପ୍ରଧାନ
ଜୀବନ ଚର୍ଚାମାନଙ୍କର ଭବ୍ୟ ପ୍ରାକ ପରିଦର୍ଶନ
ଦିଲା ଥିଲା ଅବଧିକରିବ । ପରେ ପରିଦର୍ଶନ
କରିବାକୁ ପାଇ ପ୍ରାତର ଅବସ୍ଥା ପରିଦର୍ଶନ
କରୁଥିଲେ ଅବଶ୍ୟକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ସଂଖ୍ୟାତମ୍ବର-
ରେ ଆବାସିକ ପ୍ରାୟ ହେବାକୁ ସଂକଳନ ହେବେ
ଆସେଥାଏବେ ଘରୀ ଉଠୁଁ ଦତ୍ତ ବାବେକ ଦେ-
ଖିର ଫର୍ମିଲ ଅବସ୍ଥା ସମୟରୁ ଭୂଷେ ଜୀବ ହୋଇ
ଦ୍ୱାରା ଅବକଳ୍ପିତ ପାତାରୁ ଯୋବନ୍ତ ରଣ୍ଯ କରିବା
ନମନ୍ତେ ପାତାର ଉତ୍ତର ଉପାଦ୍ୟ ପ୍ରିୟ କରିବେ ।

ବିନ୍ଦୁତେର ଗର୍ଭପାଦକର୍ଷିତ ଲସର୍ବିଷ ପଦ୍ମାଵାରେ ଉଠେ
କଲିଦେଖା ଥାରୁ ଅଳ୍ପକଳ ତତ୍ତ୍ଵ ମୁହଁର୍ବିଷ ପଥେ
ପ୍ରାଚୀ ଅଧିକାର କରିଥିଲା କଷୟ ଆଠବିମାଳାକୁ
ଛାଇବାର ଅଛି । ବାରୁ ମୁହଁର୍ବିଷ ପାଇଗୋଟି ବିଷ-
ମୁବେ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରାବ୍ୟାଧିକାର ଉଠିବାକୁ ସମ୍ମ
ହୋଇଥିବାକୁ । ଏହା ଲୁରିଜବର୍ଷ ପ୍ରତି ଥିଲା
ମୌର୍ଯ୍ୟବଦ୍ଧ ବିଷୟ ନାହିଁ । ଯଂତ୍ରସକଳମାଳାଳ
ନେଶାୟ ଶଶାରେ ଦେଖିଲାକୁ ସହିବ ପ୍ରତି
ମୋରିଥା ପଦ୍ମାଵାରେ ସେମାକଳ ସରାରା

ଦେବା ଶ୍ରଦ୍ଧା କରିଲୁ ପଞ୍ଚେ ପ୍ରତିର ଆନନ୍ଦ
ଦସଥ ଅମ୍ବାରାହିର କର୍ତ୍ତମାନ କର୍ମକୁଳ ଗ୍ରାମୀଜ
ବର୍ମେଷ୍ଟନ ଦତ୍ତ ଓ ସ୍କୂଲ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥିଲେ
ଓ ମନ୍ଦିରାଜ ସାହୁଙ୍କରେ ପ୍ରଥମ ପ୍ରାନ୍ତ
ଅନ୍ଧାର କରିଥିଲେ । ତତ୍ତ ସାହେର ପାଇଁ
ସମୟରେ ଶବ୍ଦର ମନ୍ଦ ଉତ୍ସଳ କରିଥିଲେ ।

ଅମ୍ବାନନ୍ଦର ମାଳିମୟ ଅଧିଷେଷ୍ଟଙ୍କ
କଲେଖନର ଶୟତ୍ର ଥର, ସି, ଦତ୍ତ ଏତ ବୋ-
ମଦାର ଯାଇଥିର ପଢ଼ିବୁ ପ୍ରଭାବମଳ ଦର
ଅଛିବୁ । ସାହେବ ମହୋଦୟର ଅଧିଷେଷ୍ଟଙ୍କ
କାର୍ଯ୍ୟ ଏହି ପାର ତା ଯଥେ ଜୀବ
ଦିବ ଓ ଅମ୍ବାନନ୍ଦର ମାଳିମୟ ପଢ଼ାବିଶା-
କର ଗ୍ରହଣ କି, କୁଳ ବାର୍ଷିକରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେ-
ଇବେ । କଲିଦାନ ଗଢ଼ିତରେ ଅନ୍ୟ ଚାରିଶି
କନୋଦସ୍ତ କାହାର ନ ଥିବା ପ୍ରକ୍ରିୟରେ ବୋଧ
ହେଉଥିବ ଶୟତ୍ର କି, କୁଳ ବାହେବ ଏଠାରୁ
ପ୍ରଭାବମଳ ଦରିବେ । ସାହେବ ମହୋଦୟ
ଏଠାର ଶୃଷ୍ଟତତ କରିବୁଥି ଆବଶ୍ୟ ତାକ
ଆଗମନରେ ସମସ୍ତେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେବେ । ମାତ୍ର-
ମଧ୍ୟ ଶୟତ୍ର ଥର, ସି ଦତ୍ତ ଶଶୀଭାବରେ ବନ୍ଦି-
ମଳର କଲେଖନର ପଦବିରେ ଉପତ୍ର ହୋଇ
ଯିବେ । ଅମ୍ବାନାମେ ଥିଲା କହିଁ ତତ୍ତ୍ଵବଦେବ
ଶ୍ରୀ ପଢ଼ି କଲେଖନର କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରାୟ
ଦରିବେ ।

ଅମେରିକାରେ ଉଚ୍ଚଲ ବନ୍ଦ ନାମର ମୋଟିଏ
ମାର୍ଗର ପଢ଼ିବା ଜୁହାର ଶାସ୍ତ୍ର ହୋଇଥାଏ ।
ଏହି ପଢ଼ିବା କହିବୁ ସ୍ଵର୍ଗ ପ୍ରେସରେ ମୁଦ୍ରିତ
ଏ ଗାଇତେରରେ ପ୍ରକାଶିତ, ବାବୁ ଗୀ କ୍ରିତ-
ବନ୍ଦ ମିଶରନାର ନାମରର, ମାନ୍ ବଜା
ପିରୋରତନ୍ତ୍ର ନାରଦର ଦେଇଦିନ ଗାଇତେ-
ଶାସ୍ତ୍ରର ବନ୍ଦମଳରେ ଉଚ୍ଚବସ୍ତିତ । ଏଥରେ
ଛିନ୍ଦରିତ ବନ୍ଦର ପ୍ରତିକର ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରାର୍ଥନା
(ପଦ୍ମ), ମରବିଦ, କଣ୍ଠା ବନ୍ଦହା, ଅନ୍ତିମାତ୍ର
ଏ ସାରାଂଶ ଏବରୁ ଅନ୍ତରୀଳ ହେଉଥାଏ ସାହୁର୍
ତର୍କ ଏହାର ଉଦେଶ୍ୟ । ଏହାର ଅଭିମାନ
ମୂଳ୍ୟ ଜାଇ ମାଧ୍ୟମ ସମେତ ୫୦ ଟଙ୍କା ; ଦୂରେ
ଶବ୍ଦର ହୋଇଥାଏ । ଅମେରିକାରେ ଅଗ୍ରା କଲ୍ପନା
ସବ୍ୟୋଗୀ ବର୍ତ୍ତନାକ ହୋଇ ଶାଖାର କ୍ଷମତା
ବର୍ଣ୍ଣର ବେଶର ମଞ୍ଚର ଘାରି ଉପରେ । ଯାହା

ଭିଜେଷରେ ଅମ୍ବାଳକର ବସ୍ତୁବ୍ୟ ଯେ କାଳ-
ତେବେଷର ଗତରେ ମାଧ୍ୟମ ପରିବା ପ୍ରବାନ୍ଧ
ହେବାର ଅବଶ୍ୟ ଗତିଲାଭ ପରି ଲୌରବର
କଷ୍ଟୀ ।

କିମ୍ବା ପଟ୍ଟିନାର କେଣ୍ଟଳେ ଗର୍ବସ୍ତିର ସର୍ବ
ଆଖୋଗୀମେଦତୋଜେନ୍ଦ୍ର ବରି ସୁମ୍ଭାବ ମହିନେ
ମୋହମ୍ମଦ ଦ୍ଵିତୀୟ ଉପରୀଷରେ ଥିଲାଯୁଦ୍ଧରେ
ଭାଷ୍ଟିକ ହିଂହା କାନରେ ଘୋର ତୋର ତୋରୀପୁ
କିମ୍ବାକିମ୍ବାକେ ଜୁଣେ ଡେଶୁଟ ମାନ୍ଦ୍ରେଷୁଟର
ସବକାଳ କାର୍ଯ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କେବେଳି ପୁରୁ-
ନର ଅବଶୋଷ ଏମନ୍ତର ଏକ ଅବସବଳ ଯାହା
ପଢାଇ କରିବାକୁ ସେ କିମ୍ବାକିମ୍ବାକେ କିମ୍ବା
କିମ୍ବାକ କରି ହେଲେ ଏହି ମାନ୍ଦ୍ରେଷୁଟ ମହୋ-
ବସ୍ତୁ ଫରିଅବ ମାନ୍ଦ୍ରେଷୁଟ ପ୍ରମାଣ ଜାରି
କଲେ । ସବୁ ତ ପ୍ରଥାର ପାଇଅଛି କେଳେପୁଟ
ମାନ୍ଦ୍ରେଷୁଟର ସବକାଳୀ ତରିକେ ଦୁଃଖାୟ
ସବାର ଜଣାଯିବାକୁ ସେ ସମ୍ପଦେଶ୍ୱର ହେଉ
ଫୁଲକାଳୀ ପ୍ରଶର୍ଦ୍ଦ ହୋଇଥିଲାନ୍ତି । ପ୍ରାଚୀୟ
ଦ୍ଵିତୀୟ ମହିନେ କାତମଳ ଦୁଃଖର ଓ କରନ୍ତି
କରୁଥିବ ପିଙ୍ଗଳା କଳା କରିବାକୁ କହିବାକୁ
କେବା ଅନ୍ତର୍ଧୟ ଅଛନ୍ତର କିମ୍ବା ଅଛେ । କରିବା
କରୁ ତୋରାର ବିଶେଷ ମୁକ୍ତାକିମ୍ବାକେ ଏଥର
ଅନ୍ତରର ବିଶେଷ ।

ଅଛି ସତ୍ତାରୁ । ଏହି କାଳତାତୁ ମାତ୍ରିକମୀର
ପଦମୟ ପ୍ରଦେଶ ତଥି ମାର୍ଗଦର୍ଶକର ଦୃଷ୍ଟିର
ବେଳେ । କଲିତେ ସକଳୀ ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜ୍ୟ-
ଦେବାର ଯାହା ଅନୁମାଳ କରିଥିଲେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ
ଫର୍ମାଇଲ ହୋଇ ଶୀଘ୍ରରୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ
ତଥି ପ୍ରଦେଶ ହୋଇଥିବାକୁ କେବେ ଆସା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ହୋଇଥିବ ଏବଂ ଧରାଯକ ଏତ ହେଉଥି ଥିଲାମା
ପୃଷ୍ଠା ମମୟରେ ମଧ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦେବାର ପାଦ
କାହିଁ । ମନ୍ଦିରରେ ଘୋର୍ରୁ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵେ
ହୋଇଥାକୁ ତାହା ମମ୍ମାଳ୍ୟ ହେଲେକେବେ
ବିଦ୍ୱିତ୍ସମଳପତି ଉଚ୍ଚତ ଉତ୍ତରାଞ୍ଚ ହୋଇଯାଇବେ
ମାତି ଅନ୍ଧାରୀ ଉତ୍ତରଦୟର ଅଣା ପାତୋ
କାହିଁ । ପଢିଦିଂ କୌକୁଳର ବାହାରାକୁ ଦୂର୍ଦ୍ଵେ
ହୋଇଥାକୁ । ଅନ୍ଧର ରହି କମଳଃ ଦୂର୍ଦ୍ଵେ
ହେଇଥିବାକୁ ସତ୍ତାର ରହି କୌକୁଳ କିମାର
କାଟିବ ହୋଇଥିଗଲୁ । ବରତାନ୍ତର କୋଣ-
ଦୂର୍ଦ୍ଵେ ଦେବାର ପାଦବାର ଏତମାତ୍ର ମମ୍ମାଳ୍

ପ୍ରକଟେଷ୍ମ ଏବ ତ କର ହତଙ୍ଗ କର୍ମଶୂନ୍ୟ
ଦୟା କିମ୍ବା ଅଳ୍ପ ଉଲସା ହାହଁ ।

କୁତ୍ରଶାଳୟପୁର ଓ ଅଳକ ପ୍ରଦତ୍ତ କେତେବେ
ପ୍ରଗାଢ଼ ଲୋମାକେ ନିଗାନ୍ତ ଚାର ଦେହ
ଭଗାବ ବାଦକ ଧାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଠିନାର ଖଣ୍ଡର ଅଂବ-
ଦଳ ସର୍ବ ଅନ୍ୟମାକରନ ମାନ୍ୟାପୁ ବିମଧ୍ୟକର
ମାଦେହଙ୍କ ଦୁଇକରେ ଅବର ତର ଜଣାଇ
ଥିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କ ଆହୁରେ ଧାନ ମୃଦୁଳ
ନିହାନ୍ତ ଅସ୍ତ୍ରାସ୍ତ୍ର ହୋଇଗୋଛ ଏହି ଯେଉଁ ଜନେ
ଦାଳ ଓ ମହାତନ ମାନଙ୍କ ନିରାରେ ଧାର
ଅଛି ଦେଗାନେ ବିକ୍ଷେପ କରିବାକୁ ବଜାନ୍ତ ଅଛି-
କୁବ ହେବାନ୍ତ ପ୍ରତାକର କଞ୍ଚି କିମେଷ ହୋଇ
ଅଛି । କମ୍ପିଲେଜ ଘାବେବ ପ୍ରସଂଖିତ ରକ୍ତ
ଅବେଦନ ପାଇ ଶୀଘ୍ର କଲେକଟର ହାବେଦଳ
ପାଇପକୁ ଫଟାଇବାକୁ ବ୍ୟକ୍ତି କଲେକଟର
ଘାବେକ ମୃଦୁ ଉପରିମଳ ଧାରୀ ସବୁ ତଥୀଆଶ
କଲେକଟରଙ୍କ ଉପ୍ରାପି ପ୍ରଗାଢ଼ ପ୍ରଜାମାନର
ଅନ୍ତରୁ ଉଦୟନ୍ତରକ ତରାହିଦାରଙ୍କ ହେବା
ଓ ଆଜ କିମ୍ବା ଦୂରବା ସବାଧ ଛାନ୍ଦାର ଓ
ଅଧିକମାନଙ୍କ ପ୍ରବର୍ଷାଇବା କାରାଣ ପଠାଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏହି ମାନିବଙ୍କ ସବୁଗୋଟି ପ୍ରମୁଖ
ପରାମରିତ ରବନ୍ତ ଅନ୍ତରୁ ଦୟାପୁରୁଷୁ ।

✓ ମହାଶ୍ଵର ଜନେବାର ବାହୁ ସାଗାଳୀଏ କୁଳ
ପତ ସପ୍ରାଦିବେ ଏହି ଲୁଚିଷ୍କ ମନ୍ଦିରମାଟର
ମଧ୍ୟ ଦୋର ସାଲେଖ ଆନାର ହଦିଲନ୍ତରେ
କୁରାଙ୍ଗହି ମନ୍ଦିର ହୋଇଥିଲେ । ମୂଳର
ଆସମୀକୁ ବାତକପାଇଁ ଦୁଆ ଦୋଖିଲେ । ଯାହାର
ମାତ୍ରେ ଯୋହାର ଦକ୍ଷ ଦୋକାନକିଲ ପଢ଼ିଲାଇ
ଥିଲା । ସାଇନାଫଲ ଏହିକଣେ ଦୁଇ ପ୍ରାମାଣ୍ୟ
ଲେବଣୀକରିବ ସମ୍ଭାବିତ ପ୍ରକାଶ ଯାଇଛିତେ
ପ୍ରକାଶ ଦେଖି ଡାକର ଆସମୀ ଦୁଅରେ କାହାର
କଣ୍ଠ ଏହିତ କାଳିଜ ଦେବା ଦେଖିବାରୁ ଆଜାତ
କୁବ ତୁମର କୋତିଶ୍ଵରଙ୍କ । ସାଇନାଫଲ
ଏଠାରେ ପଢ଼ିଲାଗା ମନ୍ଦିରକ ଯାମିତିହାର
ମୁଣ୍ଡ ଲୁହ ଉଲେ ମୋକଦମାର କିନ୍ତୁ ଯଥେ
ମାଲିକ୍‌ଷ୍ଟେଟ ବାହୁ ଦୃଢ଼ଗାଣ ଏକିପର୍ଯ୍ୟାନ୍ତ ଅର୍ପିତ
ଦେବାରଥଙ୍କ । ସାଇନାଫଲ ପଢ଼ିଲୁ କେବଳ ବାହୁ
ମାଲିକର ମଧ୍ୟଦିନ ଦାତ ଉପରୁତ ଥିଲେ ।
କଷ୍ଟକରେ ଅପରାଧ ମାତ୍ରକୁ ଦେଲ କାହିଁ
ପଢ଼ିପରି ହାତକାଥ ବାହୁ ମେହି କୁଳ କିମ୍ବା ।

ପୁଲ୍ଲାସ ଏବାକପ୍ରତି ଅଳ୍ପାୟୁ ଥିଲାଗେ ନରୀଖି
ଦାକୁ ପୁଲ୍ଲାସ କବୁଳରେ ମୋହଦମା କରିବା
କାରାଗ ସାତାନାଓବାକୁ ମୋଗାଜ ନରୁଆହନ୍ତି ।
ଅତିରେ ସମ୍ମ କଣାଯିବ ।

ଗରୁ ଶନିବାର ଦିନସ ଏଠା ମିଳିବିଧାଳି-
ଟୀର ଏବଂ ଅୟତ୍ତବଳକ ହେଉଥିଲା । ପୋନ୍ଦି-
ର ମଜାକ ଅର୍ଥାତ୍ ମ୍ୟା ବେଶକ ଘେର ଥିଲା
ବା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବି ପିଲାଦାର କରିବାକୁ ହେବ
ଏ କଷ୍ଟପୁରେ ଅନେକ ପରିଦର୍ଶି ଦୋଷ
ପ୍ରେସ୍ ଦେଇ ପେ ରୁହନ୍ତିବ ସେଇ ଏଠାରୁ
ଅନିଦିନ ସମାଜର ଅତ୍ୟ ସବଦଂ ଫିଲେଖ ଗୋ-
ଙ୍ଗର ଦୟାଯୁ ଅବଳମ୍ବନ ନ କରି କରେଇ ହେବା
କି ପରିଦର୍ଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅଧିକ ଦୁଷ୍ଟ କରିବା
ଚାରି ଓ ସେଥି ନିମନ୍ତେ ଅଧିକ କରିବାର
ଅବ୍ୟକ୍ତିକ ହେବାର କରେ ତେଣୁକିମାତି
କରାଇଲେ ମନ୍ତ୍ରୀ ବିଶେଷ । ଏହି ସେଇ
ବୋମ୍ବାର ଅବଳରେ ଧ୍ୟାନକ ଉପରେ ଉପରୁତ୍ତ
ହେବାରେଇ । ନୃତ୍ୟାଧିକା କୁ ୨୦୦ ଲକ୍ଷ
ପରିଵାହା ଅଛିନ୍ତା ହେବା ପ୍ରତି ନିଧିରୁ ଡିକ୍ଷନ୍
ପ୍ରାଚୁ-ଅଧିକ ମର୍ମ ପଢ଼ିପାରିବା । କିନ୍ତୁ ଏହି ସେଇ
କରନ୍ତି ବ ନା ଏଥିରେ ତାଙ୍କୁ ମନଙ୍କ ମର-
ନାନ ନୁହିଲା । କଲିକର୍ତ୍ତା ବହୁରେ ଏହି
ସବ ପ୍ରବେଶ ହେବାର ସନ୍ଦେହ ହୋଇ
ଲେବେରେ ପେଇ ଶୁଣିଏ ସେଇ ଧରି ପଞ୍ଜି-
କୁ ସେ ମର୍ମ ରାଜ୍ ବେଳ ବ ନା କିମାରୀ
କାହିଁ ମାହିଁ ଏହି ମୁଦରେ ଏଠାରେ ବିଶେଷ
ମୋକ୍ଷର ଆବଶ୍ୟକ ଭାବୀଁ ।

ଶର୍ଷମେଣେ ଚିନ୍ମଲାଖିତ ଦିନମର ପ୍ରଦେ-
ଧନମନ୍ଦର ଟ ୩ ଟା ଥାବା ହେଲା କେବଳ
ପ୍ରାସ୍ତ ଅଧିକ ଉଗେରକ ଦେବତ ମାଟିକ ଏ-
ହରା ମହି ମହି ର ବରଶରନ୍ତି । ସଥା—
“ବର୍ଷମଳ ଦିନମର । ହୁନେ ପ୍ରଦେଶ ।
୨ ପ୍ରେତୋନ୍ୟ ତରୁଶର । ତର୍ପଣମଳ,
ବଲବଳ, ଯଥ, ସମଦର ମଳକା ।” ବଜ-
ରହ କାଳ କାଳର । ବଜବାହ, ବଲକୁମର,
କାଳିଜୀ, ଘୋରର । କାଳା ବରମ ।
ଯାହା ତ ପରମଦୂରା । ତକୁମାର ବିମର ।
ନୃଥକି, ମତ୍ତମାର । ଯାହା ତରୁମର ।
ମନ୍ତ୍ରପରଧୀର । ୨ ରାଜଧାର ଦିନମର ।
ମନ୍ଦେଶ ଓ ମାଲିଦା (ଲଙ୍ଘବେଳକାଳର)

ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ୍ ପୁରୁଷ କିମ୍ବା ଗନ୍ଧା । ଦେଖାଇବାକୁ
ଥେବାଲୁମ୍ ।

ଜଳ ସେବନ୍ତର ମୋହି ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ
ପ୍ରଦେଶରେ ଧାରାରେ କୁଳର କୁଳର ତଥାର
ସେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଅଧିକ ମହାର୍ଥ ଗୋଟିଏଥାର ପେଟୁ
ପ୍ରାକମାଳରେ କୁଣ୍ଡରେତ୍ର ଥିବେଶ ଗଣକ
ଏହରୁଠିଲାକ କିମ୍ବା ପର, ମହୂମଳକୀର୍ତ୍ତ, ଚାରି
ରଗନ୍ତ ଓ ଟିପର ପ୍ରଦେଶମଳକ ମୁଦ୍ରରମାଳକ
ଦେଇବ ମାହିକ ଦେଇଟରା ତୁଳି ହୋଇଅଛି
ଏହି ପ୍ରଦେଶମାଳକରେ କୁଳର କୁଳର ତଥାର
ସେ ୧୦ ଲକ୍ଷ ଅଧିକ ମହାର୍ଥ ସ୍ଥାନ ।

ଦୁଃଖେତ୍ର ଅବେଶର ଦୂଳ ଗଠ କୁଳମାନ
ପାଇଁ ରଖିଥାଏ ଦେଇ ହେବ । ସବାର
ବାହାଦୁରଙ୍କ ଅବେଶରେ ମରି ମୃତ୍ୟୁମାନେ
ଅକ୍ଷୟ ସମ୍ମୁଖ ହେବେ ।

ବ୍ୟାପକର୍ତ୍ତର ନାମୀୟ ମହାସମେତର ବେଠେ
ଏ ବର୍ଷ ଦିଲାଗା ବହରବେ ଦେବାର ଶକ୍ତି
କୁଣ୍ଡଳ ଓ ଦର୍ଶ ବେଠେ ହେବ କି ତାହିଁ ଅଧ୍ୟ
ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଯଥୀ ଛଳରବ ଜାହୀର ଧେବାର
ଦିଲାଗା ଶ୍ରୀହିତ୍ୟମାତ୍ର ପଢ଼ିବେ ଜଳେ ଉତ୍ତର
ମୁଖୀ ଧେବାର ପ୍ରଧାର ଖେତାଳ ମାତ୍ରାବର
ବାହୁ ସର୍ବେନାଥ ବାହୁର୍ମାତ୍ର ଏ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପ୍ରଫୁଲ୍ଲରାଜୀ ହେ ଜାହୀର ବେଶରେଣୁ
ଯେ ମହାସମେତ ହେବେ ସମୟରେ ହୋଇଥାଏ
ଏ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟ ଧେବେ ସମୟରେ ହେବେ । ସମ୍ବନ୍ଧ
ହେବେ ନିମ୍ନଲିଙ୍କ ବରୋବରସ୍ତୁ ଲାଗିଥିଲା । ଏଥରୁ
ଧର୍ମବିନା କଟାଇ ବାହୁର୍ମାତ୍ର ପଦ ମାତ୍ରାବର
ବିନେଶକୁ ମହେ ମହାସମେତଙ୍କ ହଜାରଙ୍କ ପଦ
ଲାଗେ ମଧ୍ୟକମାଳ ଗାନ୍ଧିବର ମହୀ ଯାଦୀକ ପ୍ରଦାନ
କରିଥିଲୁ । ଶ୍ରୀହିତ୍ୟମାତ୍ର ଶ୍ରୀ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଦୂରେ ପଦର କହାର ଅନ୍ତର ବର୍ଷ ହେବେ
କଂଗ୍ରେସ ଏ ଦର୍ଶ ପ୍ରକଟ ଜାହୀର ବିମନ୍ଦୁ ମାତ୍ର
କ୍ଷେତ୍ରିକୁଣ୍ଡଳ ମହୀ ତାହା ମଧ୍ୟରେ ବିନେଶ
ହେ ହେବାର ଉତ୍ତର ନିମ୍ନରେ । କାରାତୁରାଟୀ
ରେ କଂଗ୍ରେସ ତାହା ବର୍ଷରେ ଥିଲେ ହେବାର
ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଉତ୍ୟାନନ ହୋଇଥାବା କିନ୍ତୁ
ପ୍ରାଚୀ ବିର୍ଦ୍ଦି ନାହିଁ କହାଲ ମଧ୍ୟରେ ହେବାର
ଯେ ଅନ୍ତର ହେବେ ଯେ ଜର୍ମନୀରେ କଂଗ୍ରେସ
ରେ ପ୍ରଥାର ପ୍ରୟାତିନାମକ ବାର୍ଷିକେ କିମ୍ବା

ଏହି କରନ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦଂଶ୍ରସର ଦେଇବ
ଜ୍ଞାନଦି ଦର୍ଶକ ହେବ କାହାରୁ ।

ପୁଅ ଯଶକୁ ପ୍ରସ୍ତୁ ଦୋଷ କେଉଥିରୁ କଂଚେସ
କହୁ ଦେବ ଓ ଅଜେକ ଗୁଡ଼ ଟକାର ଶାକ
ହେବା ଅମ୍ବେମନ୍ଦେ ଦିବେତଳା କରୁ ଦେସଙ୍କ
ବର୍ତ୍ତମାନ ଅବସ୍ଥା ଦୁଇରେ କଂଚେସ ମନ୍ତ୍ର
ଅହାୟ ଦେବା ହଜା ଧାରୀ ଲୋକେ ଅନୁଭାବ
କରିବାରେ ଦେଖିତ ଦେଲେ ସାର୍ଦବ ଦୁଆନ୍ତା
ସମ୍ବନ୍ଦେବ ଅନେକଜନ ଏହବର୍ଦ୍ଦ କମ୍
ହେଲେ କରେବ ହଜାର ସମ୍ବନ୍ଦେବାଳା ହାହୀ ।

ବରାଦାର ଏକାଇସ୍ତେଷ କେନେଇଲେ ଧେ-
ସର ଉପରେମନେ ଆହୁତିରେ ଦୂର୍ଲିଖ
ଦେବୁ ଥେବାନାହାର ଦେବକ ବାହିବାଳ କାନ-
ନ୍ତେ କବି ଚରଦା ପାଇଁ ଏକ ଅବେଦନ ପଢା
ଅଦ୍ଵେଷେଷକୁ ପ୍ରଥାଳ ବିଜାପୁରୁଷ । ଅବେଦନ
ଯତ୍ତରେ କାନ୍ତିଶିଖ କାଣେ ଭାବେଇ ଥିଲା ।
ଗବଟିରେ ଭାବେଇ କାନ୍ତିଶିଖ ଅବେଦନ ଅର୍ପଣ ଯେ
କୁବର ବ୍ୟକ୍ତ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ମା ବାହୁତ୍ୟ
ସୁଦଳ, ତାର, ମୟୋଦ୍ଧା, ଦିନ, କେଳ, ଶାକବ-
ଦୁଇ, ମାତ୍ର ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟର ମୂର୍ଖ ଅବେଦନ ଦେଇ
ଥିଲା । ଦୟାକୁ ସରକାର ଏ ଦାରୁଳା ଦୃଶ୍ୟ
କଣ୍ଠା କହିବା କମନ୍ତେ ଦେବକ ଦେବିର ଆ-
ଦେବ ପଦାଳ କଲେ ସେଇନାହାର ଅଛି କେ-
ବିବାହ ଏ ଦୂର୍ଲିଖ-ସମୟରେ କାନ୍ତିଶିଖ
ଅଦ୍ଵେଷକୁ ବରାନ ଯୋଗର କରିବା ଅବସର ।

ଦୁର୍ଲିଖ ଅଠାଟାହ ଦିବସରେ ଦେଉଛି
ହେବାର ଅଗ୍ରମ ପଞ୍ଚମାତ୍ର ସରଜାକୁ
ଏଥି ଅବେଳାଙ୍କ ହେ ପ୍ରକାଶ କରି କଷ୍ଟ
କରିଲେ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଦୂର୍ଦ୍ଵିଷତ୍ବକୁବେ ପ୍ରଦେଶ
ହେଲେ, ଓ ଏଥର ଅଗ୍ରାଜନକ କି ହେବାର
ଆମେ କୋଣତାକୁ ଧରିବେ ଯୁଦ୍ଧରେ
ରେ ଏକମାତ୍ର ମରିବାର ବାହୁଦୂର ଚେମାନ-
ଙ୍କର ଦେଖ ମୋତୁ କପାଳାନ୍ତରୁ ଅଧିକ
ପ୍ରେସାଲେ ତାକୁ ପଞ୍ଚ କଲାକାରୀ କାମ
କେବେ ପୁଣି କୋଣ ଉପରେ ଅନ୍ତରାଦିତା ଏ
ବାତୁଳ ସମ୍ପର୍କର ଏ ନମାଜଗ୍ରହ କଲିବାର
ପଦବରେ କୁବୋଦିତ ଘେରି କଷ୍ଟ ଉପ-
ରୁକ୍ଷ ହେବାକେ ବରତାର ବାହୁଦୂରମାତ୍ରରୁ
ଆହୁଯେ ପଞ୍ଚ କି କେବେ ସେମାକେ ଓ ହେ-
ଜାନକ ସହବାଦ ଅବ୍ଦି ଅନାଭାବ ଅବସ୍ଥାରେ
ପ୍ରଥମରେ ହେବ ସେମଧାର ଅନ୍ତରୁ ମୋତୁ

১৪৮৬৮।

ଏହିପରି ଅବେଦନପତ୍ର ସରବାରୁ କହା-
ଦିଲ ଥମୟ ଦୂରାଷ ପ୍ରଗୌଡ଼ଙ୍କ ପ୍ରଦେଶର ଅଳ୍ପ
ଦେଲେ ଦୋଷ ର୍ଦ୍ଧମାନଦାରୁ ଅଗ୍ରା
ବନ୍ଦରୁ । କର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ଦୟାକର କାଳ
କର୍ତ୍ତ୍ଵରୁ ହୋଇଥିଲ । ସରବାର ବାହୀ ଦୂରକ
ସାହାରେ ଦକ୍ଷା ଏହିପ୍ରେ କର୍ମ ଗୃହ ଅବ୍ୟା
ଦୃଶ୍ୟକା, ଦୃଶ୍ୟକୁ ଅମୃତ । ଅମେନାତେ
କିମ୍ବା କଲିବତା ଫେରେଇରେ ରେବ ପଥଦା
ଓମେଜେବ କେତନ ଦୂର୍ବ ଦ୍ୱିଷ୍ଟର ଏକ ଆ-
ଦେଖ ପ୍ରକାଶ ହୋଇଥାବାର ଦେଖ ଅମମା-
ନବର ଅମ ବନ୍ଦର୍ମଣ୍ଡଳ ଏ ଦୂର୍ବ ସମୟର
କିମ୍ବା କାହାକୁ ଓ ଘାତାତ୍ୟ ଉଦ୍ବା ଦିନମ୍ଭେ
ପ୍ରସ୍ତର ଅଛନ୍ତି । ଏବେଇ ଅଗ୍ରା ହେଉଥିଲ
ସରବାର ବାହୀର ଅଦ୍ୟା ସମ୍ବନ୍ଧର ଗୁ-
ରାଷ୍ଟ୍ର କେତନେ କରିଲେ ।

ପ୍ରକାଶକ ।

କଳ୍ପ ପ୍ରଦେଶର ପ୍ରାଚୀ ସମୟର ମହାତ୍ମା
ଦର୍ଶକ, ମାନ୍ୟତା ଦିବେଶ ବାଦାଯେତୁ ।
ପ୍ରଦେଶ ଦର୍ଶକ ହୁଏ ଯଥୀ ନିମ୍ନ ପ୍ରକାଶର
ଦେଖ ଦେଖ—

四三

ପ୍ରାଚୀ ଅଭିନନ୍ଦ ଲେଖକ ହେଉ ପୂର୍ବ ଲିଖିତରେ
ବାହୁଦାସ ପାଠ୍ୟ ମୋରଦମ୍ଭାରେ ତ ଏକଣ
ଦେଶ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ କରିମାତ୍ର କଥା ବରେ ବାହୁ-
ଦାସ ୧୯୦୫ ମୋରଦମ୍ଭାରେ ତ ୧୯୦୫ ଏ
ଦେଶ ଧାର୍ଯ୍ୟକୁ କରିମାତ୍ର । ପରି ଲିଖିତରେ ଏ ପ୍ରାଚୀ

ଦ୍ୱାରା ଆଇଅନ୍ତିକେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ବା " ଖରେ ବାର
ଦ୍ୱାରା ୧୦୦% ମୋହନାରେ ତ ଏୟାକୁ ଏ
ଦ୍ୱାରା ଆଇଅନ୍ତିକୁ । ଏହି ଲାଗୁକାରୀଙ୍କେ କି ଏହି

ଦେବନଥ, ଗୋଟିଏ କଣ୍ଠରେ ତାହା ଥିଲା ।

ଗତ ଦୁଇବର୍ଷରେ ଏ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅଧିକାରୀ
ଛଳିଖିତ ରୂପେ ଥିଲା । ସଥି—

ଅମ୍ବା କୁମାର

ପ୍ରକାଶନ ହିନ୍ଦୁ ପାତ୍ର ହିନ୍ଦୁ ପାତ୍ର

ଏହକୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ରେବର୍ସ ପ୍ଲାଟର୍ସ୍
ଠାରୁ ଅଥ୍ୱା ଅଧିକ ହୋଇଥିବା କଷ୍ଟ୍ୟ ଉଗାହୋଇ
ଅଛୁ ସ୍କଲର୍ ରର୍ଜ ଅରମ୍ଭରେ ଏହି ଫଣ୍ଡରେ
ଠା ୧୯୫୮୪ ମ୍ବୀ ତଥା ତଥବଳରେ ଜମା ଥିବା
ପ୍ରତିବର୍ଷ ବର୍ଷ ପ୍ରେସ୍ରର ଠା ୨୭୯ ୧୯୯୯ ମ୍ବୀ
ଜମା ଅରମ୍ଭ । ବ୍ୟପ୍ତି ଅଳ୍ପ ଏବଂ ତଥବଳ ବାରା
ଅଧିକ ହେଉଥିବା ନାମିକର ପ୍ରେସ୍ରଟ ଯଥାର୍ଥ-
କ୍ରମେ ଅପରେନ୍ୟୁର ପରାପର କରିଅଛନ୍ତି । ବେ-
ପ୍ରିଲେ ପ୍ଲାଟିନାଇକ ପ୍ଲାଟିନିକାର କମଲେ
ବସାରଙ୍ଗଳେ ସମ୍ମିଳିତ ସମ୍ପର୍କ ହୋଇଥିଲା ସେ ସ୍କଲେ
ପ୍ରତିବର୍ଷ ଶାଖା ରଷାର ଉପାୟରେ ବସନ୍ତ
କାଳୀ ବ୍ୟବ୍ୟୁତ କରିବା ଦୂରି । ଗାହା ନ ହେ
ବା ଧରନର୍ଥରେ ମାନ୍ୟର ଡ୍ରୁଟ ବୋଲିବାକୁ
ହେବ । କେବଳ କଟକ ଓ ପ୍ରମାନ୍ୟରେ
କୁଳମାତ୍ରୀ ସତକର୍ଷତ ପାଇଲ ମରମତ୍ତ ଓ
କୁଆମାକ କୁଳମାତ୍ର ଖୋଜିବାରେ କିମ୍ବା
ଅଧିକ କବ ମନ୍ଦର୍ଭ କଷ୍ଟ୍ ଗୋଲିଥିବା ।
କୁଳମାତ୍ର ସାଥୀ ଜଳପରେ ଅଧିବାରୁ କାଳି
କୁଳମାତ୍ର କାଳିମାତ୍ରର ପ୍ରଦେଶକ ଏବଂ ମରମତ୍ତ
ଜାମା ପରେହୁ ସମ୍ମ ମାତ୍ର ଯାହା ଅଛି ତହିଁର
ଅବଧାରୀ ତଳ ଧରିବାର ଅବଶ୍ୟକ । ବଜା
କୁଳମାତ୍ରରେ ଯାତ୍ର ରମ୍ଭା ଅଭିଧରେ
ଠା ୧୯୮ ର ଲେଖ ହୋଇ ରମ୍ଭାରୁ
ଠା ୨୦୦ ର ଏହି ପରିମାଣ । ଟାଟା ଅବ
ଠା ୧୯୯ ର ଲେଖ ହୋଇ ଠା ୨୨୨ ର
ଏହି ପରିମାଣ । ବୈଷନ୍ଵ ଜଣା ମାର୍କେଟ୍ ଯେ
ଅଛୁକ ଜାମାର୍ପର୍ଯୁବେ । ହାମମାଟେ ଯେମନ୍ତ
ପର୍ଯୁଜ ଅଭିନିତ କରିବା ଏଥକରେ ଯେମନ୍ତ
ନୁହେଁ । ଅଛିନ୍ତର କେବେବି ହୋଇ ଥିବାର
ଅନେକବର ଉପରୁ ମାକିଷ୍ଟ୍ରେଟ କରେବ
ପିମୋଟଗପ ବଦିଲ୍‌ମେଲ୍‌କ୍, ଜଣାବାବ
ପ୍ରମାନ କରିଅଛନ୍ତି । କଥାର ହୃଦୟ ବେ ଜଣା

ମାତ୍ର ସତ୍ତବ ଧାରରେ କଣ ଦେବିନାଥ ପଣ୍ଡିତ
କବର ଗୋଟିଏ ଏବଂ କଣ ହେଲୁଣାଥ ।
ଦେବକର ଗୋଟିଏ ଏବଂ ଦୁଇଗୋଟି ପୁଅରଜ
ଦୁଇକାଙ୍କୁ ଅଛନ୍ତି ଅମୃତ୍ୟୁବର ଅବସ୍ଥାରେ
ଦୁଇଙ୍କ ଏବଂ ଦେବନାନ୍ଦି ପୁନଃ ନଗାରବାଚର
ପୁନଃ ଏଥର୍ଯ୍ୟ ମରନର ହୋଇ ନାହିଁ । ଏଥିଲୁ
ମାନ୍ୟକର ହେଠଳଟ ଆଶା କରିଯି ଯେ
ସେମାତକ ଧାରା ସମ୍ବନ୍ଧିତାର ସାଧାରଣ
ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଦ୍ୱାରା ଘଟାଇବାକୁ ଆଜି ଉଛିବାର
ଦେଇବୁ ଅନୁଭବ କରିବେ ସେମନ୍ତ ଓ ଏହିପାଇଁ
ଯର ଅକ୍ଷ ଉତ୍ତର ହେବ ନାହିଁ ।

ପ୍ରଥମ ମାନ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଗୟ ଏକ ଜଳି-
ଆଏ ସୋଇଲେ ବସାଇଲା ତିବ ଟ ୧୯୭୦୭
ଆପ୍ତ ହୋଇଥିଲା । ତହିଁଲେ ପୁରୁଷେ
ଟ ୨୨୭୫ ଅୟ ହୋଇଥିଲା । ଅକ୍ଷୟାଳ୍ୟ
ବସାଇଲା ଆୟ ଶାମାଳି । ତେଣୁଥିଲା
ପ୍ରାନ୍ତ ଅପ୍ତ ବ୍ୟୟ କିମ୍ବା ପ୍ରବର୍ତ୍ତିକ ଦେଇ
ଯଥଃ—

ପୁରୀ	ଟ ୨୨୭୪ ଟ ୮୯୫
ଗୁରୁକୁଳ	ଟ ୨୫୨ ଟ ୩୦୫
ଗୁରୁପୁର	ଟ ୧୦୫୨ ଟ ୨୮୮
ଲକ୍ଷ୍ମୀଆଶକ୍ତିଳ ଚଟ୍ଟମୀ	
ରମାକଣ୍ଠ କାହାଳ	ଟ ୨୫୪୦ ଟ ୪୦୯
କାଲେଶ୍ଵର	ଟ ୨୮୮୮ ଟ ୨୯୭
ମୁଖ୍ୟ	ଟ ୨୭୦୩ ଟ ୩୮୦୯

କେତେବୁଟିଲେ ତେବେର ଅଧିକ ଦିନ
ଅଧିକ ଦ୍ୱାରା ଉପରେରେହିଁ ଦୂରାବେ ଏବେ କବି
ଯାଏ ଅଛୁ ମେ ତହିଁଲ ଅଥବାର ଜାଗର
ଫାର୍ମରେ ବ୍ୟବ୍ସ କରିବା ଅବଶ୍ୟକ । ଯେବେ
ବ୍ୟବ୍ସ କରିବାର ପ୍ରଥାୟ ଗାହ ତେବେ କିମ୍ବା
ସବ ପରିମାଣ ଘରା କରିବା କିମ୍ବା

ପଢାଇବି ପମ୍ବାଦ ।

କମ୍ବିକାରୀରେଣ୍ଡର୍

ପରେହିଁ ମାନ୍ୟତା ଓ କଲେଚର ଯିବାରୁ
ମର ପାଦାଳ ମନ୍ୟତା କଲେଚର ଦେଇ ପାଞ୍ଚ
ଦିନ ।

କେବଳ ଏହା ମନ୍ଦିରର ତଥା କଣ୍ଠରେ କାହା
ହେଲାମୋଟାନ ମିଛ ମଧ୍ୟରେ ସବୁ ମନ୍ଦିରର ପାଶରେ
ପୁରୁଷୀଙ୍କାଳରେ ।

ପାଇଁ ଦେବ ମନୋରେ ହେଲିଥିବା ମା କେ
ଦେଖିବ, ମାତ୍ର ଏମେଇ ଉତ୍ତମାବ ସହିତ ଉଠେ,
ତା ଭରନ୍ତିର ଶାରୀର ଲଗିବ ଆମରଙ୍କୁଛି ।

ଟେ ଏମ୍ କେ ଅର୍ଥାତ୍ ନିଜାଳେ ବୁଝିଲେ ଏବଂ ଦୁଇ
କିମ୍ବା ପରିମାଣରେ ବୁଝିଲେ ହୋଇଥାଏଛି ।

ଦୁଇ ଦିନରେ ଶାଖା ପାଇଲୁଛି, ଗାର୍ଜର ଦିନରେ
ତୋରେ କାହିଁ ଦିନରେ କାହିଁ ଦିନରେ କାହିଁ ଦିନରେ ।

ଏ ହୋଇବେ ଅନ୍ତର ପଦ୍ଧତିକ ହୋଇବାକାରୀ ସବୁ
ଦେଖିବୁଣ୍ଡେ କହିପାଶକାଳୀକାଳୀ ଗାଁଥିଲା । ଯାତ୍ରା
ପଦ୍ଧତିକ ଶୋଇ ଆଜାହା ପଢ଼ିବାକାଳୀ ଥାଣୀ କାହିଁମରି
ଦେଇବା ପାଇଁଲାଗିଥାଏ ।

କେବଳାମେ କେବେ ପେତ ଏହି ଶାଖାର କଥା
ଅଛି, କମେ ଆମେହାସନ୍ତ କଥାରେ ଦୁଃଖରୀତି ହେଲା
ଯେ ମେ ଦେବଟ ମୁହଁରାବଳୀରେ ଦେଖାଇଲେ ଏହି

କୁଳହାତୋରେ ମୁଣ୍ଡାକାନ୍ଦ କଥା କାହିଁଏବାକାନ୍ଦ
ଦେଖାଗା ଏ କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା
କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା କଥା

ପ୍ରମାଣିତ କଥାରେ ହେଉଥିଲା ତାଙ୍କର ଦେଶର ପ୍ରଧାନ
ପ୍ରକାଶମୁଖ ଛାତ୍ରରେତେ ଉପାଦାନର ବିଷୟରେ ଯଥ୍ରତ୍ତମା
ନ ଏହା କଥାରେ ବିବରିତ ହେବାରେ ଅନ୍ତରେ ଆଜିର ପ୍ରକାଶ
ଦେଇଥିଲା । କଥାରେ ଏହାରେ ବିବରିତ ହେବାରେ ଅନ୍ତରେ
ଆଜିର ପ୍ରକାଶ

ପରିବାର ସୁନ୍ଦରତତ୍ତ୍ଵରେ ସମ୍ମାନକାରୀ
କରୁଥାଏ ମାତ୍ରିକର୍ତ୍ତାରେ କହିଲା ହୋଇଥାଏ
କାହାର ରହିଛି ।

କେବଳ ତାଙ୍କ ପିଲାରେ ଦୋଷାନ୍ତାରେ ଏବଂ କୁଳ
ମୋହର କଣ୍ଠରେ କଣ୍ଠରେ ଦୋଷାନ୍ତରେ ସ୍ଵର୍ଗ
ଚିତ୍ତରେ ଏହିପଥ କହିଯାଇବା ମନ୍ଦରେ ଏହିପଥ
କହିବା ନୁହା ଏହିଦିନରେ କହିବା କୁଳ

କୁଣ୍ଡଳପୋରେ ରହି ଦେମକର ଅନ୍ତିମ ପାଞ୍ଚବ
ବାଟୋରୁଟିରୁ ଏକବୋଲି କେବଳ ସ୍ଥାନ ଦିଲେ ଅତିରି
କିମ୍ବା ବନ୍ଧୁଦୟକର ସ୍ଥାନ ଦିଲେ । ପାଦବୀରେ ଏହି
କେ ଶତାବ୍ଦୀ ଦ୍ୱାରା ଗଠିତ । ଅଥବାରେ ବନ୍ଧୁଦୟ
ମନ୍ଦିରରେ ଦେଖାଯାଇ ପରିଷ୍ଠାରେ ସେ ଜଳକର୍ମାଣ
ପରିଷ୍ଠାରେ ଦେଖିଯାଇ ଉଠି ଦେଖି କରିଲାଇ ଅବେଳା
ଏ ନେଇ ଥାଏ ।

କେତୋଟା କବିତା

ଦେବତାଙ୍କ ରୋଗ ଦାହ । ପରମାପଦ ହସେ,
ଦେବତାଙ୍କ । ଏହି ଦେବତାଙ୍କର ଦେହ ଶାନ୍ତିର ଅଭ୍ୟାସ
ଦୋଷଙ୍କ ।

ମହାତ୍ମା ପଦ୍ମନାଭ ସୁରେଶ ମାତ୍ର । କିମ୍ବା ଏହିକିମ୍ବା
ଏହି ହାତରୁ ପାପ ମା । କିମ୍ବା ଅଛି କାମ୍ପାର ମୋରି
କେ କିମ୍ବା ଏକ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
ଏ କିମ୍ବା ମେଘର ଏବେ ଏକଟି ମାତ୍ରାର ମୋରି
କେବଳ ଏ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ଏହା କେବଳ ବ୍ୟାପକ ଜୀବନରେ ଏହା କୁଣ୍ଡର କେବଳ
ଜୀବନରେ ଏହା ଏହୁବ୍ୟା ବ୍ୟାପକ କେବଳରେ ଏହା
ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ

ପ୍ରକାଶକା

ପଦମ୍ବା ଓ ପୁରୋହିତ ଦିନମତୀରେ ସୁନ୍ଦରା
ଦେଖିବାକୁ ପାଇବା ହେଲା । ଦିନମତୀ ମହିଳାଙ୍କ ପୂର୍ଣ୍ଣମୁଖ
ଦେଖିବାକୁ ସହିତ କଥା କହିବାକୁ ପରିପରା ।

ଦେଇପ୍ରାତରେ ଏହିକଣ ହେଉ ପାଇଁ ଆ ସମ୍ପଦର
ଦେଇପ୍ରାତର ପରିବାର ଉପରେ ଏହି ଗାନ୍ଧିଆ-
ଫାର୍ମାସିଯା ସମ୍ପଦରେ ବୋଲି ପରିବାରଙ୍କ ବିଷୟ ଠେକ୍ କରିବାକୁ
ଦେଇପ୍ରାତର ପାଞ୍ଚାଳ ଶକ୍ତିର ଦେଇବ ମନୀ ପାଞ୍ଚାଳ
ପୁରୁଷ ତାଟାର ଜାଗାରକ ଦେଇବ ହେଲା କୌଣସି ଅବେଳା
ଏହି ଦେଇବ ଦେଇବ ଏହିକଣ ହେଲା କୌଣସି ଅବେଳା
ଏହି ଦେଇବ ଦେଇବ ଏହିକଣ ହେଲା କୌଣସି ଅବେଳା

ପଦ୍ମାସୁର ନାହିଁ । ଅଧିକ ଗୁଣ ଉତ୍ସବରେ ଯୁଦ୍ଧରେ ଜାହାନ
ପାଇଲୁଛି ମୁହମ୍ମଦ ହେବା । ବୁଦ୍ଧାଙ୍କ ଶରୀର ଡରେ ମୁହମ୍ମଦ
ହେବାରେ !

ମନ୍ଦର ପାଇଁ ଯିବୁ କେବଳକୁଣ୍ଡଳ ହଜାର ସତରିଛି
ଏହି କାଳୀ କୌଣସି କାହାର ଦେଖିବାକୁ ଆଶିଷିଲେ
କିମ୍ବା କାହାର କୋଣୀ କୁଣ୍ଡଳରେ କାହାର କାହାରିଲେ । ୧୭
କିମ୍ବା କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର ୧୦୦ ମେଟ୍ରୋ ମାତ୍ରର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର । କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର କାହାର
କାହାର ।

କେତେ କାହିଁ କଥା ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ଏହାର ପାଇଁ
ଯେ କଥା ହରୁଦିଲ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସହାୟାତ୍ମକ ହରୁ କଥା
ପାଇଁ କଥା ହୋଇ ଫାର୍ମ !

ଏ ହେଉଥାବେ କରିବାରେ କରାନ୍ତି କବିତାରେ
ଏ ହେଉଥାବେ ସମ୍ମାନିତ କରିବାରେ କରାନ୍ତି କବିତାରେ
ଏ ହେଉଥାବେ ପରିଚୟ କରିବାରେ କରାନ୍ତି କବିତାରେ

ଅବସାନିକାର ମାତ୍ରମେ ନେଇ ପାଇଲେ ଏହାରେ
ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ । ସେହାରେ ଏହାରେ
ଏହାରେ ।

ପେଟ୍ର ପାତ୍ର

ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କ ମନ୍ଦର କିମ୍ବୁ ଅଚ୍ଛି
ମରେ ହୋଇ ଗଲା ।

ମନ୍ଦିର ଶ୍ଵାମ କଳେ ଅତ୍ୟାଧିକ ପ୍ରମାଣ

“ଏହା” ଦେଉଥିଲୁ ପ୍ରମାଣେ ଏହାକିମ୍‌ବା
କଳୀଷ ହବିଲେ କିମ୍ବାକେ ଅଧିକାଂଶ

ସାହିତ୍ୟକ ସମ୍ବନ୍ଧତତ୍ତ୍ଵକା ।

ବ୍ୟାଙ୍ଗ

ପାତ୍ର

ବା ୨୯ ପର ମଧ୍ୟ ହବେଇ ଏହି ପାତ୍ର ମହିନା । ମାତ୍ର କମାଣ୍ଡର ଏହି ପାତ୍ର ପାତ୍ର

ଅଞ୍ଚଳ

ପାତ୍ରଦେଶ

୧୦

୧୦

ତେଣାର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ଉନ୍ନତି ଆପଣ କୁରୁ
ସାହେବଙ୍କର ହୃଦୀ ଅର କୁଳ ଦିକରେ ଶେଷ
ହେବ ଏହି ସେ ଏଠାରୁ ଫେର ଅପିକାର
ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପାତ୍ର । ଏହିଠି କମିଶର ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ବଢ଼
ସାହେବ ଜାହାନ ବ୍ୟାଙ୍ଗକ ଦେଇ ଏଠାରୁ
ପରାମରଶକାର ବିନୋବସ୍ତୁ କରୁଥିଲୁ ।

ଲାଖବୋଗ୍ନ ଦେଇବାଟ ଏକବରକ କିମ୍ବା
ବାରଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଲାଗିଗଲାଣି । ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଦେଇ ଲାଗିବାର ମାନବୋକାର ମାତ୍ର ମାତ୍ରାଙ୍କ
ଯୁଦ୍ଧ ନରୁଥିଲୁ ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତି କୁହ କର୍ମକାରୀ
କାର୍ଯ୍ୟ ଶୈଶ ହୋଇଗଲେ ସବସାଧାରଣାକ
କମିଶର ପରମାନ୍ତ୍ରେ ସମ୍ବନ୍ଧଟି ଅଧିକା ଜାନୁ
ଆଏ ମାତ୍ର ଅନ୍ତରେ ପାଇବ ।

କମେରେ ମନ୍ତ୍ରି ଏ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସମ
ହେବାର ଜଣା ଯାଇ ଗାହି । ସେଠାରୁ ସେହି
ସମାବ ଅସୁଅଛି ତହିଁରୁ ପ୍ରକାର ଯେ ବେଗର
ଦିନ ତ୍ରୟୀ ପାଦ ରହିଥିଲା । ମାନ୍ଦାର ଏବଂ
ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଶୁଳକର ଗଢ଼ ପ୍ରଦେଶ
ହେବାର କେହିଁ କହୁଥିଲୁ । ତୁମ୍ଭି ସକାରେ
ଏ ମନ୍ତ୍ରିର ସବସାଧାରୀ କେବଳ ?

ମାରବଳ ଏବଂ ମିଶର ରାଜାଙ୍କ କଥା କହି
ପରିବର୍ତ୍ତନୀୟ ବ୍ୟବକର୍ତ୍ତରେ ସମ୍ପଦମାଧ୍ୟରେ
ଭୟର ହୋଇଥାରେ କି ନା ଏହା ଲାହୋରର
କୁହି ଭବାନରେ ବଢ଼ିବାର ପ୍ରିଯ ହୋଇଥିଲା ।
ସେହି କଥାର କୁଳକୁ ପରିଷାର ଏବଂ କୁମୁ
ପରିଷାର ପ୍ରବୃତ୍ତ ହୋଇଥାରେ ଯେବାର ଜାହିଁର
ଅବର ବସ୍ତି ଏବଂ କଲସତାଣେ ଅଧିକ
ଦେଖିଯୋଗା ।

ଏହିପ୍ରାହର ପଞ୍ଚମନୟୁଦ୍ୟରେ ସେ ଜିଲ୍ଲାର
ଅଧିକାର ଅବସ୍ଥା ବହୁପର ଲେଖାଯାଇ ଓ
ଏହା ଜାକିଲା ମାତ୍ରକା ଶେତର ଅବସ୍ଥା ଦିଲା
ତୁମ୍ଭି ଜଳରେ ଦରିଦ୍ରା ଶେତ ବନସ୍ତୁ ଶୁଶ୍ରୀ
ଯାଇଥିଲା ଏହି ପ୍ରକାରର ଜଳରୁହା ମେଜ
ମଧ୍ୟ କରୁଥିଲା । ବଜାରରେ ତୁମ୍ଭି ଦରରେ
କୁଳକ ବନସ୍ତୁ ଦେଉଥିଲା ଏହି କାହା ପୁରୀ
ସହଜେ ନିତ୍ଯ ଜାହିଁ ।

ଅମ୍ବମାରବଳ ମାନଗାନ କମ୍ବଦିନ୍ଦ୍ର
ଶୁଶ୍ରୀ ଏହି ଶ୍ରୀଷ୍ଟ ପୁରାଜୀବି, କଷତ,
ବାଲକୁବା ବେଶାକାର ଓ ଜଗହୁଷେନ୍ଦ୍ରପର
ଭାବାମାନ ପରାମରଶାର୍ଥୀ ଗମନ କରିଥିଲୁ ।
ଏ ମସିରେ ଯେଉଁ ଜମେମାନ କାଳକୁନରେ

ମାହିଁ ସେହିବ୍ୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା କାବ୍ୟ
କରିବାର । ଅମ୍ବେମାନେ ଆମା କରୁଁ ଶାହେବ
ମହୋଦୟ ସ୍ଥାନ ଧାନକିମେ ପରିବର୍ତ୍ତନ । ବର
ଦେଶର ଅବସ୍ଥା ଉତ୍ସମର୍ଯ୍ୟ ଅବଗତ ହୋଇ
ଗାହି ତୁମ୍ଭିରୁ ଲୋକମାନଙ୍କ ରମାର ଉପାୟ
ଅବଲମ୍ବନ କରିବେ । କଲେବନ୍ଧୁର ଆବେଦନ
ଏପରାର ବାର୍ତ୍ତା ସଥ୍ରାତାତ ଓ ସେଥିପାର
ମେ ସମସ୍ତକର ଧଳ୍ୟାର୍ଥ ହେବେ ।

ଇତିକର୍ମ୍ୟମ ଏହି ଅଯୋଧ୍ୟର ପ୍ରେଟିଲଟ
ବାହୁଦୂର ଗତ ବା ୧୫ ଲକ୍ଷରେ ଏଲାହାବାଦ-
ଠାରେ ଏକ ସର୍ବ ବହିଧଳେ ଏଲାହାବାଦ
ବିହାଗର ନନ୍ଦ ଜଳରୁ ଦେଶୀୟ ପ୍ରକଳିତମାନେ
ବେ ପରାରେ ଏହିତିର ହୋଇଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ
ବହିଧଳୁ କୁଳାଗଲୀ ଯେ ଗରବ ଶେଷିର
ଏପରା କୁଳ ଦୋହରାଇ ଯେ କାହା ପଢ଼ି ଓ
ଜଳିବ ପଳ କାର ଦଳ କାହୁଥିଲା । ତୁମ୍ଭି
ହେବେ ହେବେନ୍ତିର ଧସଲର ତତ୍ତ୍ଵ ଉପକାର
ହୋଇ ପାରେ ମାତ୍ର ଅର ଏ ୧୫ ଲକ୍ଷ ମରାଜେ
ତୁମ୍ଭି ନ ଦେବନ କମ୍ବଦ ମାନା ବହୁବ କାହିଁ
ଏହି ଅନେକ ପ୍ରକାର ଜମେହାରମାନେ ସବତା-
ବରୁ ନେଇଥିବା ଦାତାର ସୁହି ପାରବେ
କାହିଁ ।

ଲକ୍ଷ୍ମୀ ପର୍ବତୀ, ମୋହନୀ ଦେଇଥିଲୁ
କି ସେଇମାକେ ଚତୁର୍ବର୍ଗ ଯାଚିଦେବାକୁ ଲଜ୍ଜା
କରିବେ ରହମାକେ ରହିବାରେ ଶତ ଧର୍ମ
ଦେବଗଲେ ହୃଦୟ ହେବ । ଏଣାରୁ ଶତ ଧର୍ମ
କେବା ତ କେବା ଧେମାଳଙ୍କ ଛାଡ଼ାଇଲା । ମାର
ଭାବିବାରେ ବିଜ୍ଞାପନରେ ଶତ ଧର୍ମ ଆଶବେ ଏହି
ଅଛି କୌଣସିଠାରେ କିମ୍ବା ଦରକାର ହେବା
କାହିଁ । ମାତ୍ର ଏଠାରୁ ଶତ କ ଲୋକେ ତୁରିବ
ବୁଝିବ ଅରଜୀକୁଣ୍ଠାରେ ତେଜାଠାରେ ହେବା
ବର ଘସ ଦେଇ ସେଠାରେ ସୁଖ ଲଙ୍ଘନ
କରିଲାଗଠାକୁ ଯାଏ ନେବାକୁ ଦେବ ଏବଂ
ଜାହାଜ ହେବେ ଅଗୋଦ ତୁରିବର ଅଥବା
ବିଶମନରେ ପ୍ରଦେଶ ନରମାହବେ କାହିଁ ।
ଶୁଭସଂ ଶର୍ମି ଦର୍ଶନ ହେବ କାହିଁ ।

ମାଳିକର କଟରେଖର ବାହାଦୁର ଗର
ମଙ୍ଗଳକାର ବିଦାର ପ୍ରଦେଶର ଶୋଭାପୁର
ମୁଦ୍ରାପତ୍ର ବିଲବାହାର ଆଜା କରିଥାଏନ୍ତି ।
ଉପରେକ ଅବହିନ୍ତୁ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ସେ ଅଛିକର
ସବକାଣ ଓ ଦେସରକାଣ କେବଳକ ସହି
ପରମର୍ତ୍ତ କରିବା ଏହି ଶାତାର କୁତେଷ୍ଟ ଯାହେ ।
ପରକାର ସମ୍ରାଟର ଦିନ ଶୁଭ । ମାଲିକର
ମହୋଦୟ ପ୍ରଥୀତିର ପ୍ରାଚୀନତାକ ଦୂମର କରିବେ
ଦି ଲାଞ୍ଛି ସେହି ଦେଇକରେ ପ୍ରିଯ ଦେବ ।
ଦେହ୍ୟ କବେତନା କରନ୍ତି ଦ ଦୂମର ଅଭି
ବ୍ୟକ୍ତତା ଅବ୍ୟେ ଅନୁଭବ ହୋଇ ଲାଞ୍ଛି ।
ସେବେ ଦୂମର କରିବାର କ ଦେବ ଘେବେ
ସେ ଅଜ ବିଲବାହାର ଦେଇଛି ଅସେବେ ।
ଦେଇକରେ ପାଖା ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେବ ଲାଞ୍ଛି ପାଦ୍ମ
ପାଶାପାତ୍ରକ ।

କନ୍ଦେଇପଦେଶର ମୋଟିଏ ପ୍ରଥାଳ ସଦର
ଖୋଲୁଗରହେ ସଥି ମୋହାମ ଲୁହ ହେକାର
ବସାନ ଅଧିଷ୍ଠର । ସେହି କଗରର ଅବହତ୍ତୁ
ଧୀତତ ପ୍ରାୟ ଯାହଙ୍କାର ଲୋକ ଦିଏ ଶବ୍ଦରୁ
ମୋହାମମଳିକ ଲୁହ କରେ ଏହି ପୁରୁଷ ଅଛ-
କାରକାରୁ ଅପି ମାତ୍ର ବାହଲେ । ସ୍ଵପ୍ନ ପୁରୁଷ
ଯାହେବ ମାତ୍ରରୁ ରମା ଘର ଭାବାରୁ ଏହି
ହେ ଅଭ୍ୟ ଦୂରାୟ ତ ଦେଖି ଗୁରୁ ମାରକାର
ଦୁରୁମ ଦେବାରୁ ମୃଦୁଳଙ୍କ ହଜ ଏବଂ କେବଳ
କିମ ଅଛି ଉଧରେ ଉତ୍ତମ ସଂର ହେଲ ।

ପଲଟନର ସିଧାହମାକେ ମଧ୍ୟ ଘାଁରୁଙ୍ଗା ନିମିତ୍ତ୍ତେ
ଅସିଥିଲେ । ଲୁଟ୍ଟାଟିରେ ଦୂରୀର ନିବାରଣ କ
ହୋଇ ଫରସାଳ ଫଳ ପାଇବା ନିଷ୍ଠ୍ୟ । ମାତ୍ର
ଷେଷକୁଳାରେ ସାମାଜିକଲେବେ ମାତ୍ର ଛାତ୍ର ।
ଏଥାର୍ ଦେଇଲୁହୁ ସାହାଯ୍ୟ ଦାତର କଲୋ-
ପ୍ରସ୍ତୁ ଦରବା ଅନ୍ଧାରକ ।

ଏ ଦର୍ଶ କୁଣ୍ଡିଆରେ ଗୋଧୂମ ପଥର ଛାଇନ
ହୋଇଥିବାରୁ ସେଠାର ସମ୍ମାନ କୃଷଣ କୁମାର
ଓ କଲିପା ପ୍ରତିର ପରିମାଳ ଗହମ ଏବଂ
ସେହି ଲାଗୁ ଥିବ ଏବଂପରିଚାର ପଥର ଛାଇ-
ବଳୁ ପଠାଇବାର ପ୍ରସ୍ତାବ କରିଅଛନ୍ତି । ସେ
ହିସାବ କରି ବେଳିଅଛନ୍ତି ଯେ ଅମେରିକାର
ମହାନାୟକୁ ବୁଝିଥିର ଗହମ ଭାବରେ ସମବ
ଚୁଲ୍ବରେ ବିଦୟୁ ହୋଇଥାଇବ । କୁଣ୍ଡିଆର
ସମାବଧପତ୍ରମାନେ ମଧ୍ୟ ଘରର ଦୂର୍ଦ୍ଵୟାନର
ପାଇଁକି ଆହୁମ୍ୟ କିମନ୍ତେ ହେବେଳରେ ଦେଖାଇ-
ଥାଏ ଏଥି ସମ୍ଭବ ହେଲା । କରୁଅଛନ୍ତି ।
ପୁଣ୍ଡିଆର ଏହି ସହାନୁହୁକ କିମନ୍ତେ ଅମେ-
ରିକେ ଅବଶ୍ୟ କୁରାଙ୍ଗି ହେବୁ । କେବଳ କାହାର
ପ୍ରଭାବାତୀରୁ ଗହମ ଅମଦାଳ ହେବାର ଜ୍ଞା-
ନ୍ନିଲା । ରୁଣ୍ଡିଆରୁ ଗହମ ଅଟିକାରୁ ସାଥେ ପାଠ-
କମାନେ ଅବଶ ବିମ୍ବ ହେବେଳ ।

ବାଂଘୋଡ଼ା ଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ମେଳ କମିଟାର
ତ ଡିକ୍ ମେଉଳବିଧାଇଟ ମଧ୍ୟରେ ବହୁଦିନ
ହେଉ ସନ ରାଜୀଷ୍ଵାଲ । ମେଉଳବିଧାଇଟ ଡେ-
କେବ ବର୍ଷ ହେଲ ସତ୍ତାର ରଜ୍ୟ ଦେଇ ଅସ୍ତ୍ର
ବରୁଷଲେ କ୍ରୂ ଉଚ୍ଚ ଅସ୍ତ୍ର ଥରମ୍ବରେ ଦେଇ
ପାମାନ୍ଦବୋଦୟକୁ କୁମରା ଅଧିକ ପରିମାଣରେ
ଦିକ୍ ଦେବାକୁଲଗିଲ । ଦେବାକୁ ସତ୍ତାର
ଲେବ ସମ୍ବାଦ କା ଆର ଗଭବର୍ଷ ମାନ୍ଦ୍ରା ହୋଇ
ଦିମା କରୁଥିଲେ । ଏ ବର୍ଷ ଜନିବାର ଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-
ଦାର ସତ୍ତାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା କୁମରେ ଅଧିକ
ଦୁଇତ୍ତେ ମାନିଷ୍ଠେଷ୍ଟ ଯାହେବିଲାଠାରେ ମାନଲୁ
କୁପର୍ଣ୍ଣିତ ହେଉ ଏହ ଗତ ଶ୍ରେମବାର କମିଟା-
ର୍କ ସମ୍ବରେ ଡାକ୍ତା ଫେଲ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାରେ
ଜନିବାର ସତ୍ତାର ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଲବେ କ୍ରୂ କର
ମହିଳା କରିବା କାହାର ଅଧିକାର ଅଛି ?

ରାଜବର୍ଷର ଏ କର୍ତ୍ତା ଶୀଘ୍ରକାଳର ସେଇ
ଦେବ କି ତାହଁ ଏହି ବସନ୍ତ କିମ୍ବକନ୍ଦରା ଦିନ-
ରେ କର ମନ୍ଦିରକାର କେନ୍ଦ୍ରୀୟଭାବର ବାଚିବା
ହିନ୍ଦୁଲଙ୍ଘନରେ ଏହି ସର୍ବ ବୋଦ୍ଧମାନ ଏହି
ପ୍ରାଣୀଯ କୁଳସଂପଦ ସଂପ୍ରଦାୟର ଅଧିକ ଗ୍ରହଣ
କରିଥିଲୁଣ୍ଠନ / ଧର୍ମଧ ଦେଖ ଯେ କେନ୍ଦ୍ରୀୟଭାବା
ହାତସୁଲକ୍ଷଣରେ ଏହି ବାହାର ଲୋକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ
କ୍ରମେଟ ଦେଇ ଏହି ଗନ୍ଧବର୍ଷ ଧର୍ମ ଅନ୍ତର୍ଭାବ
ଜେଳ ଚାରୀଭୁକ ଦେବ ଦାର୍ଢୀ ନିର୍ମାଣ କିମ୍ବନ୍ତେ
ମୋହରେ ଉମେଷ ଗଠିତ ଦେଖି ଏହି
ସବୁତଥିଲକ ବାଦମ ଦାରୁ ପାଞ୍ଚପ୍ରଦୟବ ଅଶ୍ଵର୍ଣ୍ଣ
ରହୁର ସରସତ ଦେଖେ । ଧରିଷ୍ଠେତରେ
ଟ ୧୯୧୯ ବା ହେଠା ସାରିଲା ହୋଇ କମ୍ପୁଟର
ଦିଲ୍ ଦେଇ । ଏହା ଦେଖି କିଏ ବୋଲିବ ଯେ
କେନ୍ଦ୍ରୀୟଭାବେ ଦୂରୀଯ ଉତ୍ତରପୁର ହୋଇ
ଅଛି ? ଲେବେ ଅର୍ଥ କହୁ କ୍ଷେତ୍ର କରୁଥିଲେ
ବାହାର ପ୍ରାଣଭାବର ବାହାର କି କିମ୍ବା ପ୍ରାଣଭାବ
ହାତମାନେ ଦେଇ ହୋଇବ ଧରାଣେ କିମ୍ବା
କୁଥିପ୍ରାଣ କାହଁ ।

ଗତ ପୂର୍ବ ଥୋମହାର ଲକ୍ଷକଣ ଦିନ
ଥିଲା । ଏ କଲ୍ପରେ ସେ ସମୟରେ ପଦକାଳକ
ଆହାରା ଶୁଭରେ ଟଙ୍କାରୁ କହି ଅଧିକ ମାତ୍ର
ଦ୍ୱାରା ତୁମ୍ଭର ଯେ କହିରେ ପ୍ରାୟ ଦୂରତାର
ଆହାଁ ହୋଇ ଏବରାମକୁ ଅଛବ କାହା
ପଢ଼ିଥିଲା । ବାବା ପଡ଼ିବା ମାରାର ସବୁ ଖୋଲୁ
ଅଛିଲା ଅଟେ । ଏ ଆଜିର ଜନିବାବିମାଳେ
ଦୂରକୁ ମହିଳା ପାର୍ଵତୀ କରିପାଲେ ହେ
ବିଜ୍ଞାନର ଆହେବ ସୁନ୍ଦର ଚରଣ କାହାରେ
ଥିଲ ଏହି ଦେଖ ଯେ କରେ କାମକାଳୀ
କ ଥିବା ସମୟରେ ପ୍ରଜାମାତ୍ରକେ ଜନିବାରର
ଅଜାରା କମିରେ ଅଛବ ଲିପିବିଦ୍ୱୟ କହିରେ
ଏହି ଦେହି ଥିବା ଘରର ଦାଳକ କୁହାଇ
ଦିହି ଅହାର ପଟ୍ଟାଇଲେ" ଏହିତ କହିବ
ଦିହିଲ ଲାହୁ । ସରକାର ପାଶର ଦାଳକ
ଦେଖାରେ ମୁକ୍ତିବିଦ୍ୱୟ ଦେଖି ଅହେବ ଥାହାମର
କକୁଶାରାହି ହଜି ମାତ୍ର କାଟିବିହି ପୁଣିଜ କାହା
ଥିଲେ କହି ଉତ୍ତରକାର କୋରାଥାନ୍ତା । ଏହିତେ
ବାହୀଦାର ଜନିବାରିବିଦ୍ୱୟ ସରକାର ଧରିବାର
କରିବେ ଏହି ଅଧି ଦେହି ଏହି ମାତ୍ର ଯାହା
ସମୟରେ ଥାବା ହୋଇଥିଲେ ପ୍ରକାମାତ୍ରକ

ବେଳେ ଦିନ୍ଦୁର ସମ୍ମାନ ପଲାଶୋକୀ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ।

ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ରା ଷ ରାତ୍ରି ପର୍ବତୀ ଶଥ୍ୟ ଓ
ହୃଦୟ ସମ୍ମରୀୟ ସରଜାର ବିବରଣେ ପ୍ରକାଶ
ଯେ ସମସ୍ତ ଅଳୋକରମାସରେ ମନ୍ତ୍ରିତ ବନ୍ଦାଇ
ଏ ବଞ୍ଚିପ୍ରଦେଶର ଅତିକ୍ରମ ପ୍ରାଚୀରେ ଭାସ ମାତ୍ର
ହୃଦୟ ହେଉଥିଲା । ସଂଦର୍ଭେ ଶବ୍ଦର ଚିତ୍ର
ଦୂରି ହେଉଥିଲା । ମାନୋଜରେ କାରନୁର ବେଳର
ଏ ଗଣ୍ଡାମ ଛଳମାନଙ୍କରେ ଏବଂ ବମ୍ବେରେ
କାରନୀଟକ, କୋକାଳ ଏବଂ ବର୍ଷିରେ
ହୃଦୟର ସ୍ଵର ଦୋଜାଥାଇ । ଉତ୍ତର ପର୍ବତ
ଏବଂ ପଞ୍ଚାବର ପ୍ରଦେଶ ଏବଂ ସର୍ବତାନଙ୍କରେ
ହୃଦୟ ଲାପି ଓ କଞ୍ଚ ଦସ୍ତର । ଠାକେରୀ ସହାୟ
କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗୁଥାଇ ଏବଂ ହୃଦୟବଳ ବର୍ତ୍ତନ୍ତରେ ।
କମ୍ପ ବୃଦ୍ଧରେ ଧ୍ୟାନର ଅଭ୍ୟାସ ଉତ୍ସମହେତୁ
ଦେଖି ହୃଦୟର ଲୋକା ଅଛି ଏବଂ ଉପର ବୃଦ୍ଧରେ
ହୃଦୟ ଜାଣା ଦେଲେବେ ଧ୍ୟାନକୁ କାହାର ନ ଥିଲା ।
ଏଥିରୁ କୁ ଉତ୍ତର ହୃଦୟ ଦେବାରୁ ଅଳୋକ
ଉପକାର ଦୋଜାଥାଇ । ଅଯାମ, ମଧ୍ୟର ଏବଂ
ବାଲଦିଗୁବାବର ଅବସ୍ଥା କଲ ନୁହେ କଳକଣ୍ଠ
ଅନୁଭବ ଦେହଥାଇ ଏବଂ କାର ଚକ୍ରକୁ ।
ଏଥରୁ ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଲାଗେରମଧ୍ୟରେ
ଏବଂ ଦୁଇ ପଦେଶ ହାତା ଅତି ଶୌଭାଗ୍ୟ-
ସ୍ଥାନର ଅବସ୍ଥା କଲ ଦୁହେ । ଦୁଇ ପଦେଶରେ
ମଧ୍ୟରୁ ଫ୍ରଣ୍ଟ କେବାର ଗୋପ୍ତାର କଥାରେ
ତେବେ ଯାତା ଦୋଇଅଛି ଉତ୍ତରୁ ପ୍ରାଚୀୟ
ଶରତ ଉପାରୁ ଅତ୍ୟାଧ୍ୟ ଜାତି ରପୁଳା କୋଇ
ପାଇବା । ମାତ୍ର ଦେଖି ଭାବର ଧଳମାନର
ଅଭିଭୂତ ହୃଦୟ ଦେବ କି ନାହିଁ ହୃଦୟ କରିବା
କିମ୍ବା ।

ଶ୍ରୀର ମଧ୍ୟରେ କମେଇ କାଷମାଳେ ପ୍ରତିକ
ଛିଦ୍ରୋଗୀ ସୁରୁଷ । ଅହୁ କଷ୍ଟର ଅନ୍ତରାହେ
ସମ୍ପ୍ରେ ଧରୁଥ ମାତ୍ର ଏଥୁ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କମେ
ଇବାଦିମାଳେ ଉଣ୍ଡାୟ ଲେଖିବାରେ ଅନ୍ତର
ଦେବାର ଦେଖାଯାଏ । କମେଇର କେବେଳ
ହନ୍ତୁ ଜୁଲେଇମିଶେ ସୌଅବିଭବସାୟ ପ୍ରଣାଦିରେ
ଶ୍ଵେତବାଣୀର କଞ୍ଚାମ ଲାମରେମେଟିବ କମ୍ପାନୀ
ଶ୍ରୀର ସବୁ କରି ଅନ୍ତରୁକ୍ତ କର୍ମକରମ୍ଭ
କରଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ଏହି କମ୍ପାନୀର ମୂଳକ
ଦେଇଲାଗୁଣ୍ଡକାଏବି ପରିହାଙ୍ଗର ମଳ୍ଲ ଟ୍ରେଣ୍ଟ

ସରଦିଳ ସାପେକ୍ଷ, ଗ୍ରାମ ମୋ କିମ୍ବାର ଚାହିଁ
ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଧନ୍ୟାଙ୍କୁ କିମ୍ବାରକେ ହେବା
ଦେବାକୁ ସତର ହୋଇଥିଲୁଛି ଏବଂ ଏଥିମଧ୍ୟରେ
ଦେଇଲୟ ଟକାର ଅଂଶ ଗୁପ୍ତାତ ହୋଇଥିଲା
କିମ୍ବାର ତାରରେକିରମାକେ ପ୍ରୟାବ କରିଥାଏ
ଯେମାକେ ଉତ୍ସବେ ଅନେରକା ଏବଂ
ଆପିପୂର ଲାନା ପ୍ରାଣଗୁ ଶପଥ ଅମଦାଜ କରି
ଦେଇବ ମୂଳଦ୍ୱରେ ଅଦିବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରାକମାନକୁଟେ
କିମ୍ବା କରିବେ ମହି ଜୀବତରବର୍ଷର ତୌରେଷ୍ଠ୍ଵା
କେବୁ ହିତକ୍ଷେତ୍ରକରିବେ ନାହିଁ କି ରାଗ ଜୀବନରେ
କୃଷ୍ଣ କଲେ ଯେଉଁ ମହାଜନମାତ୍ରକ ଗହମ ଗୁରୁଙ
ରାତରି ଅନ୍ତର ଭିଜ ମୂଳଦ୍ୱର କିମ୍ବା କରିବାର
ଅଶ୍ଵ ଭାତିଥିଲୁଛି ସେମାକେ ଦର ବନାଇବାର
ସତର୍ଥ ପାଇବେ ଏହି ସେମାତର ଆଶରାଗବା ବି
ଯାହା କିମ୍ବାକର ପ୍ରଥାନ ଉଦେଶ୍ୟ ଅଟେ ବାହା
ଦିପଳ ହେବ । ଏହି କିମ୍ବାମ ଗଣିବ କିମ୍ବା
ମାନେ ବାସୁଦାରେ ସମସ୍ତାଧାରକର ଧର୍ମ
କାବର ପାଇ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଅଣେମାନେ ଏହାର
ସହିତରା ଏକାନ୍ତ କାମଳ କିମ୍ବା । ଯେଇ
ମହାଜନମାନେ ମନେ କରିଥିଲୁଛି ସେ
ବେ ଶାଖରାୟ କାଳ ପକାଇବେ ସେମାକେ
ସାବଧାନ କେଉଁମା ।

ଭଗବା କାହନ ।

ଜଣେ ସମ୍ବାଦକ ଜା ଲେଖିଆଛନ୍ତି । ୫
ଜୟେଷ୍ଠ ଅନୁର୍ଗର ମୁକ୍ତବସ୍ତୁର ପ୍ରକାଶକେ
ଉଚ୍ଚାର ବାଦନିମନ୍ତ୍ରେ ପ୍ରାର୍ଥିବା କହିଥିବାରୁ
ଏ ଜଣେର ବଳେକୁର ସାହେବଙ୍କ ଆଦେଶ-
ମତେ ମୁକ୍ତର ଉଚ୍ଚମୂର ଅଲ୍ଲ ସବତେପୁଣ୍ଡ
ସାହେବ ଗର୍ଭଧିତ ଥିଲାବାର କୁ ଅଧିକ
ବାରୁ ଗୋଲକବଜ୍ର ବସ୍ତବ ଘରଠାରେ ଉପ-
ପୁଣ୍ଡ ହୋଇ ବିକ୍ରି ମୂଳସ୍ତ୍ର ମୌଜାର ପ୍ରଜା-
ମାନଙ୍କୁ ଉଚ୍ଚାର ସେମାନଙ୍କଙ୍କ ଜିଜମା ଲେଖି
ନେଇଲେ ଏବଂ ସମ୍ବାଦଙ୍କ କର୍ମଚାର ଉମ୍ବା ଜାହାଙ୍କ
ବାହୁଦରଦାଙ୍କ ଭାବ କି ନେବାରୁ ପଞ୍ଚଶର-
ଭାବ ଦିଲ୍ଲିର ଏବଂ ବସନ୍ତକ ବସନ୍ତ କେଇ ବଢକ
ମୁକ୍ତମରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ମାଗସ୍ତର ଟଙ୍କବା
ଲେଖାଏ ବାଦକ କେନ୍ଦ୍ରୀୟରେ ଆଦେଶ
ଦେଇଲା । କଟକ ନିଦାନ ଦୁଆ ଧରେ ଯତ୍ନକର
ପଟା ଅପର୍ଦି କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ଅପର୍ଦିତ
ବାରଙ୍ଗ ଏହି ବି ଜଣିବେ ଟୁ ଟୁ ୨ ବା ୩ ଲା
ଲେଖାଏ ଆଦିବାମାତ୍ର ସେଠାର କଟକ ଏବଂ

ଦଳର ବାଟେ ଦେବାକୁ ପିଲାଆଇବା ତେ ସେ-
ଠାରେ ରହିବାରେ ଅନୁରଃ କଣ ନ ଜୁଗେବ
ଏବଂ ଉଚ୍ଛବେ ଜଗନ୍ନାଥ କେ ୧୯ ବାରୁ ଉଗ୍ର
ଭବତ ହେବ ନହିଁ । ସୁନ୍ଦର ସରକାରଙ୍କୁ
ଉତ୍ସାହରେ ଦାବନ କେବାର ଲଇ ବାଟୁ
ଖରଚରେ ଶୂନ୍ୟିବ ଏବଂ ଫଳେ ମହାନମା
ସୁଦରୁ ଅଥବା ପଢିବା । ଏ ଅପରି ଅବଧି
କାନ୍ଦୁଷୀଳଙ୍କ ଦୋଜିବାକୁ ଦେବ । ପ୍ରଜା-
ମାନେ ଅନ୍ତରେ ଅଶ୍ଵା କରିଥିଲେ ସେ ସବା-
ତେଥିଥି ମହାଶୟ ଲେଖିବାର ବିଷୟ ଜନନ୍ତ
ବରିବେ ଏବଂ ସୁଲବ ମୂଳ୍ୟରେ ଖାଲିଶାଳି
ଟିକିବାର କିମ୍ବା ବନୋବସ୍ତୁ ଉଦ୍‌ଦେବବେ ।
ସେ ସବୁ କିମ୍ବା କି ହେବ ଏବଂ ମାଦନ ମଧ୍ୟ
ସବଜରେ କି ପାଇବାର ଦେଖି ପ୍ରଜାମାନେ
ନିରଶ ହୋଇ ଶୂନ୍ୟରେ ଏବଂ ଅଛି ସେଇଁ
ପ୍ରଜାମାନେ ଦରଖାସ୍ତ ଦେବରୁ ଅଷ୍ଟମିଲେ ସେ-
ମାନେ ମଧ୍ୟ ଲେନ୍ଦରିଗଲେ । ଅମ୍ବେରାନେ ଅବ
ଗଲ ଦେଲୁ ସେ ସବତ୍ତେଥିଲେ ତଥେଷ୍ଟମରେ
ଦିଲ୍ଲିକୁ ସାହେବ ଦାବନ ଦେବାର ଅନ୍ତରେ
ଦେଇଥରନ୍ତି । ମାତ୍ର ଛପରଲୁହିର ଅପରି-
ଯୋଗୁ ଅକେକ ପ୍ରଜା ଏଠାକୁ ଅଷ୍ଟ ଦାବନ
ଦେବାର କିବାବ ଦେଉ ନାହିଁ । ୧୯
ଦୂର୍ଧର ବିଷୟ ସେ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କ ଅପରି ସବ-
ତେଥିପୀ ମହାଶୟ କାନ୍ଦୁଷୀଳ ପରିଚାଳନା କଟାଇ-
ଦ୍ଵାରା ସାହେବ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁନ୍ଦର ବଲେନାହିଁ ।
ଯେତେ ଅନ୍ୟତରକୁ ସବର କାନ୍ଦୁଷୀଳଗୋଟିଏ
ଓ ସବତ୍ତେପୁଣୀ ଦାବନ ଗାନ୍ଧୀଜିବା ଶାଶ୍ଵତରେ
ସେହିପରି ଏ ଦିଗରୁ କାହାରକୁ ପଠାଇଲେ
ଦୂରମ ଦୂରମା । ସହିତିରେ ଶୁଣିବାରେ
କାନ୍ଦୁଷୀଳଗୋଟିହାର ଦାବନ କିମ୍ବା କାହାର ଅଷ୍ଟ ।
ଏ କିବାରେ ସେହିପରି ଦେବା ଅଥବା ଭାବେ
ଜେହିଟି ବା ସବ ଜୋହିକୁ ସ୍ଥାନେ ପଠାଇ
ଦାବନ ଦେବାର ବଲୋକପ୍ରତି କରିବା ହୁଏବ ।
ଦ୍ୟନ୍ତରେ ଦୋଷରେ ପ୍ରଜାମାନେ ସରକାରଙ୍କ
ଦାବନରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାବନେଗା ନ ହେବା
କିନ୍ତୁ କଷ୍ଟକର ବିଷୟ ଅଟେ । ଅମ୍ବେରାନେ
ଅନ୍ତର ଅବରତ ହେଲୁ ସେ କେବେ ପ୍ରଜା
ଭଗାନାବଜା ପାଇବା ସବାପେ ଅଠାଶିଅ
ଦୋଷରେ ଆମତ କର ଦରାକୁ କବର-
ଅପୁରୁ । ଏଥରେ ସବକାଣ୍ଡର କିମ୍ବା ଲାଭ-
ଦେଲା ସବ୍ୟ ମାତ୍ର ଏତିବ ଲାଭ କରିବା ସର-
ବିବରିବ ଦୂରେଇ ନୁହେଁ । ଏହା ଦେବାର

ସବୁକାଳେ କର୍ମକୁଣ୍ଡର ଅର୍ପିବେଠାଇ
ଏହି ଅଟେ !

ଦେଖିଲା ।

ସବ୍ୟତ କି ଏ ପ୍ରଦେଶର ଅବ୍ୟ ତୁରିଷ
ଛାପୁକ ହେବାର ବୋଲିଯାଇ ନ ପାରେ
ମାତ୍ର ତହିଁ ର ଧରା ଲକ୍ଷଣମାଳ ପ୍ରତିକର ହେଉ
ଅଛି ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନସୁକା ଥହାର କି ପାଇ
ଆଜେବ ଲୋକ କଞ୍ଚି ଗ୍ରେଗ କରୁଥିଲୁଣ୍ଠିବା
କେବେ ଲୋକ ଦ୍ଵେଶରେ ଦିନ ବନ୍ଧାର ଅଛିଲୁ
ଏବଂ ବେହିଁ ତାହା କି ପାଇ କବନମାତା
ଲକ୍ଷ୍ୟାବିଧାର ତାର ପ୍ରାପ ଆରାର କରୁ
ଅଛିଲୁ । ଖୋଦା ସ୍ଥାନମାଳକରେ ଏ ଦଶା
ଅଧିକ ଦଶମାରେ ସାଥେର । କେବେବ ଅଶ୍ଵ
ଅଛି ଯେ ନିବଟରେ ଖାଦ ବଟା କାର୍ଯ୍ୟ ଦିଶେଷ
ଲାଗିଲେ ମୁଖ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀର କଞ୍ଚି କିଛି ଉଣ୍ଡ
ଦେବ ମାତ୍ର ତାହା ଅଧିକ ଦଳ ରହିବ ନାହିଁ
ଏକ ଦିନରେ ପାଇଲ ସାମାଜିକ ଅପର ଦିଗରେ
ଚିନ୍ମତ ଦଶମା ଅଧିକ ହେବୁ ଥାଳ କଟା
ଶୀଘ୍ର ସେବ ହୋଇଯିବ । ଏବଂ ସାହା ଦୂର
ମିଳିବ ପର୍ହିରେ ଅଧିକ ଦଳ ବୁଲିବ ନାହିଁ ।
ଏଥର ଦୂରଲଗଦା ଯେଉଁ ଗନ୍ଧର ଜୀବତା
ଦୂରେ ସେମାଳକର ଦଶା ବର୍ତ୍ତମାଳ ଶୋତମାୟ
ଏବଂ କମେ ସେବେ ବିଳମ୍ବ ହେବ ତେବେ
ଅଧିକ ଅସହିତ ହେବ । ସମାଜକର ସାକାଶର
ବ୍ୟକ୍ତି ଅଳ୍ପଟ୍ ହେବା ଭାବିବ । ବିଳମ୍ବ
ବାବୀମା ଅନୁମାଳକର , ଦରମକ୍ୟ ବିଜ ଭାବି-
ତେବେଶକତାରୁ ଭାବର ବନ୍ଦିମେହି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ,
ସାମାଜିକ ଦାନରୁ ଅବଶ୍ୟକତା ଅନୁଭବ ଭାବ
ଅବେଳ ପ୍ରଦାନ ଭାବରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ସବ୍ୟମେଷ ଭାବର ବିଳମ୍ବ କରୁଥିଲୁ ପୁଣ୍ୟ
ସାଇ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ଏବଂ କୋଳ ଯେ ମାନ୍ୟ
ବର ଦଶେଷର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଜୀବାନ୍ୟ ସେପ୍ରଦେଶ
ଜୀବାନ ପ୍ରକାର ଅବସ୍ଥା ଅବଶ୍ୟକ ହେବା କାରଣ
କେତେ ମାତ୍ର ତା କି ରକ୍ତ ପ୍ରକେକ ବିଭାଗୀୟ
କରିଯାଇ ଏବଂ ତଙ୍କ ପାଇଥେଷ୍ଟ ନିବଟକୁ ଏବଂ
ପର୍ଯ୍ୟ ସରକ୍କରଙ୍କ ପଠାଇ ଯେବେ ଶୀଘ୍ର
ହୋଇବାରେ କିମ୍ବ ଲଭିତ ବିଷୟମାଳ କବନ୍ତୁ
କର ଉପୋକ କରିବାକୁ ଅବେଳ ହେଲା
ଅନ୍ତରୀ ଯଥା

ଏହି କଥାରେ କେତେ ଆଦି ସ୍ଥିତ ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅଛି ?

୨। ଅଗାମୀ ଦେହମୁକ୍ତ ଧଳ ଏବ ରହି
ଧରଇ ତ ପଦମାଣ ଉପର ଦେବାର ଶ୍ରୀ
ହୃଥର ଅର୍ଦ୍ଧାତ୍ (୧) ନବମର ମାସରେ ହୃଷୀ
ଦେଲେ ଏବ (୨) ଚତୁର୍ଦ୍ଦିନ ଦେଲେ ।

୩ । ଲେଖ ସଂଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ ସମସ୍ତ
ଲେଖକର ଆଚି ନିମନ୍ତେ ଅସମ୍ଭବ ବର୍ଣ୍ଣରେ
ଥାର୍ଥକୁ ଅସମ୍ଭବ ଅଗସ୍ତ୍ୟ ପଥର ବେଣ୍ଟର ମାତ୍ର
ଧର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖି ଶବ୍ଦର ପଥୋକଳ ?

୪। ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜୀବାର ଖରଚ ନିମ୍ନେ
ରଥ୍ୟ ହେଲେ ଦେବତା ଅନୁଭାବୀ କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ଅଥବା ସେ ସ୍ଥଳେ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ହେବା
ଦୋଷାରୁ ବେଳେ ରାତ୍ରୀଙ୍କ ହେବାର ଅନୁମାନ
କୋଣ ପାଇ ?

ମାତ୍ରଦର ବିଶେଷର କଣ୍ଠ ହାବିମାଳାକଳା
ସାବଧାନ କରିବେଇ ଅଛନ୍ତି କି କେବଳ
ଅନୁମାଳ ଉପରେ ଚର୍ଚିର କର ଛପର ଲାଗିବା
ବିବରଣୀକାଳ ଲେଖିବେ ଜାହିଁ । ମାତ୍ର ଆଖିମର
ତଥା କର ଲାଗୁମିଟ କରିବେ । କର୍ତ୍ତାମାନ କିମ୍ବା
ମରବେ କେତେ ବସନ୍ତ ରହି ଅଛୁ ଏହା ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ
କରୁଣା କାରଣ ଶସନ ଦେଖାଇ, ମହାଜନ,
ଜମୀନାର, ଏବଂ ଉତ୍ସବମାନଙ୍କଠାରୁ କିମ୍ବା
ହାବିମାଳାକେ ତଥାରୁ କରିବେ, ପୂର୍ବ ଚର୍ଚି
ମାତ୍ରଦର ଅମଦାଳି ଓ ଗ୍ର୍ଯୁଣା ଦେଖାବମାର
ଦେଖିବେକ ଏହି ତେ ସବୁ ଆବଧାନ ପୂର୍ବର
ଅନ୍ତରେକା କରିବେ । ଏହି ପର ଉତ୍ସବକ
ଲେଖିମଟ କରିବାବେଳେ ବିଅଳ କ୍ଷେତ୍ର ଏବଂ
ଜେତରେ ରହିଥିବା କାରିତ ଧାର ଏହି ରହି
ଯେତେ ରୁଣା ଧାଇଥାରୁ ଏହି ମଞ୍ଚ ସେଇବା
ଉଠିଲାଗ ଘାଟା ଦେଖି କରୁଇ କରିବାକୁ
ଦେବା ପ୍ରତ୍ୟେବ ଜିହାରେ ଯେତେ ଜମୀନର
ଧାର ଓ ରବ କୁଅର ଘାଟା କୁଳ କରିବାର
ଧାରକାରେ ଲେଖାଗନ୍ତି । ସେହି କୁମୀ ଧରିନାମା
ଏହି ଦସକର ଅବସ୍ଥା ଦେଖି ଯାହା ନିଃମୁଦ୍ରା
ସିକାନ୍ତ ଦେବ ଯାହା ଜଣାଇବେ । ମତକୁ
କୁହିଁ କୁହିଁ ପ୍ରେସ କରିବାରୁ ଦେବ ନାହିଁ ଏବଂ
ଘାଟା ପ୍ରିୟ କରିବ ତହିଁର ପ୍ରାପନ କାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବାକୁ ଦେବ ଗବ୍ରେନ୍ସେର ବୃଦ୍ଧାର ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ସାମାଜିକଟି ଯେବେଠାରେ

ଅଠେବରୁ ଅଧିକ ଘରଙ୍କ କଷ୍ଟ ଉହାରୁ
ସୁତ୍ର ଚାହିଁ ସେଠାରେ ସାମାନ୍ୟ ଦୀର୍ଘ
ପ୍ରୟୋକଳ ଦେବ କାହିଁ । ଲେଜଣ୍ଡ
ଆଠେବର ଅଧିକ ଦେଇଁ ସାହାରୁ କହେ-

ବସୁ ହୃଦୟରୁ ଦରିନାକୁ ଦେବ । ଜବତ୍ତି-
ମେଘ ଜୟର ଲଭିତ ସେହି ଶାନ୍ତିବା
ଲୋକୁ ଅଗ୍ରହୀ ଗାହା ଅଭ୍ୟନ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଚି-
ନୟ ସନେବ ନାହିଁ ଏବ ଉତ୍ସବବୁଦ୍ଧି
ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଇଲେ ସାହାଯ୍ୟ କବିତା
ଯନ୍ତରେ କିମେଷ ସାହାଯ୍ୟ କରିବ ଏହା ଦେବ
ଶାନ୍ତିବା କାହୁଳ୍ୟ । ମତ ଗାହା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା
ସମୟ ସାହେବ, ଅନୁଭବ ଦାରରେ ମୌକୁର
ଶାନ୍ତିବା ଅବସର ପରିମାଣ ଠିକ ଦରିବା କହ
ସବୁର ବ୍ୟାପର ନାହିଁ । ନାନା ଲୋକ ଜାନା
ପରାର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବରଣ୍ୟ । ବିଶ୍ଵବିଦ୍ୟାରେ
ଜର୍ବର କରିଯାଇ କ ପାରେ ଏବ କରିବା
ଯବସର କରେ । କାନ୍ଦିଗୋଇମାନେ ସେ
ଠିକ ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ସମ୍ମ ଦେବେ ଗାହା
ମଧ୍ୟ ଦୋହାପାଇ ନ ଯାରେ । ଉତ୍ସବ ମାତ୍ର
ଷ୍ଟେଟ ସଂୟାମ ମୋଦ୍ୟବର ଦେବେବ ଆଶ
ପୁନର ଦେବ ଏବ ସର୍ବତ୍ରକଳ ହାତମ ଏବ
ଜାହାନର ମାଦାରର ମାଦେହିରମାନଦାର
ଅନୁଭବାତ ଦେବ ଦେବରେ ସହିତ ପରିବା
ଏବ ମେତ ଦେଖି ଓ ସୁନ୍ଦରପ୍ରେସରେ କିମ୍ବା
କଟାଇ ଅମଳ କର ଇଞ୍ଜନ୍ଟିଚ କବେ ପ୍ରତିବନ୍ଦ
ଅବସ୍ଥା ଜାଗାପଡ଼ିବ । ଅମେମାନେ ଏବାକୁ
ଆପା କରୁ ଛାପା ହାତମାନେ ଏହ ପୁରୁତର
ଦିଷ୍ଟରେ ଶ୍ରାବ୍ୟାଧ ମତୋପୋମା ହୋଇ
ଯକ୍ଷମିଶ୍ର ଲୋକବା ସମାଜ ଦେବେ
ଏହ ମେଦ ଦୂପରେ ସାହାଯ୍ୟବାନର ବିଦ୍ୟୁତୀ
ପରିବ ଭବେ । ମହାତ୍ମମେଷ ପେମନ ତିଜ୍ଜିତ
ଅନ୍ତରୁ ତର୍ହୀନ୍ତୁ କଷ୍ଟ୍ୟ ବୋଲିଯାଇ ଥାରେ ସେ
ଆକାଶରଙ୍ଗ ଶକ୍ତିଦିଵ ଦରିବା ମହିତେ ସାହା-
ଯବାରର ଅବେଳି ପଠାଇବେ ଏଥରେ କାଳ
ଦିନମ ଦେବ ନାହିଁ । ମାତ୍ର ବର୍ତ୍ତମାତ ସେହି-
ମନେ କଷ୍ଟ ଦେବ ବରୁଧରଣ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ
ଆସା ମନେଁ ସାମାନ୍ୟ ପ୍ରକାର ସାହାଯ୍ୟ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦରିବା ଭାବର ଦେହଅନ୍ତି । ମୁମ୍ଭୟ
କର୍ତ୍ତ୍ଵପ୍ରସରମାନେ ଶାନ୍ତି ଏଥର ବିଦ୍ୟୁତୀ ଦିଲେ
ବିତ୍ତ ସ୍ତରର ଦିଷ୍ଟ ହେବ ।

ସାଧୁବିନ୍ଦୁ ସମ୍ପଦ

১৯৭৪-১৯৮৪

ଦେବତାଙ୍କ ଏହି ପାଦ ପଥରଙ୍ଗ ମୁହଁରଙ୍ଗର
ପାଦରେ ଶେଷ ଚାନ୍ଦିଲାଙ୍କ ।

